

Bibliatanulmányok

Családok Isten családjában

Írta: Ronald & Karen Flowers

2006. január, február, március

Felelős kiadó: *Dr. Szilvási András*

Felelős szerkesztő, feldlapierv: *Gyenvai Gellért*

Fordította: *Zarkáné Tereny Krisztina*

Kiadja a Hetednap Adventista Egyház és az
Élet és Egészség Könyvkiadó Kft.

1171 Budapest, Borsfa u. 55.

Tel./fax: (06-1) 256-5205

E-mail: ek@eek.hu

Felelős vezető: *Tóth József* ügyvezető igazgató

ISBN 963 9577 39 1

TARTALOM

Előszó.....	4
1. tanulmány: A családokból álló nagy család	6
2. tanulmány: Mit mond az Ige a családi életéről?	14
3. tanulmány: Vissza az eredeti állapothoz	22
4. tanulmány: Gyermekek körében	30
5. tanulmány: A tanítványok nevelése	38
6. tanulmány: Családoknak szóló bölcs tanácsok	46
7. tanulmány: A király szerelmes éneke	54
8. tanulmány: A család egészségének titka	62
9. tanulmány: Az otthon a béke és a gyógyulás szigete	70
10. tanulmány: Hívő családok	78
11. tanulmány: Mi látható az otthonodban?	86
12. tanulmány: Az utolsó időkkben	94
Reggeli dicséret	102

ELŐSZÓ

Egy törvénytudó megkérdézte Jézustól, melyik a legnagyobb parancsolat. „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és nagy parancsolat. A második pedig hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat” (Mt 22:37–39) – válaszolta a Mester.

Az Úr figyelemmel kíséri emberi kapcsolatainkat, ezért is hangsúlyozta, hogy Isten szeretete után a legfontosabb embertársainkat szeretni. Nem a véletlen műve, hogy Jézus összekapcsolta e két parancsolatot, hiszen az Isten iránti szeretetet csak úgy fejezhetjük ki, ha az embereket is szeretjük. Isten sajátos jellemtulajdonságokkal teremtette az embereket, ez adja külön személyiségünket. Azt is a teremtés során határozta meg, hogy társas lények legyünk, akik egymással kapcsolatban állunk. Érintkezésünkben pedig rövid távon és örökös kihatásaikkal is legfontosabbak a családi kapcsolataink. Főleg itt dől el – akár jó, akár rossz irányban –, hogy kik is vagyunk. Rendkívül fontos keresztényként élni otthon. Ez időnként nehezebb, mint a nyilvánosság előtt, ahol könnyű álarcok mögé bújni. Az emberek általában otthon levetik álarcukat. Könnyebb félrevezetni másokat, mint azokat, akikkel nap mint nap, évről évre egy asztalnál eszünk, akikkel közös a szobánk, az ágyunk. Aki képes keresztényként élni otthon, mindentűt keresztény módjára él.

Isten terve szerint a család olyan közponi, ahol az emberek bensőséges közösségben élnek egymással, itt készülnek fel a lehető legmeghitebb kapcsolatra, az Istennel való együttélre. A családban a gyermekek és a felnőttek megismerhetik azt a szeretetet, amely a Teremtőt tükrözi, és arra készít, hogy szeretetből kövessük Istent. A szeretet hiánya vagy a közömbösség miatt azonban nehezen kitörölhető érzelmi és lelki problémák alakulhatnak ki.

A családban érhet a legtöbb jó, ugyanakkor itt szereshetjük a legborzalmasabb sobeket is. Nem is csoda, hogy a Bibliában annyit olvashatunk a családi élettről. Igen sok múlik az otthon légkörén!

A keresztény családoknak viszont meg kell küzdeniük azzal, hogy egyrészt szerethetnek Isten akaratával összhangban élni, és kapcsolataikat is aszerint fenntartani, miközben a család egyetlen tagja sem képes maradéktalanul eleget tenni Isten akaratának (Róm 3:23). Ezért van az, hogy az őszinte keresztények hibben rábízják magukat a bűntelen Krisztusra. Kérik Istent, hogy saját bűnös életük helyett Krisztus igazságára tekintsen. Erre az alapra építhetik fel Istennel való kapcsolatukat, amely megerősíti, jobbbá teszi családi köteleiket (Ef 5:2).

Jó hír, hitünk csodája, hogy Isten mindent tud róltunk. Együtt érez velünk gyengeségeink miatt, sajnálatral és türelemmel figyel. Ilyennek ismerjük meg Istent. Érezzük szeretetét még kudarcaink idején is, éppen ezért igyekszünk mi is hasonlóan bánni másokkal, főleg családjunk tagjaival. Isten a családi kapcsolatokkal is szeretetét akarja bemutatni a világnak. A családok megtanulnak együtt élni Isten Igéje szerint, miközben az Úr kegyelme árad mindazok életére, akikkel csak kapcsolatba kerülnék – ezáltal is Jézushoz vezetve az embereket.

A szombat az Édenkertből ered a házasság és a család intézményével együtt. Mindkettő a Teremtő ajándéka, amelyek szétválaszthatatlanul összetartoznak, hogy Isten dicsőségére és az emberek áldásáta szolgáljanak. A teremtés hívei összelognak, hogy a Jelenések könyvében szereplő felhívásnak eleget téve imádják azt, aki mindent megteremtett (Jel 14:7), a hetedik napot ünneplő adventisták emellett kiemelik a szombat igazságát is, emlékeztetve a világot a Teremtő nyugalomnapjára.

Bizonyos értelemben a házasság és a család is a teremtésre emlékeztet, amikor Alkotóink helyet készítet az emberiségnek, ahol nyugalmat talál. Olyan nyughely, rév lehet a család, ahol az önfeláldozó szeretet légkörében létrejön a különböző emberek egysége, ahol az ígéret ígéret, és a fogadalom valóban fogadalom. Ez a nyughely, ez a rév az otthon.

A tanulmány írásakor azonban nem hagyhattuk figyelmen kívül azt a szomorú tényt sem, hogy sokak számára az otthon nem olyan hely, mint lennie kellene. Legfőbb célunk, hogy az Ige tanulmányozása által segítségünk a családoknak valóra váltani Isten tervét. Nem hiábavaló a fáradságunk, ha a negyedév végére akár csak egyetlen családban is erősödik a szeretet, a tagok szilárdabban állnak Krisztusban, és még többet adnak egymásnak.

Ronald és Karen Flowers, e negyedévi tanulmányunk szerzői, 1980 óta dolgoztak a Generál Konferencia családi osztályánál. Hosszú éveken át mindketten tanítottak és írtak a családi élettel kapcsolatos témákról. Két felnőtt gyermekük van.

Clifford R. Goldstein
szerkesztő

A családokból álló nagy család

E HETI TANULMÁNYUNK: Imózes 2:18-25; 27:1-28:5; Máté 10:35-37; János 17:11, 21-22; Apostolok cselekedetei 9:17; 21:8-9; Róma 16:1; 1Korinthus 4:14-15; Galata 4:5; Újános 4:8, 16

„Azért immár nem vagytok jövevények és zsellérek, hanem polgártársai a szenteknek és cselédei az Istennek, kik fölépítettetek az apostoloknak és prófétáknak alapkövén, lévén a szegletkő maga Jézus Krisztus” (Ef 2:19-20).

KULCSGONOLAT: Isten a saját családjunk és a gyülekezet családja által is önteláldozó szeretetét akarja megismertetni velünk.

Maurice és Sara nemrégiben keresztelkedt. Olyan környéken laktak, ahol mindennaposak voltak a bűncselekmények. Szerettek volna biztonságosabb környékre költözni, közelebb a gyülekezetekhez, hogy két kislányuk az egyházi iskolába járhasson. Ezt elmondták a lelkesnek is. Nem sokkal később egyik hitestvérük talált egy házat a gyülekezettől nem messze. A család éppen ilyen házat keresett! Örömmel azonban gyorsan elszállt, amikor kiderült, hogy milyen nagy biztosítékot kell lenni. Másnap a gyülekezet tagjai telefonon egyeztettek, miben tudnak segíteni, hogy Maurice és Sara befizelhesse a kauciót és az első havi lakbért is. A testvérek mindkét lakást kiakartották, és segítettek a családnak átköltözni a város egyik végéről a másikra. A következő szombaton Maurice fáradtan, de a boldogságtól sugárzó arccal, hálásan állt a gyülekezet közössége elé. Szűkszavú ember lévén csak ennyit mondott: „Úgy örülök, hogy van családom!”

A CSALÁD EREDETE

A Teremtő akkor hozta létre az első családot, amikor az Édenkertben megkötötte a házasság szövetségét az első férfi és nő között.

Honnan ered a család (1Móz 2:18–25)? Mi volt Isten célja ezzel a közösséggel?

„*Nem jó az embernek egyedül lenni*” (1Móz 2:18). A család egyik legfontosabb célja a társaság. A Szentírásban a *család* szó a rokonokból álló társadalmi egységre utal, amelybe időnként beletértik a szolgákat is: mindazokat, akik egy közösségben élnek. A család közössége véd a magány ellen, és biztosítja mindazt, amire tagjainak szüksége van (vö. 3Móz 25:49; Ruth 2:20; Zsolt 68:6–7).

Különleges kapcsolat. Az első pár házasságával Isten különleges kapcsolatot alapított. A férfi és a feleség sajátos egységre lép, *és lesznek egy testté*” (1Móz 2:24). A házaspárra rábízta a család másik fontos feladatát, hogy legyenek gyermekeik, és neveljék fel azokat (1Móz 1:28).

Mit érthetünk meg még a családdal kapcsolatban, ha elgondolkodunk Isten természetéről és személyéről, valamint arról, hogy saját képére teremtette az embert? 1Móz 1:26–28; Jn 17:11, 21–22; 1Jn 4:8, 16

Krisztus szavai utalnak a Szentháromságon belüli egységre és szeretetteljes kapcsolatra. Értelmet és célt ad az egyes családok életének, hogy a maguk módján tükrözzék a Szentháromságon belüli önfeláldozó szeretetet. Nem is csoda tehát, hogy az Újszövetségben olyan sokszor olvashatjuk a család hasonlatát az egyházra vonatkozóan.

A családi élet egyik alapvető alkotóeleme a közösség. Mennyi időt fordítunk arra, hogy ápoljunk a közösséget családunk tagjaival? Miről kellene lemondanunk azért, hogy több időnk maradjon családunkra?

MIT MONDOTT JÉZUS A CSALÁDRÓL?

Mit gondolt Jézus a családi kapcsolatokról a következő versek szerint?

Mt 19:4-6

Mk 7:9-13

Jn 5:17-18

Jn 19:26-27

Földi szolgálata során Jézus is kiemelte, mi volt Isten terve a családi élettel. A házassággal kapcsolatban egyértelműen beszélt Isten tervéről, különösen akkor, amikor a farizeusok kérdezték a válásról. Az ötödik parancsolatra, a szülők tiszteletére gondolt. A farizeusok szemére vetette, hogy biztatták az embereket, adományként adják be azt a pénzt is, amelyet idős szüleik ellátása kellett volna fordítaniuk. Valószínűleg azzal fejezte ki leginkább, mennyire fontosnak tartja a szülők és gyermekek kapcsolatát, hogy Atyjának nevezte Isten. A keresztien jelt adta édesanyja, Mária iránti szeretetének és törődésének. Még abban a rettenetes órában is gondja volt rá, hogy elrendezze: szeretett tanítványa otthonában a lehető legjobb gondviselésben részesüljön az asszony, aki dajkálta, szeretettel vette körül, és évek során át csodálatral figyelte.

Mt 10:35-37; Mk 3:32-35; Lk 9:59-62; 14:26 – Vajon miért mondott ilyesmit Jézus? **Hogyan hozhatjuk összhangba fentebb idézett mondatáit azzal, amikor másutt a családi élet fontosságát hangsúlyozta?**

Jézus, aki a kezdet kezdetén családba helyezte az embert, földi szolgálata során nem változtatta meg véleményét a családdal kapcsolatban. Isten Fia továbbra is ezt a kötelet tartotta a gondoskodás, a támogatás és az erő forrásának éppúgy, mint ahogy azt a teremtéskor eltervezte. Fontos a család, azonban tekintettel kell lennünk arra, hogy mindenkifelett Istennek tartozunk hűséggel.

Isten azt várja tőlünk, hogy hűségesek legyünk hozzá úgy a gyülekezeti, mint a családi életünkben. Hogyan tudjuk erőnket, időnket, javainkat helyesen beosztani e két fél között? Milyen veszély leselkedik azokra, akik annyira elfoglalják magukat Isten dolgaival, hogy családjukat elhanyagolják?

KÜLÖNBÖZŐ CSALÁDFORMÁK

Nézzük meg, a bibliai időkben milyen családformák léteztek: **IMóz 27:1-28:5; Ruth 1:22; Jer 16:2; Hós 1:2-3, 6, 8; 3:1-31 Ezekben kívül mi jut még eszünkbe?**

Izsák és Rebekka együtt elt felhőtűt ikerfiaival, Jákóbbal és Ézsauval. Naómi és Ruth együtt találtak menedéket. Jeremiás egyedül él. Hóseás egyedül nevelte három gyermekét, amíg vissza nem fogadta Gómeri. Más bibliai családokban testvérek éleik egy fedél alatt, mint pl. Lázár, Mária és Márta, akiknek betámiái otthonában Jézus is járt (Jn 11:1-3, 20). Úgy tűnik, Akvila és Priscilla gyermektelen házaspár volt (ApCsel 18:2, 18; IKor 16:19). Azután ott van Timóteus, aki feltehetőleg nagyanyjával, Loiszal és édesanyjával, Eunikkával lakott Listában. Timóteus nem hívó, görög édesapja taán külön elt családjától (ApCsel 16:1; 2Tim 1:5; vö. IKor 7:15).

Mai világunkban batoritást jelenthet az, ahogy Isten gondoskodott az egymástól annyira eltérő családokról, szeretetével vette körül azokat. Értékeljük tehát az egymástól nagyon is különböző családi formákat az egyházon belül is!

Milyen alapelvekkel találkozunk a Szentírásban a családi életre vonatkozóan? **IMóz 2:24-25; 2Móz 20:14; 3Móz 18:22; Péld 5:18-20; Mt 19:6; Róm 1:26-27; IKor 7:3-5; Zsid 13:4**

Vannak bizonyos alapelvek, amelyek gyakorlata előfordulnak a Szentírásban. Az Úrnak az a célja, hogy megőrizze - vagy ahol szükséges -, eredeti helyére állítsák, nemesítsék a nemi életet, amelyet Isten ajándékol szánt az emberiségnek. A legfontosabb, hogy házasságban jöhet létre az a kapcsolat, amelyben - a szeretet kötelekében - az ember maradéktalan odaadása fejeződik ki, *hizárolag* egy férfi és egy nő között (a Bibliában nincs szó egymasműk házasságról). Az elvek tiszteletben tartásával együtt a családi kapcsolatoknak számos formája létezhet. Viszont azok, amelyekben a nemiség torzul, kihatásnak, kényszeritienek valakt, végeredményben aláássák Istennek a házasságra vonatkozó tervét, és lealacsonyítják az emberi életet.

Milyen családformában élnek gyülekezeti közösségünk különböző tagjai? Hogyan fejezhetjük ki, hogy értékeljük és támogadjuk a sajátunktól eltérő családformában élőket?

AZ EGYES TELJES SZÁM

Isten népének családjait számba véve azt tapasztaljuk, hogy nagy és egyre növekszik az egyedülálló felnőttek aránya. Ahol és amikor a társadalom vagy az egyház a házasságot tekinti normának, előfordulhat, hogy az egyedülállók nem érzik teljes értékűnek magukat, mintha különböznenének a többiekől. Emiatt egyesekben kialakulhat az az érzés, hogy nem tartoznak igazán a közösséghez.

A Bibliában olvashatunk egyedülálló felnőtt emberekről. Mivel járulnak hozzá Isten művéhez az itt felsoroltak: Illés (1Kíri 17:1–2Kíri 2:11); Anna (Lk 2:36–38); Keresztelő János (Mt 11:7–11); Filipe lányai (Apcsel 21:8–9)? Rajtuk kívül a bibliai hősök közül még ki nem házasodott meg?

Az egyedülállóság lehetősége. Sok ember számára az egyedülálló életforma az élet egy bizonyos szakaszához kötődik: a házasságkötés előtt vagy a házasság után. Mások számára viszont egy életre szóló, örömmel meghozott döntés. Sokan házasságban élnek, azonban Isten megadja gyermekeinek az egyedülálló élet választásának lehetőségét is. Azután vannak olyan emberek is, akik nem választották ezt az életformát, hanem szenvedve, kényszerűen beletörődtek a körülmények alakulásába, mivel nem találtak megfelelő társat, vagy a házasság valamilyen nem jöhető szóba számukra.

Tanításokban és írásaiban Pál kiemelte a házasság fontosságát. Ő viszont úgy gondolta, hogy rövid idő alatt roppant nagy munkát kell elvégeznie Krisztusért, ezért az egyedülálló életformát választotta. Előfordul az is, hogy valaki a házasság nélküli élet ajándékát kapja: érzi, Isten készletésére döntött így. A gyülekezet közösségébe egyaránt beletartoznak az egyedülálló és a házasságban élő emberek. Fontos, hogy a gyülekezet megértéssel, támogatólag álljon mellettük döntéseikben és küzdelmeikben, és ne szorítsa őket háttérbe, mint ahogy – nem szándékosan ugyan – többször mégis megtörténik.

Az ember értéke és teljessége nem azon múlik, hogy egyedülálló-e vagy házasságban él, inkább Krisztusba vetett hitén. Krisztus mindenkit magához vonz, minden ember benne találja meg a teljességet (Kol 2:10).

Gondoljunk gyülekezetünk egyedülálló tagjaira! Hogyan viszonyulhatunk szeretettel egymáshoz, bármilyen körülmények közt élünk is?

CSALÁDOKBÓL ÁLLÓ CSALÁD

Vizsgáljuk meg a családdal kapcsolatos képeket! Jn 20:17; ApCsel 9:17; Róm 16:1; IKor 4:14–15; Gal 4:5; ITim 5:2

A családi életre vonatkozó kifejezések, mint pl a születés, örökbefogadás, anya, apa, testvér, egészen újszerűen utalnak az embernek az Istennel, illetve a másik emberrel való kapcsolataira.

Az egyház mintája. A Szentlelek a családi kapcsolatokra vonatkozó kifejezésekkel mutatja be azt a közösséget, amelynek keretein belül befogadják az újonnan szülötteket; teret kap a sokszínűség, az emberek elismerik egymás erősségeit és bátorítják egymást a fejlődésre. Amennyiben a *család* szó szívet melegenítő érzést vált ki bennünk, valószínűleg az egyházra is így tekintünk. Vannak azonban, akik a családra gondolva fájdalmas emlékeket éreznek. Bennük inkább az egyházzal kapcsolatos egyéb képek kellenek különböző érzéseket. Istent azonban a kapcsolatok jellemzik. Az embert is úgy alkotta meg, hogy képes legyen kapcsolatokat teremteni. Biztató, ha a családunk el is fordul tőlünk, a gyülekezetben az Úr a nyugalom, a gyógyulás és a mindent felülmúló családi szeretet tapasztalatait adja (vö. Zsolt 27:10).

Gyülekezet olyan, mint egy családi közösség. Milyen nyitottságot áruul el a kijelentés? (Gal 6:10; Ef 2:19)?

A hit *közössége* kifejezés a családközpontú megmutatókozó összetartozás érzését juttatja eszünkbe. Egész családjainkkal járnak a gyülekezetbe sokan, míg mások egyedül mennek. Bizonyos értelemben családjuk mégis velük van, hiszen mindenkit saját családi környezeté formál, és az ember mindig is a családja része marad. Ilyen szempontból a gyülekezet családközpontú álló család. Az első keresztyények „*házamként*” törték meg a kenyeret, és egy gyülekezetet alkottak (ApCsel 2:46–47). IKor 12-ben azt látjuk, mennyire fontos étetékeli, befogadni, gondozni az összetett szervezet minden egyes tagját, képeéseiket munkába állítani.

Mennyiben hasonlít gyülekezeti családjaink gyermekkorunk családjára, illetve a sajátunkéra? Nevezzünk meg olyan keresztyény tulajdonságokat, amelyek családjainkat jellemzik, és áldásárá válhának gyülekezetünk közösségének is! A gyülekezetünkre jellemző tulajdonságok közül melyik az, amelyet otthon is szívesen vennénk?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: Boldog otthon c. könyvéből Az édeni „minta-otthon” c. fejezete, 25-27. old.; Jézus élete c. könyvből pedig a Kik az én testvéreim? c. fejezete, 264-270. old.

Rendeltén nappalik. „A Jelenések könyvében szereplő gyülekezetek nem a vendégek fogadására bármikor kész, Viktória királynő korabeli társalgókhoz hasonlíthatók, ahol mindig mindent összeszednek, hanem inkább rendetlen szobákhoz. Ha váratlantul toppanunk be valahová, előfordul, hogy a háziak menetetőlzve fogadnak. János apostol azonban nem menetetőlzik. Valóban nem úgy állnak a dolgok, ahogy kellene, de ez a helyzet az élő gyülekezetekben, amelyek nem kirakati szobák: A gyülekezet olyan hely, ahol élnek; ha pedig az ott élő emberek bűnösök, a ruhadarabok talán szanaszét hevernek, ujljenyomatok éktelenkednek a bútorokon, a szőnyeg pedig sáros. Így ameddig Jézus továbbra sem az igazakat hívja megterésre, hanem a bűnösöket - és semmi nem utal arra, hogy megváltoztatna volna gyakorlatát e tekintetben -, a gyülekezetek továbbra is pionkodásra készítik a kifinomultabb embereket, sértik az igazakat” - (Eugene H. Peterson: Living the Message. Harper, San Francisco, 1996. 71. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLAI

1. Beszéljünk meg az osztályban, hogyan viszonyuljon az egyház azokhoz, akik a Szentírásban leírtakkal ellenétes családi formában élnek! Mivel mutathatjuk be nekik Krisztus szeretetét és hívását úgy, hogy ugyanakkor tetteiket nem helyeseljük?
2. Nehéz lehet az egyedülállók számára a teljesség és a valahová tartozás érzetét tapasztalni olyan társadalmi környezetben, ahol a család a mércé. Mit tehetünk azért, hogy a gyülekezetünkhez tartozó egyedülállókkal érezessük, milyen fontos részét képezik ők is a gyülekezet családjának?

ÖSSZEFOGLALÁS: Istentől származik a család. Ő teremte olyanak az emberiséget, hogy saját, a kapcsolatokban megmutatózó természetük révén fejlődjen bennünk is. Isten terve szerint fontos, hogy az egyes családok - éppúgy, mint a gyülekezet családokból álló családjai is - az Úr önfeláldozó szeretetét sugározzák a meghitt közösség mindkét körén belül.

Volt hozzá ereje

Nem érezte jól magát. Már napok óta fáj a feje, és akármit csinált, nem akart megszűnni. Kelletlen eset. Az ember ilyenkor ideges, türelmetlen, kedvetlen.

Már addig is sokat gondolkodtam hitünk kihatásaitan területemek számítós isteni erejéről. Bibliámban gyógyírások sokasága szól egy világok feletti Hatalomról, aki korlátlan erővel nyúl az ember után. Mégsem próbáltam még ki soha előtte. Amolyan tabunak számított – úgy gondoltam.

Most azonban nem voltam képes tovább nézni feleségen szenvedését. Döntötünk, kipróbáljuk, ennek működnie kell.

Kezem a fejére tettem, meghajítottuk magunkat és imádkoztunk.

– Uram, kérlek, vedd el feleségen mészó fejfájását!

Miután végeztünk, szebbik felem megnyugodva feküdt vissza az ágyra. Látszott rajta, hogy könnyebb lett számára a nap.

Két perc múlva vidáman jelentette be: – Elmúlt a fejfájási!

Hát mégis igaz! Isten ma is tesz csodáit!
Igen.

Azóra tudom, a csodák világa nem a múlté. Isten ma is gyógyít, ha van elég hitem.

Gy. 6.

Mit mond az Ige a családi életről?

E HETI TANULMÁNYUNK: 2Mózes 20:12; Zsoltár 18:3; Énekek éneke; Ézsaiás 54:5; 62:5; János 10:11; 15:5; Efézus 5:21-25

„Mert amelyek régen megíratottak, a mi tanulságunkra íratott meg: hogy békeséges türes által és az írásoknak vizsgálása által reményeünk legyen” (Róm 15:4).

KULCSGONDOLAT: Isten az Ige lapjain fejtette ki terveit és szándékait a családokkal kapcsolatban.

Egy tudományos kiállítás elsötétített termében hatalmas vászonra vetítik a természetben lezajló drámai jelenetek képeit. A közönség először szemügyre veszi a látottakat, majd háromdimenziós szemüveget vesznek fel. Meglepetésükre a megrázó látvány helyett virágzó gyümölcsös táruul eléjük. Mint ha a virágba borult ágak egészen a fejük fölé hajlanának. Ha más szemszögből vizsgáljuk meg a Szentúrást, mintha háromdimenziós szemüveggel néznénk, így a régen ismert igazságokat egészen új színbem láthatjuk. Ezen a héten felelősszük a *családi szemüveget*, és megnézzük, mi mindent nyilatkoztatott ki Isten az Igeben a családi élettel kapcsolatban. Így nézve elmondhatjuk, hogy a *Biblia tankönyv* is, amely a családi élettel, a hívők közösségével, a gyülekezeti élettel foglalkozik, és a ma emberének is szól.

A CSALÁDRÁ VONATKOZÓ PARANCSSOLATOK

A Szentírásnak a családi életre vonatkozó üzenete részben szerepel az emberi kapcsolatokat szabályzó törvények között. Bizonyos parancsolatok szűles körű, minden emberi kapcsolatot érintenek, mások a felebaráti viszonyra, illetve a barátságára vonatkoznak, ezenkívül vannak olyanok is, amelyek a ferjeknek, feleségeknek, gyermekeknek, szülőknek szólnak.

Milyen irányelveket között az Úr az emberi kapcsolatok terén?

2Móz 20:12

2Móz 20:14

5Móz 6:6-7

Péld 5:18-19

Ef 5:21-25

Ef 5:33

Ef 6:4

Kol 3:20

1Pt 3:7

Isten fontosnak tartja a kapcsolat minőségét fejr és feleség, szülő és gyermek között. A Tízparancsolat három törvénye közvetlenül a családi életre vonatkozik: „Tiszteld atyádat és anyádat” (2Móz 20:12); „Ne paráználkodjál” (2Móz 20:14); „Ne hívdnd a te felebarátodnak feleségét” (2Móz 20:17). Másutt is olvashatjuk, mit vár el Isten a házasségettel, a szülők és gyermekek viszonyával és a családi élettel kapcsolatban. Vonatkoznak családi kapcsolatainkra is az emberi kapcsolatokat meghatározó általános szabályok, mint pl. „szeressétek ellenségeiteket” (Mt 5:44); „amit akartok azért, hogy az emberek ti veletk cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal” (Mt 7:12); és „egymást szeressétek” (Jn 13:34).

Tekintsük át a kapcsolatokra vonatkozó irányelveket, és tegyünk fel magunknak néhány kérdést: Mely terület(ek)en kell változtatom? Mi szükséges a kívánt változtatáshoz?

Családi történetek

A bibliai történetek által bepillantathatunk egyes emberek életébe. Láthatjuk, hogyan araták le idővel döntéseik következményeit, és mennyit fejlődtek az esetenkénti visszaesések ellenére is.

Olvassuk el Ruth 1-2. fejezetét (elolvashatjuk az egész könyvet is)! Mit tanulhatunk ebből a családi életről?

Ezt a bibliai családort is tragédiák sorozata sújtotta, ami egész életüket megváltoztatta, amint ez ma is sokakkal megessik. Az éhinég, a kivándorlás, majd először férje, később mindkét fia elvesztése teljesen felbolygatta Naómi életét. A történet elején reménytelennek érzi a helyzetét, magányos, Istent okolja a tragédiáért, és azt hiszi, hogy senki sem törődik vele. Ám amint ebből a könyvből is kiderül, a család elkötelezettségét jelenti: a nehéz időben segítünk egymásnak, gondoskodunk a rászorulókról. Ruth, Naómi móbita származású menyje, Istembe vetett hitének rendkívüli mértékéről tesz bizonyosságot, meghozzá úgy, hogy hűségesen kitart a csüggedt Naómi mellett. E két szerencsétlen asszony hihetetlenül nehéz körülmények között él, míg végül egyik tehetős rokonuk, a figyelmes Boáz segítségével nyomán jóra fordul sorsuk. Törvényes köteleességének eleget téve (mert szerelmes lett) Boáz feleségül vette Ruthot. Végül Boáznak és Ruthnak gyermeke születik, aki enyhíti a fájó emlékek keserűségét, örömet ad a jelenben, reményt a jövőre nézve.

Nekünk szól. Nem véletlenül szerepelnek ilyen történetek a Bibliában. Tanítják, lelkesítik, jó útra terelik Isten népét, és felkészítik őket a helyes életre (Róm 15:4; 2Tim 3:16). A történetek szereplőiben magára ismerhet az olvasó, vigaszt találhat abban, hogy nincs egyedül a kísértésben és megpróbáltatásban, küzdelmekben és bolyásokban. A Szentírás nyíltan bemutatja mások gyengeségeit és hibáit, rávilágít a csapdákra és arra is, hogyan kerülhetjük ki azokat. Olyan nemes tulajdonságokkal is találkozunk a Szentírás lapjain, amelyeket szeretnénk mi is kifejleszteni magunkban. Isten hosszútávú terve és türelme láttán bátorodik a szívünk, és bizunk benne, hogy aki soha nem változik, velünk lesz ma is.

Mit tanulhatunk Ruth történetéből, ami segítségünkre lehet a nehéz időkben?

AZ EMBERI KAPCSOLATOKAT SZABÁLYOZÓ ELVEK

Az emberi kapcsolatokat szabályozó elvek között a lelki tanácsok egészen más csoportjával is találkozunk a Bibliában. A Példabeszédek könyvében olvashatjuk a legnagyobb ilyen gyűjteményt.

Milyen igazságokat mutatnak be az emberi kapcsolatokat szabályozó elvek? Hogyan nyerhette az író az ihletet gondolatokat?

Péld 12:24

Péld 15:1

Péld 17:9

Péld 17:22

Salamon éles szemmel figyelte a világot. Országá fővárosa, Jeruzsálem a fő kereskedelmi utak csomópontjában helyezkedett el, így a király is megismerkedhetett a világ különböző pontjáról való emberekkel. A Szentírák ihletére különösen az emberi természet tanulmányozására összpontosított. A Példabeszédek könyvében feljegyzett megfigyelései olyan egyetemes elveket közölnek, amelyek meghatározzák az emberek érzéseit és cselekedeteit.

A Teremtő által belénk plantált elvek. Ugyanazt az igazságot tükrözik Ellen G. White szavai is, mint amit az érzelmekre és emberi kapcsolatokra vonatkozó egyetemes elvekként Salamon megfigyelt. „(Isten) törvénnyel szabályozta... az érzékszerveket és az elme működését” – (The Ministry of Healing, 415. old.). A bűn ugyan megromította Isten teremtett világát, de az emberek viselkedését még ma is azok a törvények szabályozzák, amelyeket Isten az emberek szívébe rejtett. Ha megismerjük és alkalmazzuk ezeket az elveket, akkor megszerezzük a boldogabb családi élet kulcsát.

Hogy hatott a bűn a belénk plántált elvekre, amelyek az emberi kapcsolatainkat szabályozzák? Milyen az evangélium hatása? A választadáshoz olvassuk el Mt 12:34–35 és Fil 2:2–11 verseit!

A bűn, amelyet egy veszélyes számítógépes vírushoz hasonlíthatnánk, belülről rongyja meg az embert, önzővé teszi, és zavarja fizikai, szellemi, társadalmi, érzelmi és lelki életét egyaránt. Az evangélium helyreállítja kapcsolatunkat Istennel és a többi emberrel Krisztusban (2Kor 5:18–19).

A KIRÁLY SZERELMES VERSE

Az Énekek éneke Iseniől ihletett versei által még inkább bepillanthatunk azokba az elvekbe, amelyek az emberi kapcsolatokat szabályozzák. Itt főleg a házassáltre vonatkozó szövegeket nézzük meg.

Kösszük össze az A oszlopban felsorolt verseket a B oszlopban található megfelelő jellemzőkkel!

A

- a. Énekek 1:9, 14, 16; 2:3; 4:1, 3, 7; _ Az elkötelezettség kifejezése
- 5:10-16; 6:6; 7:1
- b. Énekek 1:15; 2:14; 4:9; 5:12; 6:2 _ Teljes őszinteség nyíltság, sebezhetőség
- c. Énekek 1:2; 2:6; 7:8; 8:3 _ Kedveskedő, szerető szavak, elismerés
- d. Énekek 1:6; 2:2; 6:2; 8:10 _ Beszélgetés szemtől szemben
- e. Énekek 2:10-13, 17; 7:11-12 _ Barátság
- f. Énekek 5:16 _ Együttét, meggyűlölet
- g. Énekek 2:16; 5:19; 8:6-7 _ Érintéssel kifejezett érzelmek

B

Az Énekek éneke Salamon és Sulamit szerelméről szól. Sulamit Salamon első igaz szerelme és az első királyné lehetett (Én 6:6, 10). A költemény nem időrendi beszámoló kapcsolatukról, inkább csak szerelmük egyes epizódjait említi meg.

Isten nem hallgat a házastársi kapcsolatról sem. E pár története által a Biblia közli a kapcsolatokra vonatkozó elveket, amelyek kiterjednek a szoros barátság kialakítására, a házastársi kapcsolat meghitt oldalára és a házasság szövegségének fogadalmára is. Isten úgy látta jónak, hogy népéhez fűződő viszonya egyik jelképéül válassza a házasság intézményét. A költeményben élénk táruló képek bepillantást engednek a szeretet létező leglenségesebb területére: Krisztus és az ember kapcsolatába.

Miért olyan fontos az érzelem és az értelem szerepe is, ha igazán meg akarjuk érteni az emberi kapcsolatokat? Milyen új gondolatra figyelünk fel az Énekek énekének idézett verseit olvasva, amelyet házasságunkban vagy családunk más tagjaival alkalmazhatunk?

ISTEN MINT SZÜLŐ ÉS HÁZASTÁRS

Milyen családi meghatározásokat és képeket vetítenek ki Istenre a következő igeszakaszok?

Ésa 5:4-5; 62:5; Jer 31:32

Ésa 66:12-13; Jer 31:9; Hós 11:1

Isten úgy utal magára, mint Izrael fejére. Ez a kép az Újszövetségben is előfordul, ahol Krisztus a Völégény és menyasszonya az egyház. Népével kapcsolatban Isten a szülőkhöz is hasonlítja magát, általában az apákhoz, noha néhány hasonlat inkább anyai vonásokat emlí, pl. „*mint a szülő nő*” (Ésa 42:14) vagy „*a tyúk egybegyűjté kiscsirkéit szárnyá alá*” (Mt 23:37).

Tökéletes fej és atya. A tanulás egyik legjobb módja, ha az ember másokat figyel. Isten lehetővé tette, hogy az Igén figyelve őt a házastélek közti és a szülői szeretet tökéletes példáját figyelhesük. A családi élet köréből származó, Istenre vonatkozó hasonlatok bemutatják, hogy milyen is lehetne a családunk. Ezek a hasonlatok még inkább vonzanak az Úrhoz, akit úgy ismerhetünk meg, mint egy családtagot.

Fontos elvekre figyelhetünk fel azokban a hasonlatokban, amelyek fejéhez vagy apához hasonlítják Isten. Érdemes ezeket tanulmányozni. Istennek nem az volt a szándéka ezekkel, hogy a házastélek vagy szülők kötelességének szó szerinti példái lássuk bennük. A Szentírás gyakran helyi szokásokból merítette a képeket. Például Ez 16:6-14 Isten Izraelhez fűződő kapcsolatát a kor elfegyvezési és esküvői szokásaival mutatja be, amikor is a vőlegény köpenyét kiterjesztette a menyasszony felé, a menyasszonyt pedig a menyegző ünnepére felkészítve megmosdatták, olajjal megkenték, felékszereztek.

E hasonlatokat azonban csak bizonyos korlátok között érthetjük, hiszen az emberek nem mérhetők Istenhez. Még a legmeghitebb emberi kapcsolatot is jelentéktelenné halványul Isten szeretetének állandósága, hűsége és közelsége mellett. Mégis reménykedhetünk, hiszen Isten megmutatta önmagát Jézus Krisztusban, aki arra kér, hogy hozzá hasonlóan szeressünk. Szentlelkét ajándékozva erőt is ad, hogy tudjunk mi is úgy szeretni.

Az Istenre vonatkozó hasonlatok közül melyek állhatnak közelebb azokhoz, akikben a házasság illetve a családi élet köréből vet példák fájdalmas emlékeket ébresztenek (Zsol 18:3; Jn 10:11; 15:5; stb)?

A témába vágó szentírási szakaszok kiválasztása: A Szentírás alapján értethetjük meg Isten tervét a családi élettel kapcsolatban, mégsem alkalmazhatunk szó szerint mindenhol minden megjegyzést (pl. a lázadó fiakra [5Móz 21:18-21] vagy azokra a nőkre kimondott halálos ítélet akiknek a házasságkötés előtt már volt komoly kapcsolatuk [5Móz 22:20-21]).

- Úgy ismerhetjük meg Isten akaratát a mai családi életre vonatkozóan, hogy
- tanulmányozzuk az üzenet teológiai és történelmi összefüggéseit;
 - megértjük a szöveg eredeti jelentését;
 - egy témával kapcsolatos szövegeket összehasonlítunk más hasonló jellegű szövegekkel; keressünk olyan szövegeket, amelyekben más bibliai írók is alátámasztják az állítást, valamint megértjük, hogyan alkalmazták és vették át az Újszövetség írói az Ószövetségből származó anyagokat;
 - széles körben keressünk olyan elveket sőt részleteket is, amelyek a mai családi élettel kapcsolatosak.

BESZÉLGESSÜNK RÓLAI

1. Mi az egészséges családi élet legfontosabb feltétele? Egy vagy több feltétellel szívesebben?
2. Beszélgessünk azokról a képekről, amelyek által Isten bemutatja népével való kapcsolatát! Beszéljünk arról is, hogy a csoportban kihez melyik hasonlat áll közelebb! A különböző képek használata mit árul el arról, hogyan közelít Isten a különböző emberekhez?

ÖSSZEFOGLALÁS: A Szentírásban más és más formában találkozunk a családi életre vonatkozó tanítással. Olvashatjuk Isten közvetlen parancsát, a házasság és családi élet különböző példáit. A Példabeszédek könyve tartalmazza az emberi kapcsolatokat szabályozó elveket, mindenek felett azonban ott van Isten példája, aki mint népe férje és atyja mutatja be magát. A család tagjai egyre közelebb kerülnek Istenhez és egymáshoz is, miközben az így felledeztet gondolatok vezetnek és erősítik őket.

Egy liter benzín

Szombati szolgálatra kellett mennem úgy 35 kilométernyire. Akkor még Trabantunk volt. Reggel eszembe jutott, hogy elfelejtettem előző este tankolni. Felnyitva a motorháztetőt és ellenőrizvén az üzemanyagszintet kongó üresség fogadott. Alig egy liternyit jelzett a mérő (a Trabantban az üzemanyagtartályba kellett egy műanyag pálcát beledugni, hogy lássuk, mennyi benzín van még).

Mit csináljak? Ez nem elég 35 kilométerre. Szombaton viszont nem akartam tankolni. Mivel amúgy már nem értem volna oda, egy lehetőségem maradt, az ima.

– Uram, Isten, hogy nem szándékosan alakítottam a helyzetet ilyen módon, nem hanyagság volt a részemről. Másrészt nem akarok szombaton tankolni. Add, hogy elég legyen az a kicsi, ami még maradt!

Izgaltottn, de hittel indultam el prédikálni. Múltak a kilométerek, múltak a percek – semmi különös, minden a megszokott rendben.

A jellegzetes kifogyótá-benzín hang sehol – hál' Istennek!

Aznap – azt mondták – különösen szépen prédikáltam, tapasztalathó, szívből. A mondandóm telve volt Istenel. Róla szólt minden szavam. Az emberi okoskodás elkerüli.

Életemben azóta sem sikerült megtennem 35 kilométert alig egy liter benzinnel.

Gy. G.

Vissza az eredeti állapothoz

E HETI TANULMÁNYUNK: 1.Mózes 1:26-28; 2:24-25; 3:1-24; Máté 19:3-5; Lukács 17:21; 2Korinthus 5:17; Galata 1:4; 6:2; Efézus 3:17-19

„Tiszteséges minden tekintetben a házasság és a szeplőtelen házasság; a paráznákat pedig és a házasságrontókat megítéli az Isten” (Zsid 13:4).

KULCSGONDOLAT: A házasság intézményét ugyan megrontotta a bűn, az evangélium viszont képes visszahozni a házasság eredeti tisztaságát és szépségét.

Isten azzal a céllal alkotta a házasság intézményét, hogy egy férfi és egy nő egész életre szóló kapcsolatban éljen egymással. Isten áldásul szánta a házasságot, teremtői munkájának nagyszerű részét. A bűnösöt előtt talán a házassággal adta leginkább tudtul az emberiség iránti végtelen szeretetét. Mennyire szomorú, hogy az első emberpár őszinte, nyílt, egyenlősen alapuló kapcsolatát beárnyékolta az átok, amelyel bűnük váltott ki. Attól kezdve az emberiség együtt él a bűn irtózatos következményeivel. Krisztussal azonban új nap virrad a házasság intézménye és a házaspárok számára. Krisztusban a férfi és a feleség tapasztalhatja, hogy Isten valóra váltja eredeti tervét a házassággal.

A HÁZASSÁG MÓZES ELSŐ KÖNYVÉBEN

Jézus akkor beszélt a házasságról, amikor valaki a válásról kérdezte. Mire utalt válaszában? Mit emelt ki? Mt 19:3-5; vö. IMóz 1:26-28; 2:24-25

IMóz 1. és 2. fejezetét idézve Krisztus újból elmondta, hogy mi volt Isten eredeti terve a házassággal. IMóz 1:26-28-ban is olvashatunk arról, hogy az embernek a teremtetésről kezdve kéneműek, férfiak és nők (vö. IMóz 5:2). Isten előít egyenlők az utódok létrehozásának áldása, valamint a föld gondozása tekintetében is. IMóz 2. fejezetében olvashatunk arról, hogyan teremtette Isten a férfiakat és a nőket, hogyan kezdődött a házasság. Jól tudta az Úr, hogy az embernek szüksége van társra és a házasság beteljesítésére, ezért adta Ádám mellé a „segítőtársát” (IMóz 2:18). A Szentírás gyakorlatilag utal Istenre úgy, mint aki segíti az emberiséget (vö. 5Móz 33:7, 26, 29). A rendhagyó sebészeti beavatkozás után, miután különleges módon megformázta Evát, Isten a házasság kötelekével kapcsolta össze a két ember életét (1Móz 2:21-22). A férfi boldogan nevezte társát asszonyának (hebertül: *isá*) -, aki hozzá tartozik, és aki más, mint ő (hebertül: *is*).

A házasság melyik elemeit említí IMóz 2:24?

A házasság - egy férfi és egy nő egész életre szóló közössége - azzal jár, hogy mindkét fél (1) elhagyja apját és anyját, (2) attól kezdve egymáshoz ragaszkodnak, és (3) egy testé válnak. Az *elhagyja* kifejezés arra utal, hogy egy új családot hoznak létre. A család bizonyos korlátait nem szabad átlépni. A *ragaszkodás* a házassági fogadalomban kifejezett kölcsönös elkötelezést fejezi ki. Az *egy testé válás* pedig a házasság fizikai oldalára, valamint az egész életlen át tartó bensőséges kapcsolatban való fejlődésre, kiteljesedésre vonatkozik, amelyet Isten terve szerint a házaspárnak életük minden területén tapasztalniuk kell.

Hogyan tükrözi az édeni házasság azokat az elveket, amelyek által jobban megérthetjük Istennel való kapcsolatunkat?

VIGASZ A VÁLSÁGBAN

Mit tudhatunk meg a bűneset története kapcsán arról a változásról, amely a házasságban, valamint a házaspárak Istennel és egymással való viszonyában végbement (1Móz 3)?

Ádám és Éva figyelelveiből készült öltözetet aggatott magára, és úgy rejtőztek el a bokrok között. Itt láthatjuk, hogy elveszett az a fizikai, érzelmi és lelki egység, amely közöttük és a Teremtő között addig megvolt. Egyikük sem vállalta a felelősséget tetteiért. Mindketten mást okoltak: Ádám Évát, Éva pedig a kígyót. Valójában Istent hibáztatták, Teremtőjüket.

Hogyan mutatja be 1Móz 3:16 a házassági kapcsolatban létrejött változást, ami a bűn következménye lett?

A bűneset hatása a házasságra. Az eredeti egyenlőséget, kölcsönösséget és a teremtet világon való együttes uralkodást felváltotta az az állapot, amelyben a feleség a férj uralma alá került. Rendkívül megnehezítette sok asszony életét az erőszakosság. Ellen G. White a következőt írja a bűneset hatásáról: „Azt mondta az Úr Évának, hogy Ádám uralkodni fog rajta a bűne miatt, mivel ő szegte meg először Isten parancsát. Az átok része, hogy a férjének alávetett” (Testimonies for the Church, 3. köt., 484. old.). Nem azért vetették alá, mert nő, hanem azért, mert ő szegte meg először Isten parancsát. Maga az alávetetés is része az átoknak.

Látjuk-e a saját életünkben, hogy tetteinkért hajlamosak vagyunk másokra hártani a felelősséget? Mit tehetünk, hogy megváltozzunk, és képesek legyünk vállalni a felelősséget?

Kedd

január 17.

A HÁZASSÁG VÉDELME

Olvassuk el a következő szövegeket! Milyen, a jó házassághoz elengedhetetlen elveket ismerhetünk meg belőlük?

2Móz 20:14, 17 _____

Péld 5:15-20 _____

Gal 6:2 _____

Fil 2:4 _____

A bibliai gondolkodásmód szerint a szoros kapcsolatokat szövetségkötéssel pesetelük meg. A legfontosabb ilyen szövetségkötés Isten és az ember között jött létre (1Móz 9:9-17; Ésa 55:3; Zsid 13.20). Az emberek által kötött szövetségek kötelező érvényűek, velük ígéretek, kiváltságok és kötelezettségek is járnak, amelyek minden házasságban kulcstoniosságú szerepet töltenek be. Az Isten színe előtt kötött szövetség az Istenől származó hűség értékét kívánja bevinni az emberi kapcsolatokba, ahol e nélkül gyakran megbizhatatlannak bizonyulnak az ígéretek (vö. 5Móz 7:9).

Ezékiás próféta a házassági eskü hasonlatával mutatja be Istennek mennyire fontosnak tartotta a házasságot (Ez 16:8). A házassági esküt megszegi, aki valamilyen módon megszegésigetleníti a házasság egységét, pl. amikor a házasságtörő asszony „elhagyja az ő ifjúságának férjét, és az ő Istenének szövetségéről eljelleltükzik” (Péld 2:17), vagy amikor a férj elutasítja ifjúsága feleségét, „szövetségés” feleségét (Mal 2:14). A házasság elején – ifjúkorban – tett szent fogadalmakat egész életünk során tisztelőben kell tartanunk.

Miért olyan fontos meghalni az énnék, ha azt akarjuk, hogy a házasság erős maradjon? Milyen területen kell még inkább megtagadnunk önmagunkat, hogy a különböző emberi kapcsolataink jól működjenek?

KRISZTUS HELYREHOZZA, AMI ELROMLOTT

„Isten minden reánk bízott adományát – úgy a házasságot is – eltorzította a bűn. Az evangélium feladata azonban, hogy visszaállítsa eredeti szépségében és tisztaságában” (Ellen G. White: Gondolatok a Hegyi Beszédről, 66–67. old.).

**Mit tudhatunk meg a Bibliából arról, hogyan hozza helyre Krisztus azt, amit a bűn megrontott (Lk 17:21; 2Kor 5:17; Gal 1:4; Ef 3:17–19)?
Mire következtethetünk ezekből a szövegekből a házasságot illetően?**

Krisztus országának polgárai ugyan még nem szabadultak meg a bűn környezetéből, de felszabadultak a bűn büntetése és szorítása alól. A hívők igyekeznek Krisztus akaratával összhangban alakítani életüket és emberi kapcsolataikat. A házassággal kapcsolatban elmondhatjuk, hogy a Teremtő újja is teremt. Bennünk lakozó Szentlelke által arra hívja és képessé is teszi a házaspárokat, hogy valóban gyakorolják a szeretetet és megbocsátást. Az elveszett Paradicsom megtalálható! A házastársak egyre közelebb kerülhetnek a házasság eredeti állapotához a lelki, érzelmi és fizikailag megírt kapcsolat terén, ha kutatják az Úr tervét, ha imádkoznak, és igénylik erejét.

Milyen elv lehet segítségünkre a bűn hatalmának legyőzésében? Mt 20:20–28; Jn 13:4–5, 12–17; vö. Fil 2:5–8

Milyen tanácsokat ad Pál a férjnek és a feleségnek? Ef 5:22–33

„A Szentírás kiemeli, milyen fontos, hogy a férj és feleség alárendelje magát egymásnak (1Kor 7:3–4; Ef 5:21). A férj mint a család vezetője Krisztusnak az egyház iránti önfeláldozó szeretetét és szolgálatát tartja szem előtt (Ef 5:24–25). Péter és Pál is szót ejt arról, milyen fontos, hogy a házastársak tiszteljék egymást (1Pt 3:7; Ef 5:22–23)” (Seventh-day Adventist Church Manual, 16. átdolgozott kiadás, 2000., 192–193. old.).

Min változtathatnak a házasságban élők, hogy életüket mindinkább az evangéliumi elvek irányítsák? Az egyedülállók számára hogyan jelelhetnek segítséget ezek az elvek?

ISTEN TEREMTÉSI TERVE A BŰNÖS VILÁGBAN

Hogyan nyilatkozott Jézus a házassággal kapcsolatos isteni tervről és a bűnös világban tapasztalható valós helyzetről, amely a házasság ellen har? Mt 19:3-9

Jézus újból kijelentette, hogy Isten terve szerint a házasság egy férfi és egy nő egész életre szóló egysége. Krisztus követői Isten terve szerint akarnak élni. Tudják, hogy amit Isten megkíván, annak megvalósításához erőt is ad kegyelme és bennünk lakozó Szentlelke által. A keresztények fontos felelősége a házasságkötés előtti imádkozni, hogy bölcsen dönthessenek a párvalasztásról, és alaposan felkészüljenek a házasságra. A házasságot során pedig szent kötelességüknek tartásák, hogy hűek maradjanak egymásnak tett fogadalmaikhoz. Isten kegyelmét igényelve igyekezzenek összeszokni és együtt fejlődni.

Az emberi szív keménysége. Isten alapította a házasságot, az emberek azonban bűnben élnek. A keresztények között is előfordul, hogy a házasság zátonyra fut. Jézus kitért rá, hogy az emberi szív keménysége miatt engedélyezte Mózes a válást (Mt 19:8; vö. 5Móz 24:1-4).

Ha egy házasság válságba jut, próbáljon megtenni mindent a megbéklésért, aki csak a házastársak segítségére lehet! Nem szabad könnyelműen venni a válást. A Szentírás útmutatást ad a megromlott kapcsolatok helyreállításához (Hós 3:1-3; 1Kor 7:10-11; 13:4-7; Gal 6:1). Ha mégis elváltasztják a feleket, a volt társakat arra kell bátorítani, hogy az Úr segítségét kérve gondolkozzanak el életükről, és ismerjék meg Istennek rájuk vonatkozó akaratát! Az Úrnál vigasztalást talál minden megsebzett ember. Isten előgadjia azoknak is a szívből fakadó, őszinte bűnbánatát, akik bármilyen szörnyű bűnt elkövettek, még akkor is, ha a következményeket nem lehet helyrehozni.

Hogyan állhat ki az egyház Istennek a házasságra vonatkozó eredeti terve mellett úgy, hogy ugyanakkor megértést, együttérzést és segítséget is adjon a hívőknek, hogy a válás után újratezhdhessék életüket?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: Boldog otthon c. könyvből Az édeni „minta-otthon” c. fejezet, 25–27. old.; A nagy Orvos lábnymán c. könyvből A család alapítói c. fejezet, 248–252. old.

Józan döntés a házasságkötés előtt. „A családi kötelék a világon a legszorosabb, a leggyengédebb és a legszentebb. Isten az emberek áldásául szánta. Áldás is, ha józannal, Isten iránti tisztelettel lépnek bele, ha a házastársak költszereletben tartják a házassággal járó kötelezettségeket” (Ellen G. White: The Adventist Home, 18. old.).

Az uralomról. „Se a férfi, se a feleség ne törekedjen uralommal! Az Úr lefektette azt az elvet, amelyhez igazodni kell ebben a kérdésben. A férfi szeresse feleségét, amint Krisztus szereti az egyházat! A feleség tisztelje és szeresse férjét! Mindketten igyekezzenek szeretetteljes légkört kialakítani, határozózzák el, hogy nem szomorítják meg egymást, nem ártanak egymásnak” (Ellen G. White: Testimonies for the Church, 7. köt., 47. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLAI

1. Olvasunk fel a csoportban a második idézetet Ellen G. White-től! Beszélgessünk az it közölt elvekről! Milyen hatása lenne szinte minden házasságra, ha ezek szerint az elvek szerint élünk?
2. Az előbbi választ is figyelembe véve válaszoljunk a következő kérdésre: Melyek azok a tényezők, amelyek általában váláshoz vezetnek?
3. Mennyiben egyeznek meg a jó házasságban működő elvek azokkal, amelyek más kapcsolatokait is egészségessé tesznek?

ÖSSZEFOGLALÁS: A bűn megrontotta a házasságot is, de Krisztus által Isten helyreállíthatja azt, amit a bűn tönkretett.

Megvan a papír

Mindent átréztünk, többször is. De sem itt, sem ott, sem sehol nem találtuk meg. Anélkül azonban nem indulhattam.

- Próbáljuk még egyszer!

- Oké!

Most is semmi.

- Mit csináljunk most? Mennek el papír nélkül? De hogyan magyarázom meg, hogy...? Rendőrségi invitációról volt szó.

- Hát akkor mit tegyünk?

- Figyej! Mi lenne, ha imádkoznánk? Isten biztosan tudja, hová raktuk azt a lapot, hiszen ki biztosan nem dobtuk.

- Tényleg, ez eddig eszembe sem jutott.

Ima után - mintha pontosan tudnám, hol is lapult eddig az a fránya okmány - felálltam, elindultam az iratos fiókhoz, amelyet addigra legalább ötször felforgattunk, és benyúlva, elsőre kihúztam az egyik mappa legalfjáról az ominózus lapot.

Csak ámulva néztünk egymásra. Ilyet még nem láttunk.

Nem tudom, honnan tudtam akkor hirtelen, hogy hol is van a papír - semmilyen belső hangot nem hallottam, látomásom sem volt -, de olyan biztosan mentem oda és húztam elő, hogy nehéz lett volna bebizonyítani, hogy igitig fogalmam sem volt kívánságom hollétéről.

Azóia sem tudom, hogy hogy, de működött az ima.

(Ugyanez előfordult gyermekünk játékanak elvesztésénél is később. A megtalálás olyan hatásos volt az ima után, hogy kicsinyünk azóia is imával kezdte időnként, ha valamit nem talál.)

Gy. G.

Gyermekek körében

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 16:1; 5Mózes 8:5; Zsolnár 30:1-10; 50:10-12; 127:3; Példabeszédek 3:11-12; Mlkéás 6:8

„Mint pásztor, nyáját úgy legelteti, karjára gyűjti a bárányokat és ölében hordozza, a szoptatósokat szelíden vezeti” (Ésa 40:11).

KULCSGONDOLAT: Akinék gyereke van, szülői felelősséggel tartozik. Isten megmutatja Igéjében, hogyan tehetünk eleget hűséggel feladatunknak.

A gyermekek valóban Isten ajándékai. Az életünkön (úgy a földi, mint az öök életen) kívül ők jelentik a legcsodálatosabb ajándékot. Ám minél nagyobb az ajándék, annál nagyobb a felelőssége azoknak, akik kapják. Minden szülő számára nagyszerű alkalom, ugyanakkor komoly kötelesség is, hogy Jézus szeretetének jó hírét és életadó erejét továbbadják utódaiknak. Fontos beszélni nekik Jézusról és áldozatáról szóló jó hírről, ugyanakkor tisztában kell lennünk azzal is, hogy a gyermekek elsősorban nem a Biblia tanításából értik meg az igazságot, hanem szüleik életét figyelve. Ezen a héten azokat a tanácsokat vizsgáljuk meg, amelyeket az ajándékozó Isten adott.

KÜLÖNLEGES FELELŐSSÉG

Amikor Isten megteremtette az első emberpárt, rájuk bízta a föld feletti uralmat, így annak sáfarai lettek. Megadta nekik azt a kiváltságot is, hogy gyermekeik születhezmenek, akiket fel kell nevelniük. A gyermek Isten ajándéka – olvashatjuk a Bibliában. A gyermekeket Istenről kapjuk, ezért a szülők felelősséggel tartoznak neki azért, hogyan nevelik utódait. „A gyermek az Úr öröksége, nekünk pedig számot kell adnunk arról, hogyan bánunk övéivel!” (Ellen G. White: The Adventist Home, 159. old.).

Mit jelent az, hogy a gyermekek Istenhez tartoznak? Zsolt 50:10-12; 127:3; Ésa 43:1, 7; 1Pt 2:9 Mennyiben változtatja meg ez a gondolat a gyerekekről alkotott felfogásunkat? Mit tudhatnak meg ezekből a versekből a szülők gyermekeik iránti felelősségükről és kötelezettségeikről?

A teremtés és a megváltás jogán is Istené minden. A bűneset után Sátán bolygónk jogos urának tartja magát, ám Krisztus által Isten ismét igényt tart a világ feletti uralomra. Ez pedig kiterjed mindenkire, a gyermekekre is. A szülők egy pillanatra se feleldjék, hogy gyermekeik valójában kinek a gyermekei! Ezen a területen senki sem engedheti meg magának, hogy „hamis sáfár” legyen (Lk 16:8)!

Mi jut az eszünkbe, ha úgy gondolunk a szülői feladatra, mint a sáfárság egy különleges formájára? Mennyiben különbözik ez a sáfárság más feladatoktól? Mit jelent a gyerekekről való hűséges gondoskodás? Ikor 4:2

A hűséges sáfár kikéri a tulajdonos véleményét. Az istenfélő szülők imádkoznak és a Bibliát olvassák, hogy Isten vezesse őket, miközben gyermekeiket nevelik. Manoáh és a felesége helyesen kérdezett: „Miként bányunk a gyermekkel (Sámsonnal), és mit cselekedjék ő?” (Bír 13:12).

NAGY HORDEREJŰ DÖNTÉSEK

Általában a házaspárak számtalanak rá, hogy szütlők lesznek. A gyermekek biztosítják a család folytonosságát, társaink lesznek, segítenek a munkában, és gondoskodnak az idősebb szülőkről. Rákkelhez hasonlóan sok asszony azáltal véle megtalálni igazi értékét, hogy gyermekeket hoz a világra (1Mó2 30:1).

Mérlegeljünk különböző véleményeket a gyermekvállalással kapcsolatban! Melyiket tarthatjuk megfelelő indoknak és melyiket nem?

- * Azt gondoltuk, ha gyermeket vállalunk, kapcsolataunk megszilárdul.
- * Babázó kislány korom óta mindig vágytam rá, hogy nekem is legyen gyermekem.
- * Szeretjük egymást, és ezt a szeretetet akarjuk a gyerekkel megosztani.
- * Nem terveztük a gyereket, csak véletlen, hogy megszületett.

Gyermecket vállalni fontos döntés. Komolyan meg kell gondolni, hogy vállal-e vagy örökbe fogad-e gyermeket az ember, és ha igen, akkor hányat. Milyen célt szolgál a gyermek élete? Istennek szerez-e dicsőséget, ha még egy élet elindul? Rendelkezik-e az ember annyi érzelmi és fizikai erővel, amennyire szüksége van ahhoz, hogy hosszú időn át mindent meg tudjon adni a gyermeknek, amire szüksége lesz (1Tim 5:8)?

Nehéz időben küzdelmes dolog a gyermekek felnevelése (Mk 13:17). Másrészt viszont általában a családok érzelmi élete gazdagodik, türelmesebbé, önzelennebbé válhatnak. Kevés ahhoz fogható öröm van, mint amikor új élet születik, és az ember a növekvő kicsinyeket figyelve tapasztalja az élet csodáját.

Hogyan hatott egyes bibliai családokra a gyermektelenség? Mivel lehetett volna könnyíteni helyzetükön? IMó2 16:1-2; 30:1-9; 1Sám 1:1-20

Számos család gyöttrődött amiatt, hogy nem lehet gyermekük. Sokan magukban keresik a hibát. Rengegét vesznek és családi baj forrása ez a gond. Helytelen volt és most is az, ha bárki elhamarkodottan ítélt. Fontos, hogy mindig mindenkivel tapintatosan beszéljünk, azokkal is, akiknek nincsenek gyermekeik. Ha bárki tanácsot kér, pontos felvilágosítást és tanácsot kell kapnia, de mindenki maga dönti el, hogy milyen utat választ.

MIT TANULHATUNK MENNYEI ATYÁNKTÓL?

A Biblia úgy mutatja be Istent, mint Atyánkat. Jézus is Atyának nevezte az Urat, és szeretettel beszélt róla (Mt 5:16; 6:9, 14-15, 18). Isten azt akarja, hogy minden ember Atyjának tekintse. Ez a kép Istenről magától értetődő azok számára, akik szerető családban nőttek fel. Akik pedig nem számíthatnak szüleikre, nem tudnak bízni Istenben sem. Mégis az Úr mindenkit ugyanolyan gondoskodással vesz körül, amire csak Ő, a legjobban ragaszkodó, a leginkább gondoskodó Atya képes. Fontos, hogy elfogadjuk Atyánknak, mielőtt mi magunk is szülővé válhánk.

Istennek népével való kapcsolatát vizsgálva a szülői felelősség mely formáit ismerhetjük fel? A mai szülők mit tanulhatnak ebből?

Isten mint Atya	Felelősség	Tanács a szülőknek
5Móz 1:31; Jn 6:33-35; Fil 4:19		
Zsolt 32:8; Ésa 54:13; Hós 11:3		
5Móz 8:5; Péld 3:11-12; Zsid 12:5-7		

Isten szeretete különösen azoknak a szülőknek segít, akik sok áldozatot hoztak gyermekeikért, ők mégis elvetették a szülők számára fontos értékeit. *„Még gyermek volt Izráel, amikor megszereltem... Minél jobban hívtam őket, annál jobban távolodtak tőlem”* (Hós 11:1-2; új prot. ford.). Isten is érezte azt, amit a szülők éreznek, ha kamasz gyermekeik háta fordítanak tanácsaiknak, amikor a viselkedésükkel csalódást okoznak, vagy elmennek otthonról. Az Úr tiszteletben tartja az ember szabadságát. Segíthet a szülőknek eldönteni, mikor kell mindent megtenni a rossz útra tért gyermekért, és mikor jobb inkább beletenyugodni a felnőt gyermek döntésébe, és várni, mint ahogy azt a tékozló fiú apja is tette (Lk 15:11-32).

Hogyan viszonyul Isten azokhoz, akik elfordulnak tőle? Mit tanulhatunk az Úr példájából azok a szülők, akiknek gyermeke rossz útra tért? Isten jól tudja, milyen fájdalmat élnek át a szülők, akiknek fiaik háta fordítanak. Hogyan vigasztalja és bátorítja ez a tudat a szülő anyákat és apákat?

A GYERMEKEK JAVÁT SZEM ELŐTT KELL TARTANI

„Megjelentette néked, oh ember, mi legyen a jó, és mit kíván az Úr tőled! Csak azt, hogy igazságot cselekedjél, szeressed az irgalmasságot, és hogy alázatosan jáj a te Isteneddel!” (Mik 6:8). Hogyan alkalmazzák a szülők ezeket az elveket a gyermeknevelés idején?

Ellen G. White kiemelte, hogy milyen fontos a *kedvesség* és *határozottság* szerepe a gyermeknevelésben. „A (szülői) tekintély és a szeretet együttes hatása lehetővé teszi, hogy határozottan, mégis kedvesen fenntartsuk a családi fegyelmet” (The Adventist Home, 308. old.). A neveléssel kapcsolatos mai tudományos kutatások igazolják, hogy milyen nagy a *fegyelem* és a *támogatás* szerepe a gyermeknek érzelmi egészsége és kiegyensúlyozottsága szempontjából. A *támogatás* a meleg szeretet kifejezését és az összetartozás érzetét jelenti, amely kifejezi, mennyire értékelni a szülő a gyermeket. A *fegyelem* azt jelenti, hogy a szülők határozzák meg gyermekük életében a rendet, a szabályokat, a határvonalakat és a korlátokat, amelyek hozzásegítik a gyermeket, hogy tisztelni tudja önmagukat és másokat is. Mik 6:8-ban leírt bibliai elveket fejez ki a *kedvesség*, *támogatás*, *határozottság* és *fegyelem* egyaránt.

Gondolkodjunk el a következő családok nevelési stílusáról: Jáchob (1Móz 37:3–4), Manoah és felesége (Bír 14:1–3) és Eli (1Sám 2:22–25; 3:13). Mennyiben változathatót volna a helyzetben a határozottság és a kedvesség gyakorlása? Milyen gyakorlati változtatások szükségesek ahhoz, hogy mindkettő helyet kapjon?

A jó szülői magatartásban nagy szerepet kap a meleg szeretet, az elismerés, de igen fontosak a helyes korlátok és a gyermek korának megfelelő, reális elvárások is. Kevés legyen a szabály, de a gyerekek tudjanak arról, mi milyen következményt von maga után, a szülők pedig rendületlen következetességgel járjanak el! Olyan családokban nagyobb a valószínűsége, hogy a gyermek is elfogadja szülei életfelfogását, ahol a fegyelem és a kedvesség egyaránt megvan. Ilyen körülmények között a gyermekek erkölcsileg is koruknak megfelelően fejlődnek, emberi kapcsolataikban pedig felelősségtudó és gondoskodók lesznek.

A GYERMEK SZÍVÉNEK ŐRZÉSE

A kutatások is aláírásszerűen bizonyítják, hogy már a gyermekkelben kialakul a lelki élet. Hiszik, hogy Isten létezik és törődik velünk. Jézus is odafigyelt a gyerekekre, és tanításában beszélt a lelki fejlődésükről.

Hogyan foglalkozott Jézus a gyerekekkel? Mit mondott a hitükről? Mt 18:2-5; Mk 9:36-37, 41

Jézus elismerően szól a gyerekek hiteről. Az ilyen hit kialakulásához hozzájárul az az érzelmi biztonság, amelyet a gondoskodó szülők megadnak gyermeküknek. Ha otthon bármilyen kérdést fel lehet vetni, bármilyen témáról lehet beszélni, akkor a gyerekek megtanulják, hogy Istennek bátran elmondhatnak mindent. Ha a családban a gondoskodó szeretet a jellemző, akkor ki-ki megkapja, amire szüksége van. Ha a szülők fizikailag és lelkiileg is elérhetőek, a gyerekek megtanulják, hogy Isten törődik velük, mindig számíthatnak rá. Ha a szülők elmondják gyerekeiknek, mennyire fontosak számukra, a gyerekek jobban megértik, hogy Isten szemében is fontosak.

Mire figyelmeztette Krisztus azokat, akik bánják vagy bűnre viszik a gyerekeket? Mt 18:5-6; Mk 9:42

Minden olyan magatartás vagy cselekedet, amely akár érzelmileg, akár fizikailag árt a gyermeknek, megnehezíti, hogy hinni, bízni tudjon Istenben. Amikor szexuálisan zaklannak egy gyereket, és különösen, ha a szülő teszi azt, a lelke mélyéig hasít az elhagyatottság, úgy érzi, mindenki elárulta. Ilyen sebek miatt sokan egész életükön át képtelenek elfogadni Isten tökéletes szeretetét vagy házasársuk érzelmét. Csak Isten kegyelme, a gyógyulásban segítő, megértő környezet és képzett tanácsadók támogatása által képes feldolgozni a sértüléseket az, akinek rossz élményekben volt része.

Mennyiben befolyásolja a Jó Pásztorral való kapcsolatunk, hogyan gondozzuk saját „nyájunkat”? Mi mindenre kellene változtatni a gyerekeinkkel, diákjainkkal való kapcsolat terén?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Az anya munkájának félreértése c. fejezet Ellen G. White: Boldog otthon c. könyvéből, 205-208. old.

Az *Úr családjának fiatal tagjai*: „Gyermekeitek az Úr családjának fiatal tagjai, kiket mennyei Atyánk gondjaitokra bízott, hogy képezve és nevelve felkészítetek őket a memnyre” (Ellen G. White: Child Guidance, 251. old.).

Egész életre szóló fegyelmzés. „Ha minden más hiábavalónak bizonyul, előfordulhat, hogy meg kell verni a gyereket, de ha elkerülhető, ne nyúljon (a szülő) a vesszőhöz. Amikor a szelidebb módszerek eredménytelennek bizonyulnak, akkor kell - szeretettel - megbüntetni a gyereket, hogy észhez térjen. A leg több esetben egyetlen komolyabb fenytés egész életre elég, és a gyerekek megtanulja, hogy nem nála van a gyepjlő” – (i. m. 250. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLAI

1. Soroljuk fel a fentebb idézetben szereplő nevelési elveket! Mi az, amit jó lenne megváltoztatni a gyermekeinkkel való kapcsolat terén?
2. Vannak a gyülekezeteinkben olyan gyerekek, akiket szüleik egyedül nevelnek, vagy akiknek az otthonában komolyabb probléma volt az utóbbi időben? Ha igen (és ha megvalósítható), gondoljon ki a csoport vala mit, amivel segítségükre lehet!

ÖSSZEFOGLALÁS: A gyerekek az Úr családjának fiatal tagjai. A keresztény családok mint Isten felelősségeitjes sáfárai, kérjük Isten vezetését, amikor arról gondolkodnak, hogy magukra vállalják-e a szüői felelősséget, és ha igen, hány gyermekről tudnak megfelelően gondoskodni! Isten sok-sok tanácsal látja el a szülőket Igjéjében. Fontos tanulság rejlik abban is, ahogy az Úr tanította, fegyelmzte népét.

Édesanyja szavai csengtek fülemben

Adventista szülőlk gyermekeként láttam meg a napvilágot. Annak ellenére, hogy születem elváltak, amikor tízéves voltam, édesanyám továbbra is vallásosan nevelt bennünket. Hármam voltunk testvérek, de csak én egyedül követtem az Ige tanításait, és 18 éves koromban megkeresztelkedtem.

Nagyon boldog voltam akkor, az első szeretet tűzében. Édesanyámnak jobbkéz voltam. Gyönyörű hangja volt, és mindig együtt énekeltünk. Az ének volt mindenünk az ima után. Ha kértek, szívesen énekeltem a gyülekezetben is. A Heteharapi Adventista Egyház kiadójában dolgoztam négy évig, és nagyon boldog voltam, hogy az Úr művében tevékenykedhettem. Gyarmati Béla, a kiadó igazgatója olyan volt hozzánk, mint egy édesapa. Úgy dolgoztunk együtt, mint egy nagy család. Munka közben énekeltünk. Kórusként hangzott az ablakon kiszűrődő énekszó.

A háború következtében életem új fordulatot vett. A kiadóból hadimunkára hívtak be, aztán jött a többi megpróbáltatás is. Azon vettem észre magam, hogy kimaradtam a közösségből, ahol pedig olyan nagyon boldog voltam. Hosszú évekig maradtam távol a nyájtól, és az idő csak rohant velem.

Egy alkalommal meglátogattott M. A.-né testvérnő. Együtt imádkoztunk, és kért, hogy jöjlek vissza a gyülekezetbe. Megígértem, hogy visszajövök, de nem tudtam, mikor. Sokszor élt bennem a vágy, hogy visszamenjek. Édesanyám szavai csengtek fülemben: „Kislányom, járj el a gyülekezetbe, és forgasd a Bibliát!” Az élet harca, a belső küzdelem, amely zajlott szívemben és életemben, nagyon megviselt. Vágytam, hogy visszajöhessenek oda, ahová testileg-lelkileg születtem, és ahová – úgy éreztem – tartozom. Egy szombati napon újra beléptem a gyülekezetbe. Azt mondtam magamban: „Vége, íthón vagyok!”

Visszajövetelem után az Úr egy megértő férfit rendelt mellém. Ő is sokat szenvedett, megpróbált ember volt, de hívó maradt gyermekeségétől fogva. Azokat az énekeket, amelyeket ő is édesanyjától tanult, én is ismerem. A kis fészkünk napról napra énekel és imával telik meg. Hitünk erői ad az élet további küzdelmeihez. Testvéreim, győzzetek Ti is Isten segítségével!

(V.-né H. I.)

„Boldogok, akik házadban laknak, szüntelenül dicsérhetnek téged!” (Zsolt 84:5).

A tanítványok nevelése

E HETI TANULMÁNYUNK: Mózes 29:38-42; Példabeszédek 1:8; 22:6; Máté 18:18-19; János 8:31; 13:35; Róma 8:28; Efézus 6:1-4

„És minden faid az Úr tanítványai lesznek, és nagy lesz faid békesége” (Ésa 54:13).

KULCSGONDOLAT: Isten azt kéri a szülőktől, hogy segítsenek gyermekeiknek elfogadni a hívő értékeket, és vezessék az Úrhoz a rájuk bízottakat.

Mózes az olimpiai lánggal futókhoz hasonlóan a hitet akarta átadni az utána következő nemzedékeknek. Világosan látta: semmi mással nem helyettesíthető az otthon szerepe, ahol mind a szülők, mind a gyermekek eljuthatnak az Istenbe vetett hitre, élhetik hitéletüket, amelyben kapaszkodóra lehetnek. A nemzet ereje abban rejlik, ha ki-ki családi körben hűséges Isten Igéjéhez. A Biblia lapjait olvasva láthatjuk, Isten szeretné hozzásegíteni a gyermekeket, hogy elfogadják szüleik és nagyszüleik hitének örökségét. Mózes ööödlik könyvének gondolatait visszhangozza a Példabeszédék könyve és az Efézusi levél is. Útmutatást és reményiséget ad a szülőknek, akik szeretnék, hogy gyermekeik is az Úr tanítványai legyenek.

A SZÜLŐK

Jézus meghagyta híveinek, hogy menjenek el az egész világra, és tegyék az embereket tanítvánnyá. Korábban szólt arról is, mit ért a tanítvány kifejezés alatt. Olvassuk el, mit mondott Jézus erről! Hogyan határozhatjuk meg a keresztyény otthon kiildetését annak alapján, amit Jézus a tanítványságról és a tanítvánnyá tételről tanított? **Mt 28:18–19; Jn 8:31; 13:35; vö. 5Móz 6:6–9**

Az a tanítvány, aki mestere szavait követve él (Jn 8:31). Akkor lesz valakiből tanítvány, ha a Krisztusról szóló igazságot továbbadja, hogy más is megértesse azt. Másutt Jézus azt nevezte tanítványnak, aki szereti embertársait (Jn 13:35). E meghatározás szerint tehát tanítvánnyá tenni azt jelenti, hogy segítőnk másoknak megszerezni Istent és az embereket.

A szülők feladata gyermeküket tanítvánnyá tenni. A család közegében teljesíthetjük Jézus kéréseit. A szülők fontos feladata szeretettel Jézus felé fordítani gyermekeik figyelmét, és úgy nevelni őket, hogy az Úr tanítványai legyenek. A tanítvánnyá tétel és a tanítványság mindkét meghatározása alkalmazható a keresztyény családra. A gyerekek először otthon szívják magukba az igazságot és az értékeket. A szeretetről is otthon szerzik első tapasztalataikat. Ha szeretettel teljes az otthon légköre, ha a szülők őszintén szeretik Jézust, és ez a szeretet nyilvánul meg minden emberi kapcsolatukban, valószínűbb, hogy gyermekeik is szeretni fogják az Urat és az embereket. Sikeresebben nevelik saját kicsinyeket, és könnyebben kötnek barátságot úgy, hogy abból természetes módon következzen az eredményes bizonyosságétel.

Mit kell először a szülőknek megtenni ahhoz, hogy képesek legyenek lelkileg vezetni gyermeküket? 5Móz 6:5–6; vö. 5Móz 6:18

Miért fontosabb úgy nevelni a gyerekeket, hogy megismerjék a tökéletes Megváltót, ahelyett hogy megpróbálnánk tökéletes gyermekeket nevelni belőlük? Gondoljunk arra, hogyan ismerjük meg az evangélium jó híré! Mi az, amit mindenképpen szereténk, ha a gyermekeink megtudnának a híről?

LELKI NEVELÉS OTTHON

Hogyan fejezi ki Mózes annak fontosságát, hogy a szülők beszéljenek gyermekeiknek Isten igazságáról (5Móz 6:7)? Milyen nehézségekkel kell a szülőknek megküzdeniük az utolsó időkhben?

Az eredeti héberben a „*megélesteni*” (5Móz 32:41) ugyanaz a szó, mint amit „*eszébe vésni*”-nek (5Móz 6:7, kat. ford.) „*ismételgetni*”-nek (új prot. ford.) vagy „*gyakorolni*”-nak (Károlyi ford.) fordíthatunk magyarrá. Amikor az édesanyák és édesapák átadják lelki tapasztalataikat fiaknak és lányaiknak, „*megéleltük*”, azaz felkészítik a fiatalokat a rájuk váró lelki megpróbáltatások fogadására. Az *úlsz* és *jársz*, valamint a *lejtékszél* és *felkészs* szópárok arra utalnak, hogy a tanítás állandó, folyamatos legyen, véggezzük minden tévé-kenységünk közben. Idő kell hozzá, hogy a hitet megfelelően be tudjuk mutatni.

Mit akart elerni atyai tanácsaival Salamon? Péld 2:1-9; 3:5-8

Nem elvont tudomány a hit átadása a következő nemzedéknek. Jól tudják az istenfélő, gyermekekkel törődő szülők, hogy csak a munka felét végzehetik el. Végredményben fejlődésük során a fiatalok saját maguk állíthják össze életük értékrendjét. A keresztyén szülők engedik szabadon választani gyermekeiket, még ha néha félnek is attól, hogy szeretteik nem hoznak majd jó döntést. A Példabeszédek könyvének szerzője kérteli a fiatalokat, hogy tanuljanak az idősebbektől. Ne fekteljenül, önfejűen, csak saját elgondolásait szerint éljenek, hanem kérjék Isten vezetését. Ugyanakkor a könyv kiemeli azt is, hogy milyen fontos a szabad választás lehetőségé. A szerző újból és újból szól a fiatalok szívéhez és értelméhez is, hogy Isten újját válasszák.

A legújabb felmérésekből kitűnik, hogy ténylegesen milyen kevés időt fordítanak a szülők gyermekeik nevelésére (talán naponta csak másodperccet), ugyanakkor a gyerekek órák hosszat nézik a tévét, videó- és számítógépes játékokat játszanak. Mit tehetnek a szülők, hogy változzon a helyzet? Az együtt töltött idő értelmes kihasználása jelentené a megoldást? Hogyan vehetik fel a szülők a versenyt a tévével, az elektronikus játékokkal vagy bármi más időrabló szórakozással, hogy értelmesben teljen az együtt töltött idő?

CSALÁDI ÁHÍTAT

Milyen reggeli és esti áhítatot tartott Isten népe az Ószövetség korában? 2Móz 29:38-42 Milyen lelki tanulságot vonhatunk le ma az Izrael népe által gyakorolt szokásból?

A templomban reggel és este feláldoztak egy esztendőös bárányt, és ekkor Izrael népe isentiszteletet tartott. Megemlékeztek Istennel kötött szövetségük történetéről. Újból kifejezték, hogy hisznek Megváltójukban, Istenben. Az áldozat Krisztus halálának árnyékát vetítette előre, hiszen Ő a Bárány, „*aki megöltette a világ alapítása óta*” (Jel 13:8). „Ebben a szokásban a keresztyények is megszívlelendő példát láthatnak a reggeli és esteli imára. Amíg Isten megtéli a lélek nélküli áhítatokat, addig örömmel tekint azokra, akik irán-ta való szeretetből hajítják meg magukat előtte minden reggel és este, hogy nála bűnbocsánatot keressenek elkövetett bűnökért, és áldásáért könyörögjenek” (Ellen G. White: Pátriárkák és próféták, 311. oldl.).

Az imádság is fontos a családi élet szempontjából. A közös hit által ösz-szelortri családok tagjai erőt nyernek egymástól, miközben az élet csatáit vívják. Olyan bekessegeben élnek, amit nem ismerhetnek azok a családok, akik nem Krisztusra építették életüket. A fiatalok között végzett felmérések azt igazolják, hogy a rendszeres családi áhítat valóban erősíti lelki fejlődésüket, és inkább elfogadják a szülteik által képviselt értékeket, megtartják családjuk hitét azok, akik rendszeres imaéletet gyakorolva nőnek fel.

A nap legjobb része. Ellen G. White azzal bátorít, hogy a családi áhítat lehet a nap legjobb része, ha rendszeres, „rövid és lelekből fakadó”, „érdeklészió” és „életszerű” (Child Guidance, 521-522. oldl.). Időről időre változtassunk valamit a családi áhítatok menetén. Felolvashatunk néhány biblia-szöveget, rövid magyarázatot fűzhetünk hozzá. Mindig adjunk időt a gyere-keknak, hogy megkérdézzenek valamit, énekeljünk, imádkozzunk együtt! Ilyenkor beszélhetnek a szülők is Istennel szerzet tapasztalataikról. Enged-jük, hogy a gyerekek is beleszóljanak a biblia-szövegek, történetek, énekek kiválasztásába!

Mi volt a legemlékezetesebb élményünk a családi áhítatok alatt? Hogyan járulhatnak hozzá a szülők, hogy mind több feledhetetlen él-ményt szerezzen a család? Hogyan beszélhetünk a hitről a gyerekek kérdéseire válaszolva?

A GYERMEKEK SZÁMÁRA IS ÉRDEKES TANULSÁG

Olvassuk el Péld 22:6 versét! Milyen elvet fedezhetünk fel itt?

A *tanítási* szó szorososan kapcsolódik egy másik, az elkezd szóhoz, utalva arra, amikor a babaasszony segít az újszülöttnak, amikor az nem akart elkezdeni szopni. Ilyenkor a pici ínyét bedörzsölték valamilyen jóízű folyadékkal, pl. datolyalével. Ettől a baba már biztosan szopni kezdett. Az „*út*” arra az útra vonatkozik, amin járni kell, azaz a „*bölcsességnek útja*”, „*az igazaknak ösvényei*”-re (Péld 4:11; 2:20). A gyermekneveléssel foglalkozó szakirodalomban „*az ő újjáéled módja szerint*” kifejezést általában úgy értik, hogy a gyermek egyéni és korának megfelelő sajátosságai szerint. Ha tehát mindent összeradjuk, kikerelkedik a vers üzenete: amint a babaasszony segített a pici babának, hogy megjöjjön az étvágya, a szülők is a gyermekek, a fiatalok számára vonzóan és érdekesen mutassák be a hit értékét! Ezzel olyan vagyat keltenek bennük a lelki dolgok iránt, amelyet ellenállhatatlannak tartanak majd.

Péld 22:6 versét olvasva aggodnk vagy büntudatot érez sok szülő, akinek gyermekét elfordultak a hittől. Félnék, hogy fiuk vagy lányuk talán azért utasítja el a lelki dolgokat, mert nem jól teljesítették szülői feladatukat. A Példabeszédek könyvében azonban inkább *lehetőségéről, valószerűbb követelményről*, mint *ígéretéről* olvashatunk. Ez az ige nem azt jelenti, hogy a gyermekek jövőbeli döntései mindig összhangban lesznek neveletésükkel, akár helyes, akár helytelen módon nevelték őket. Kizárólagosan a szülőket nem lehet erkölcsileg felelőssé tenni azért, ahogy alakul gyermekeik jövője, hiszen ennek elvisselhetetlenül nagy a súlya. Végso soron a felnőt gyermek feljós alakulásért. A Példabeszédek könyvében szereplő versnek inkább az az üzenete, hogy aki gyermekkorban megszokja az egészséges hozzáállást a lelki dolgokhoz, az általában felnőt korában is aszerint él.

Hogyan tanácsolhatjuk és bátoríthatjuk azokat a szülőket, akiknek gyermekei elfordulnak az Úrtól felnőtté válásuk után? Milyen segítséget találhatunk ehhez a következő szövegekben és a bennük rejlő elvekben? Lk 15:11–22; Róm 8:28; 2Pt 3:9; Jel 16:7

SZOLGÁLAT – SZERETTETTEL

Mit tanácsol Pál apostol a gyermekeknek az Efézusi levelben? Milyen sajtós vonást fedezhetünk fel a szülőknek szóló tanácsokban? Milyen kapcsolat van a tanácsok két része között? Ef 6:1–4

A keresztyények számára is kötelező érvényű a „*hiszied atyádat és anyádat*” parancsolat. Ef 6:1-ben a *szülők* többes számú alak azt jelöli, hogy a gyermek mindkettőt tiszteli. Itt együttes szülői kapcsolatról van szó, nem csak az anyáknak kell hordaniuk a szülői felelősséget. Az *Úrban* kifejezéssel az apostol azt is elmondja, hogyan engedelmeskedjen a gyerek. Isten nem várja el tőlük, hogy eleget tegyenek a keresztyény hittel ellenkező parancsoknak vagy elvárásoknak (vö. ApCsel 5:29).

Az útimutatás általában szól a szülőknek, az apáknak és az anyáknak is, annak ellenére, hogy itt csak az apákat említi az apostol. Ez azért lehet így, mert a ház népének irányítása és fegyelmezése jellemzően az apák szerepe volt, vagy azért, mert az apák nevelői stílusa és az erő alkalmazása ingerelhette és megkeseríthette gyermekeiket régen is, éppúgy, mint ma.

Az *ingerhí* (Ef 6:4) szó azt jelenti, *haragot kelteni, felizgálni, felbőszíteni, megharagítani*. A szülők figyeljenek oda serdülőkorú gyermekeik érzelmi igényeire, és a szabályok fenntartása mellett mindenképpen igyekezzenek a közöttük lévő kapcsolatot is ápolni! A *tanítás* és *intés* szavak említése arra utal, hogy Isten elvárja tőlünk: gyermekeinket fegyelemmel és a hívői értékekkel összhangban neveljük.

A következőkben ismét egy sokatmondó meghatározással találkozunk: *az Úr* tanítása és intése szerint kell nevelni a gyerekeket. Ezekben a versekben keresztyény nevelési módról van szó, amelynek legfontosabb célja hozzásegíteni a gyerekeket, hogy kapcsolatba kerüljenek Istennel, igazán értékeljék az örökökvalóság dolgait. Jézus tanítása hat a keresztyény szülők nevelési módjára. A keresztyény nevelés, amint ezekből a versekből is láthatjuk, szeretelből fakadó szolgálát, amellyel a keresztyény édesapák és édesanyák köitüveszlik gyermekeiket.

Gondolkodjunk el arról, milyen kapcsolatban vagyunk szüleinkkel! Mit tehetünk azért, hogy meggyőződjünk róla, valóban tiszteljük-e őket!

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: Jézus élete c. könyvének Jézus megáldja a gyermekeket c. fejezete, 431 – 435. old.

Apától fűtva szálló szent üzenet. „Gyermekkorában József sokat hallott Isten szeretetéről és félelméről. A szíriai égbolt alatt apja sokszor beszélt neki a sátorban a bételi éjszakai látomásról, a mennyet a földdel összekötő létráról, az azon le és fel járkáló angyalokról, és arról, aki a mennyei trónon ülve megmutatta magát Jákobnak. Hallott a Jabbok révénél lezajlott küzdelemről, amikor a dédelgetett bűnöktől elfordulva Jákob győzelmet aratott... Lelkiertő és szilárd elveket nyert Istennel való kapcsolata által úgy, hogy tanulmányozta a természet világát és az apától fűtva szálló szent hagyatéknagyszerű igazságát” (Ellen G. White: Education, 52. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLAI

1. Lehetőség szerint beszéljenek a csoport tagjai szüleikkel vagy gyermekeikkel való kapcsolatukról! Mit tanultak bizonyos esetekből, amelyek segíthetnek a csoport más tagjainak is jobb viszonyt kialakítani a rokonokkal?
2. Az értékek átadása terén milyen nehézséggel kell szembenézni azoknak a szülőknek, akiknek a házassága válságban van, vagy egyedül nevelik gyermekeiket? Mivel küzdenek azok, akiknek a házastársa nem keresztény vagy más hitet vall?

ÖSSZEFOGLALÁS: A Szentírás egészében olvashatunk arról, milyen fontos, hogy a szülők átadják a hitet gyermekeiknek. A szülők Istenbe és Igéjébe vetett elő hite családi életük minden területén megmutatkozik.

„...aki mást felüldít, maga is felüldül!”

Egy kedves hitestvéremet sok fájdalom ért. Először szüleit vesztette el, akikkel hosszú ideig együtt élt. Röviddel azután mindkét lába lebénult, és nem volt remény a gyógyulásra. Sokszor látogattam őt, hogy segítségére legyek. Mikor közelédett a karácsony, azon tűnődtem, hogy milyen magányos lesz számára ez az ünnep. Elhatároztam, hogy ha ő is úgy kívánja, elmegeyek hozzá, és együtt töltjük a szentestét. Talán sikerül enyhítenem az egyedüllet fájdalmát.

December 24-én már kora délután megszűnik a közlekedés, a buszok sem járnak. Számolnom kellett a hideggel és a hosszú gyaloglás fáradtságával, de nem bántam. Esztikével meghitt beszélgetésünk volt az emberi testet öltött Isten Fiáról, Jézus Krisztusról. Éreztük a Szentlélek jelenlétét, ahogy a kétezer évvel ezelőtti történetet gondolokban újra átéljük.

Hazafele indultam; a hideg téli éjszakában mindenütt csillogott a hó. Egyszer csak különös érzésre lettem figyelmes. Már nem fáztam, és oly könnyű lett a járásom, mintha angyalok emeltek volna. Boldogság töltötte be a szívemet. A közel egyórás gyalogút csak szempillantásnak tűnt. Ugy éreztem, nem egyedül teszem meg ezt az utat. Felelhetetlen, boldog érzés volt, mintha angyalok sokasága vett volna körül, akik velem örültek a földi éjszakában.

Kedves Olvasó! Indulj el a betegekhez, a szomorúakhoz, és Neked is lehet hasonló tapasztalatod!

(T. P.-né)

„Az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüldít, maga is felüldül!” (Péld 11:25).

„Azok, akiket emberitársaik nem érdekelnek, a legnagyobb nehézségekkel küzdenek az életben, és a legnagyobb akadályt jelenítik mások számára. Minden emberi balsiker az ő soraikból származik” (Alfred Adler).

Családoknak szóló bölcsek tanácsok

E HETI TANULMÁNYUNK: Példabeszédek 5:3-14; 13:22; 14:26; 17:22; 23:13; 31:10-31; Máté 19:5; 1Korinthus 7:3-4

„Bizodalmasd legyen az Úrban teljes elmédő; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál. Minden te útáidban megismered őt; akkor ő igazgatja a te útáidat” (Péld 3:5-6).

KULCSGONDOLAT: A házass- és családí élettel kapcsolatban velős, gyakorlati tanácsokat talál a Szentírásban mindenki, aki figyel rá.

A Példabeszédek könyvét tanácsok, versek, kérdések és bölcsek mondasok alkotják. Ez a könyv a gyakorlati életbölcsesség tárháza. A családí kapcsolatokról közvellenül is szó esik, más tanácsokat pedig alkalmazhatunk az otthoni életre is. A Példabeszédek könyve lényegében olyan családí irat, amely apáról fiúra hagyományozza a hívő élet kulcsát. Hasonlóan ahhoz, mint amikor az otthonról elköltöző főiskolás fiúnak vagy lányának leírják a szülőik tanácsait, a Példabeszédek könyvének írójá is megszólítja olvasóit: „Hallgasd, fiam, a te atyádnak erkölcsi tanítását, és a te anyádnak oktatását el ne hagyvd” (Péld 1:8). Mózes ötödik könyve szerint a szülőknak kötelessége meggyőződésüket továbbadni a következő nemzedéknek, és éppen ez történik a Példabeszédek könyvében. Az apa szavai által Mennyei Atyánk hangját halljuk, aki hív, hogy tanuljunk tőle.

HŰSÉG

Soroljuk fel, milyen bajokat, következményeket von maga után a házasság előtti nemi kapcsolat vagy egy házasságlévő viszony, amiről Péld 5:3-14-ben is olvashatunk!

A még nem házasságban élő hívők a házasságra tartogatójuk legmeghitebb érzéseiket és a testi kapcsolatot, a már házások viszont megélik azt a házasság köteleken belül. A Példabeszédek könyvének tanácsa kifejezetten a férfiakat szólítja meg, az Énekek énekében ugyanez a gondolat viszont a nőknek szólan szerepel (Én 4:12-15). Mindig gondolni kell a tiltott szereltem bűnének rejtetes következményeire, amikor olyan nagy a csábítás ereje. A könnyelmű szerelmi kalandokban nincs helye az elkötelezettségnek, ezért nincs is igazi meghittség bennük. Az ilyen kapcsolatokban az ember elherdálja anyagi javait, fizikai erejét és érzelmeit. Még emel is fontosabb, hogy számot kell adnunk Istennek az életünkben hozott döntéseinkért.

A testi kapcsolat Isten egyik legszebb ajándéka, amelyet az embernek adott, hogy a házasságot kiváltsága legyen (Mt 19:5; 1Kor 7:3-4; Zsid 13:4). A Példabeszédek könyve az éltető, bőséges vízforrás finom jelképével mutatja be, milyen gyönyört és meglepetést találhat szerelmükben a házasságok. Ezzel áll szemben a hűtlenség okozta tékozlás. Az *ifjúságod felétege* (Péld 5:18) kifejezés arra utal, hogy az idősödő párnak továbbra is fenn kell tartania a szöveiséget, a fejt még akkor is *gyönyörkötlik* (Károly ford.) felesége szerelmében, vagy *örül* (új prot. ford.) annak.

A bűneset utáni bukott állapotban a nemi vagy sokakat elérint Isten eredei tervének útjáról. Isten megadta az emberiségnek a gondolkodás és a választás képességét is. Az ilyen kísértések végül teljesen legyűrhetővé válnak, ha az ember nem áll ellen következetesen. Viszont ha az ember szilárdan kitart az isteni terv mellett, és csak a házasságon belül él nemi életet, akkor gátat vet a törvénytelen kapcsolatok kialakulásának. Helyes döntés, ha valaki egész életén át Isten terve szerint akar élni ezen a téren is, kitarátása pedig busás jutalommal jár.

Mit tanácsollhatunk annak, akiről tudjuk, hogy olyan kísértésekkel küzd, amelyek házasságokat tehetnek tönkre?

APÁKNAK SZÓLÓ FELSZÓLÍTÁS

Figyeljünk meg azokat az apai jellemtulajdonságokat, amelyek hosszú távon befolyásolják gyermekeink életét!

Peld 13:22; 27:23-24 _____

Peld 14:26 _____

Peld 15:1, 18; 16:32 _____

Peld 15:27 _____

Peld 29:17 _____

Az apák jelleme közvetlenül hat gyermekeikre. Ez is részét képezi a rájuk hagyott örökségnek. A gyermekek apjuktól várják a támogatást, őszinte szeretetet, útmutatást, példát. A Példabeszédek könyve dicséri azokat az apákat, akik megbízhatóak, előteremtik a szükséges dolgokat, és bölcsen igazgatják a család anyagi ügyeit. Sokféle „*kárt okoz sóját házának a nyertészhez*” (Peld 15:27; új prot. ford.).

Az apák tartásuk fontosabbnak családjukat a munkánál. Az isentéző apák igyekezzenek türelmesek lenni, hogy uralni tudják érzéseiket! Vegyék figyelembe, hogy gyermekeik rájuk vannak utalva! Fegyelmet kell tartaniuk gyermekeik között, de mindig gondoljanak arra, hogy nem szabad visszaélniük hatalmukkal! A családjukkal törődő apák Isten szerint akarnak élni, megtesznek mindent, hogy Isten szeretete és Igéjének tanítása hassa át életüket, így vezetve helyes útra gyermekeiket.

A legfontosabb azonban, amit egy apa meglehet gyermekeiért, hogy szereti édesanyjukat. A gyermekek jólétére, sőt felnőtt korára is kihat az apa felesége iránti hűsége és töretlen szeretete, de éppen ilyen erős a hatása annak is, ha pont ellenkező a helyzet.

A Példabeszédek könyvének fő témái az Isten szeretete, a házastársi, családi hűség valamint a becsületesség. Az ember szívének állapotában rejlik sikerének kulcsa. A bűn sokféle módon csábít – legyen az erkölcstelen kapcsolat, lustaság, hatalomvágy vagy kapzsiság –, de a bölcs féj és apa Isten-től várja a segítséget ahhoz, hogy folyamatosan jól dönthessen.

Miért fontosak mindenkinek az itt kifejezett erkölcsi elvek, akár apa, akár nem? Hogyan hatottak másokra saját (helyes vagy helytelen) tetteink, főleg a gyerekekre? Milyen téren kell elővigyázatossabbnak lennünk?

FEGYELMEZÉS SZERETTTEL

Mit olvashatunk a Példabeszédek könyvében a fegyelmzés, a gyermekek helyreigazításának fontosságáról? Péld 10:17; 23:13–14; 29:1, 15

A szülők akkor büntetnek, ha gyermekeik rosszul viselkednek, engedetlenek, vagy szégyent hoznak rájuk. Isten milyen szándékkal fegyelmezi családjának fiatalabb tagjait? A Példabeszédek könyve rámutat: a fenyítés célja, hogy a jövő jobb legyen (Péld 19:18). A hívő szülők tudják, hogy a gyermekek természetét is megfontolta a bűn. Kizárólag egyetlen hatalom segítségével számíthatnak, ez a hatalom pedig Krisztus. A keresztyény nevelés célja – ideértve a fegyelmzést is –, hogy Istenhez vezessük a gyermekeket.

Óvjuk a gyenge hajlást! Krisztusban a fenyítéket nem büntetésnek, a hatalom kifejezésének kell tartani, hanem helyreigazításnak, jó útra terelésnek. Isten azt akarja, hogy a szerető szülők Krisztushoz vezessék gyermekeik lépjait, akik tisztában vannak a bűn hatalmának erejével. Az utódalk javát szem előtt tartó szülők szeretettel, ugyanakkor határozottan utasítják rendre őket. Az első években, amíg ki nem alakul az önuralom képessége, szűkebb korlátok között tartja, vezeti a szülő a kicsiket, mint a kertész, aki a fiatal facsemetét védi. Ha a fiatal Istenbe veti bizalmát, együttműködik az üdörsége, növekedése, fejlődése érdekében hozott isteni tervvel.

Milyen üzenetet olvashatunk Péld 13:24; 23:13–14 verseiben?

Mindössze néhány vers említi a vesszőt, botot (hébertül: *shebet*) a gyermekek fegyelmzésével kapcsolatban. A neveléssel foglalkozó keresztyény szakirodalom általában magyarázata szerint a szülők csak úgy használják a vesszőt, mint ahogy a mennyei Pásztor vezeti nyáját vesszejével és bojtáral (Zsolt 23:4). A Szentírás másutt kiemeli, milyen fontos a türelmes tanítás, a következetes példaadás, a jó, bizalmas légkör kialakítása és a szoros kapcsolat, ha a gyermekekben változást akarunk előidézni (5Móz 11:18–19). Ha a fegyelmzéssel azt kívánjuk elérni, hogy helyreigazítsion és jó útra tereljjen, akkor a legfontosabb, hogy a gyerek érezze szülei szeretetét (Péld 13:24).

Mit tehetnek a szülők, ha a büntetés nem érte el a kívánt célt, mivel túl kemény volt, vagy a gyermek félreértette?

JOBB A TETŐ ORMÁN?

Hogyan csempész szavaita némi humort a Peldabeszédek könyvének írója a családi élet bosszúságait említve (Péld 21:9, 19; 27:15–16)? Hogyan hat az ilyen humoros megközelítés?

Számos példabeszéd témája a legszorosabb kapcsolataink köréből való. Enyhe élcelődéssel, kissé csipős, de elevenünkre vágó megjegyzéssel fejtenek ki bizonyos gondolatokat, mint pl. a tapintatlan barátra vonatkozó mondás, „*ahí éneket mond a bánatos szívű ember elbűt*” (Péld 25:20).

A zsembes asszonyokról olvasva a feleségek megtoldhatják a gyűjteményt a férfiakról szóló *peldabeszédekkel*. Azzal érvelhetnénk, hogy az ilyen, csak a nőket osztorozó mondasok még tovább gerjesztik a problémát, hiszen a férfiek is felelősek az otthon légkörének alakításáért, és ők is tudnak morgolódní. (Képzeljük el, milyen lehetett Kajafás vagy Annás otthonában az élet!)

A *vidám szív*. A családi életnek jót tesz egy kis humor. „*A vidám elme jó orvosságuul szolgál; a szomorú lelek pedig megcsúszasztja a csontokat*” (Péld 17:22). A Peldabeszédek könyve időnként saját gyógymódját ajánlva engedi, hogy a bosszantó, idegcsitító magatartást megmosolyogjuk. Amikor aztán neveltünk egy kicsit (vagy sebeket szerettünk, ha rajtunk csattant az osztor), akkor könnyebben el tudunk beszélgetni a miniket is zavaró, idegcsitító viselkedésről. Arra viszont ügyeljünk, hogy ne akarjuk jelentéktelenné mondani azt, ami komoly figyelmet érdemel, semmiképp se lépjünk túl rajta!

A krónikus gyulladás egyik jele lehet a hőemelkedés. A veszekedés, zsembelődés és panaszkodás pedig azt jelzi, hogy egy vagy több családtag haragot táplál a szíve mélyén. Lehet ez azért is, mert nem veszi ki mindenki a részét a feladatok végzéséből, vagy a családtagok nem tudnak igazán szót érteni egymással. A perlekedő fél a másik erőszakosságát, önfejűségét, a dolgok megbeszélésétől való elzárkózását akarja így ellensúlyozni. Ha a gyulladás elmúltik, a tüneteinek nyoma sem marad. A családoknak nem szabad elhallganni a problémákat vagy eltávolodni egymástól, inkább Isten iránti szeretetükből és egymás iránti elkötelezettségükből kiindulva meg kell tanulni megfelelő módon beszélni érzéseikről, vágyaikról. Keressük meg a probléma gyökerét, és húzzuk ki!

Miért olyan fontos nevelni, derrús légkörben élni otthon? Milyen jótékony hatása van a jókedvnek? Milyen rossz következményekkel jár, ha jókedvünk nem helyes, inkább rossz útra visz?

A BOLDOG ASSZONY

A Példabeszédek könyvének végén a nemes jellemű asszony dicséretét olvashatjuk. Mely tulajdonságait emeli ki a bölcs? Péld 31:10–31

Rendkívüli asszonyról olvashatunk itt, de rendkívüli maga ez a vers is. A Péld 31:10-től induló szakasz minden verse a héber ABC 22 betűjének egyikevel kezdődik. A nagyszerű feleséget magasztaló költeményt olvassva az embernek az az érzése, hogy a teljes ABC minden betűje sem tudja megfellelően kifejezni az ilyen asszony érdényeit.

A Példabeszédek könyvében igen nagy hangsúlyt kap, hogy milyen fontos jó társat választani. Ez a rabbi egyik mondasában is tükröződik: „*A férfi otthona a feleség.*” „*A derék asszony koronája az ő fejének; de mint az ő csontjában való rothadás; olyan a megcségyentető*” (Péld 12:3). A Példabeszédek könyve végén idealizált képet láthatunk, amely a különféle képességeket egyként állítja az olvasók elé: a derék asszony egyaránt jelskedik varrásban, ingatlanvásárlásban, földművelésben, intézi a családi- és pénzügyeket. Eközben mindent megad övének, akik szeretik és dicsérik.

Egy asszonytól sem várható el ennyi különleges képesség, és a férfiek sem mérhetik e szerint feleségüket. A felsorolással a bölcs inkább azt akarja kiemelni, hogy a legfontosabb és egyetemesen ellogadott úgy az asszonyokra, mint a férfiakra nézve a becsületesség, a jószívűség, a megbízhatóság, a hűség, a kedvesség és a szorgalom. Péld 31:30 szerint az ilyen élet tika az Úr félelme.

Péld 31:10-ben a *deréknek* fordított szó azt jelenti: *erő, hatalom* vagy *gazdagság*. Zsolt 62:11-ben ugyanez a szó szerepel, de a fordításban ott, mint vagyon, Józsué katonáira vonatkoztatva pedig *erős vitézek* (Józs 1:14). Boáz *derék asszonyának* nevezi Ruthot (Ruth 3:11), az eredeti héberben, szintén ugyanazzal a szóval. Péld 31:10-ben pedig a *gazdagság, érték* fogalmával találkozzunk. Az igazi gazdagságot a jellem, a hűség és az Úr félelme adja, ami messze meghaladja a drágakövek értékét.

Kik azok a nemes, derék asszonyok, akik az életünkben meghatározó szerepet tölthetnek be? Még mivel egészíthetjük ki az istenfűő asszonyok jó tulajdonságainak, erényeinek és képességeinek felsorolását?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: Boldog otthon c. könyvéből a Házassági köteleességek és kiváltságok című fejezet, 103-108. old.; az Előtted az élet c. könyvből a Kétkezi munka c. fejezet, 214-224. old.

Az odafelkalkálkál törődni: „A keresztények teljes igyekezzettel örködjenek szívük feletti: Tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy megszeressék a lelki dolgokról való gondolkodást, ápolják az áhíat légköreit! Sokan mintha elfecserelt időnek tartanák az elmékedésre, a Szentírás kutatására és az imádkozásra szánt perreket. Bárcsak mindannyian úgy tekintenék ezekre a dolgokra, mint ahogy Isten akarja, mert akkor Isten országa lenne a legfontosabb számotokra. Ha a mennyei dolgokkal törődtek, minden erényetek még inkább kidomborodik, minden szolgálatok étellel telibb lesz. Minden fáradzások megélenkül, komolyabbá válik, ha fegyelmizek gondolataitokat, hogy a mennyei dolgok körül forogjanak... Lelki téren az eredményeink sajnos eltörpünek (Ef 4:13)” (Ellen G. White megjegyzései: The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 3. köt. 1157. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLAI

1. Sok keresztény ügy igyekszik védeni szívét a kísértések ellen, hogy bizalmasan elmond mindent néhány jó barátának, akik támogatják a jobban. Mennyiben erősíti ez az imádság, a biblia tanulmányozás és a Szentlélek vezetésére való hagyatkozás értékét?
2. Beszéljük meg a csoportban a szerdai rész utolsó, kiemelt kérdéseire adott választ!
3. A Példabeszédek 31-ben kiemelt női jó tulajdonságokkal ellentétben mit dicsóít a mai világ? Egyénileg hogyan védekezhetünk az ellen, hogy ránk is hason az ilyen szemlélet?

ÖSSZEFOGLALÁS: A Példabeszédek könyve az istenfélő férfiak és nők nemzedékei által megfigyelt életbölcsességet adja tovább. Olyan emberek tapasztalatainak kikristályosodott gyűjteménye az irat, akik számára fontos az Istenhez való hűség és az emberi akarat szabadsága. A következő nemzedéket arra szólítja fel, hogy tisztelje Isteni, és hozzanak olyan bölcs döntéseket, amelyek erősítik a házasságot, a családi életet.

Egy különleges misszionárius

Egy romániai kis faluban élt egy hittestvérünk. Mivel nem volt több hívő a településen, átírt a legközelebbi községbe, amely hat km távolságra volt, hogy részt vehessen az istentiszteleteken. Egyedül ment, senki sem csatlakozott hozzá sem a családjából, sem a falujából. Hűségese kutyája kíséerte minden alkalommal, és hazafelé is vele tartott. A testvérő legnagyobb bánata azonban az volt, hogy senki sem követte az Úr Jézust bizonyosságtevéséi nyomán. Azért imádkozott a hosszú úton, hogy adjon az Úr lelkeket, akik csatlakoznak hozzá az üdvösség útján. Sajnos, ezt nem érte meg: meghalt anélkül, hogy valakit az igazságra tudott volna vezetni.

Hűségese kutyája most már egyedül ment el minden szombaton a hat km távolságra lévő gyülekezetekhez. Családjának feltűnt, hogy az állat minden szombaton elűnik. Követték az abet, hogy meglessék, hová jár. Egész a gyülekezetig mentek utána. A házból szép énekés hallatszott, ami meghatótta őket, és ők is bementek. Bent szeretettel fogadták az érkezőket. Elmondták, hogy a kutyát követve kerültek oda.

Isten lelke fogva tartotta szívüket; egyre többször mentek el, és végül ők is hívőkké lettek. A gyülekezetet pedig tovább fejlődött, és ma már negyven tagja van.

(Elbeszélés nyomán)

„De ő ezt mondta nekem: »Élég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.« Legszívesebben tehát az erőtlenséggeimmel dicsekszem, hogy a Krisztus ereje lakozzék bennem. Ezért a Krisztusért örömem telik erőtlenségemben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldöztetésekben és szorongatásokban; mert amikor erőtlén vagyok, akkor vagyok erős” (2Kor 12:9–10).

A király szerelemes éneke

E HETI TANULMÁNYUNK: Énekek éneke

„Tegy engem mint egy pecsétet a te szívedre, mint egy pecsétet a te karodra; mert erős a szeretet, mint a halál, kemény, mint a sír a buzgó szerelem; lángjai tűznek lángjai, az Úrnak lángjai” (Én 8:6).

KULCSGONDOLAT: Az Énekek éneke némelyek számára talán megdöbbentő nyíltsággal szól a házassétel gyönyöreiről.

Érzékeltes kifejezésekkel mutatja be a vonzalom, a szenvedély és a nemi élet máshoz nem fogható örömeit. A Bibliának ebben a szakaszában közölt tanácsokért, útmutatásért különösen hálásak lehetünk ma, amikor a társadalom egésze semmibe veszi a házasságot, lealacsonyítja a szerelmet.

A könyvben bepillanthatunk egy házaspár életének zárt világába. Pironkodás nélkül beszélnek házasséleükről, finom hasonlatokkal és jelképekkel fejezve ki az örömet, amit szerelmük nyújt. A szöveg nyíltsága egybevág a Szentírás általános felfogásával, miszerint az emberi élet fontos részét képezi a szexualitás. A Krisztusban nyert megváltás az egész emberre hat, ezért a hívők számíthatnak a Szentlélek vezetésére, miközben igyekeznek természetesen hozzáállni ehhez az olyannyira érzékeny, ám rendkívül fontos kérdéshez, ami át meg átszövi az életet.

EIVÁLASZTHATATLAN ÉLET

A következő szövegek alapján mi mondhatunk el az emberi testtel kapcsolatos bibliai felfogásról? IMóz 2:7; Zsolt 63:2; Zsolt 84:3; IKor 6:19–20; 1Thessz 5:23

Bizonyos vallások a dualizmust hirdetik. E filozófia szerint a lélek eleje teher az emberi test börtönében. A Szentírás viszont - nemjellegetességgel együtt - szerves egységként látja az embert. A „test” és „lélek” együtt jelentti az életet (1Móz 2:7). A zsolttáros egész lényével dicsóíti Istent (Zsolt 63:2; 84:3). A Teremtő az egész embert megszenteli, elkülöníti az általa kiválasztott szent céhra.

Az Énekek éneke is ilyen értelemben, a házastársi viszony szempontjából szól testünkkről. Milyen alapvető gondolatra utalnak a következő ígészakaszok? Én 1:2, 13; 2:6; 5:10–16; 7:1–9

A Szentírásnak ez a szakasza csodálatlats beszél az emberi testről. Nem szégyenletes a házastársak szerelmének fizikai megnyilvánulása sem, amely nyíltan kifejezi az érzelmek teljes skáláját.

Számos kultúrában szigorúan tilos a nemiséggel kapcsolatos bizonyos dolgokról beszélni. Ebből következik, hogy a férj és feleség nem tudja egészen módon megbeszélni házasságuk dolgait. Ezzel a gyermekeket is megfosztják attól, hogy a keresztény otthonon belül, a hívői értékeket a tényekkel összekapcsolva halljanak a házasságlétról. A Biblia nyíltan szól a nemi életéről. Isten bátorítja népét, hogy ne jöjjenek zavarba, illetve kezeljék tisztelattal és méltósággal az életnek ezt a fontos részét, a Teremtő nagyszertű ajándékához illően.

Hogyan védekezhetünk azok ellen a kulturális és erkölcsi hatások ellen, amelyek vagy pusztán állati szexvédélyé alacsonyíják le a nemi életet, vagy pedig úgy tüntetik fel, mint szégyellni valót, amiről szót sem szabad ejteni? Milyen bizonyítékát találhatjuk a Bibliában annak, hogy téves mind a két véglét?

SZERELMI ÉNEK

Milyen oldalait ismerhettük meg a szeretetnek az Énekek énekében élénk táruuló szerelmi történetből? Én 1-2, 13; 2.10-13, 16; 3:11; 4:1-7; 5:16; 6:6; 7:1-9; 8:6-7

Baráti szeretet. A műben olvashatunk arról is, hogy a barátok szeretnek együtt lenni, őszintén beszélnek, törődnek egymás dolgaival. Végül tulajdonképpen két jó barát házasodik össze. Megszólal a feleség: „*Ez az én barátom*” (Én 5:16). A barát szó arra utal, hogy az említettek egymás társai, jó barátai, de nem hangsúlyozza a testi kapcsolatot. Boldog az a férj vagy feleség, akinek házastársa egyben jó barátja is.

A költeményben meghitt, kedveskedő kifejezések és szeretetből fakadó jelek fejezik ki azt a vonzalmat, fizikai és érzelmi örömet, amelyet férfi és nő talál egymásban. A Teremtő ajándéka a szeretlem természetes meghittsége, amely által a házasságban szoros kötelék fonódik közöttük. Ha a férj és feleség engedi, hogy Isten szeretete hassa át szívét, emberi szeretetük „finomabbá, tisztábbá, emelkedettebbé és nemesebbé válik” – (Ellen G. White: The Adventist Home, 99. old).

Ezekben a versekben olvashatjuk a legeszményibb gondolatokat a szeretetből. Az őszinte szeretlem nem alaptermészete az emberi szívnek, hanem a Szentlélek ajándéka (Róm 5:5). Az ilyen szeretlem tartós egységbe forrasztja a fejtet és feleséget. Nagy szükség van az elkötelezett szeretetre a szülő-gyermek kapcsolatban is, amelynek nyomán a kicsikben kialakul a bizalom. Ez az önfelelő szeretet, amely összeköti a hívőket mint Krisztus testének tagjait. Az Énekek éneke felhívás, hogy minden kapcsolatunkban cselekvő erőként hasson ez a szeretet.

Hogyan mutatja be a baráti, meghitt viszony azt a bizalmas kapcsolatot, amely létrejöhet Isten és az ember között? Milyen párhuzamokat vonhatunk (pl. együtt töltött idő, a másik rendelkezésére állmi stb.)?

SZERETETTEL MEGISMERNI

Az Énekek éneke mintha visszatérési mutatna az édeni eseményekhez. Természetesen nem az első emberpárról olvashatunk, mégis a paradicsomi állapotokat idézi fel a költemény. Finom hasonlatok és jelképek mutatnak rá Isten eredeti tervére: „*lesznek egy teste*” (1Móz 2:24–25).

A mű a házaselet meghiúsított kapcsolatának kölcsönösségét hangsúlyozza (lásd: Én 4:7-5:1). Mit tanított Pál apostol? IKor 7:3–5

Salamon hiya kedvesét: „*énvelem... eljőjj*” (Én 4:8). Menyasszonya válaszol. Később ő hiya Salamont: „*Jőjjön el az én szerelmem az ő kertébe*” (Én 4:16), a király szintén felel (Én 5:1). A Szentírás itt azt tanítja, hogy ebben a meghitt kapcsolatban nincs helye erőszaknak, kényszernek, fondorlatnak. Mindkét fél szabadon, szeretlemből lép kapcsolatára. *Az én kertem az ő kertje.*

Salamon és Sulamit neve is a héber *salom*, azaz *békesség, teljesség* szóból származik. Kölcsönösen csodálják egymást (Én 4:1–5; 5:10–16). Kapcsolatuk egyensúlyát az összetartozó (páros) sorok és versek is érzékeltetik (jellegzetes héber költői eszköz – a szerk.). A fogadalom, „*Az én szerelmem enyém, és én az övé*” (Én 2:16) az Édenben elhangzott mondatot idézi fel bennünk: „*Ez már csontomból való csont, és testemből való test*” (1Móz 2:23).

Mit jelent az ismeré kifejezés bizonyos szövegekben? 1Móz 4:1, 25; 1Sám 1:19; Lk 1:24

A Bibliában az *ismerni* szó helyenként utal a lény és a feleség meghiúsított léteére. Egymás szeretettel való megismerése során teljes valójukban, lelkük mélyéből átadják önmagukat a másiknak. Nem csak két test, de két szívt is egybeforr.

Más értelemben viszont a hívő megismeri Istent (Jn 17:3; IKor 8:3). Ez is őszinte, elkötelezett kapcsolatot jelent, határtalan öömlet kelt. Részlet lehetünk Krisztus és az egyház szent közösségének.

SZERELLEM A MEGFELELŐ IDŐBEN

Olvassuk el az alábbi bibliaiszövegeket és megjegyzéseket! A Szentírás tanítása szerint a házasságkötés hozza el a meghitt testi kapcsolat idejét. Mit mondanak erről a következő szakaszok: **Imáz 39:7-9; Peld 5?**

„*Fal*” vagy „*kapu*”? (Én 8:8-10). Amikor Sulamit még gyermek volt, bátyjai nem tudták, hogy húguk kitárja-e majd magát mások előtt, mint egy *ajtó*, vagy inkább *falként* őrzi tisztaságát. Sulamit házassága előtt és alatt is olyan akart lenni, mint a *fal*, csak a férjéhez tartozó. Emiatt a döntése miatt lehetett olyan, „*mint aki békességet nyer*” (10. vers). A *békesség* héberül *salom*. Mindkettőjük neve ebből származik, a teljességre utal.

Bereksztelt kert (Én 4:8-12, 16; 5:1). Ebben a versben a zöldellő kert jelkepezi az asszonyt. A menyező éjjelen a férj arról szól, hogy felesége „*mint a bereksztelt kert... mint a befoglalatlott forrás, bepecsételt kútjő*” (Én 4:12). „A fallal körülvett, bezárt kapujú kert képe is arra utal, hogy senki nem közelelhet meg, csak aki törvénytelen odatarozik... Itt a *befoglalatlott forrás* és a *bepecsételt kútjő* a szüzességet jelenti. A szerelmük beteljesedéséhez közeledő pár még nem ért el a meghittségnek erre a fokára” (G. Lloyd Carr: *The Song of Solomon*, 123. old. Downer’s Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1984.)

Órkádni érzelmek fellett. Költői eszköz, hogy a feleség intó szavakat mond „*Jeruzsálem leányainak*” a férjével töltött meghitt pillanatokban: „*Fel ne kellessétek és fel ne serkenessétek a szerelmet addig, amíg akarjátok*” (Én 2:7; 3:5; 8:4). Ezzel azt mondja, hogy *ne kezdjenek szerelmi életet élni, amíg annak el nem jön az ideje*. Ezek a versek egybehangzón erősítik, amit másutt is olvashatunk, hogy úgy a fiatalok, mint az idősebbek őrizzék meg a házasság előtti és házasságon kívüli nemi kapcsolattól.

Mi vigasztalhatja azokat, akik bánkódnak korábbi rossz döntéseik miatt (1Jn 1:9; vö. Zsolt 103:12; Ésa 55:7; Jn 8:11)?
Mit lehet tenni azért, hogy a meghitt testi kapcsolat valóban csak a házassélet idején és csak annak keretei között jöjjön létre, akár egyedül, akár házasságban él az ember?

ÖRKÖDJÜNK A TEREMTŐ AJÁNDÉKA FELÉTTI

Istennek különleges célja volt azzal, hogy férfinek és nőnek teremtesse az embert (1Móz 1:26-28). Mindkető külön-külön is hordozza Isten képét, de a két nemnek a házasságban történő egygő válása bizonyos módon utal a Szentháromságon belül egyiségre. A férfi és a nő egyisége pedig új élet létrehozásának eszköze, amiben szintén eredeti módon fejeződik ki az ember istenképúsége.

Milyen véleményt képvisel a Szentírás a szexualitásnak a Teremtő tervével ellentétes formáival kapcsolatban? 3Móz 20:7-21; Róm 1:24-27; IKor 6:9-20

A Szentírás helyteleníti mindazt, ami megrontja vagy elpusztítja Isten képét az emberben. Isten megtiltotta bizonyos dolgokat a nemi élet terén, így vezető népet, hogy megmaradjanak a házasság célja mellett. Az embert bűntudattal győrti, amikor tettei törvénybe ütköznek.

Hogyan viszonyuljanak a bűnös világban élő keresztyény hívők a nemmel, akár önmaguktól, akár másoktól van szó? Milyen útmutatást találunk a Bibliában? Róm 8:1-14; IKor 6:15-20; 2Kor 10:5; Gal 5:24; Kol 3:3-10; 1Thessz 5:23-24

Hittel várják azt az időt, miközben úgy tekinthetnek önmagukra, mint akik Krisztus kereszthalála által meghaltak a bűnnek, feltámadása által pedig új életre keltek vele. Szüntelenül imádkozva, vigyázva, a Szentlélek ereje által bűnös természetüket megfeszítettnek tartják. Gondolatban is igyekeznek engedelmeskedni Krisztusnak. Tudják, Istené az egész testük, Istenől kapták nemüket is, ezért Isten terve szerint kívánnak élni.

Önmagunk teljes átadása Istennek. Az Úr megbocsátja a bűnbánóknak (Jn 1:9). Isten segítségével azok is a hívők közösségének tagjaihoz méltón viselkedhetnek, akik azelőtt kicspöngő, bűnös életet éltek. Rettenetes rombolást végzett a bűn a nemiség terén, emiatt előfordulhat, hogy egyes embereknek visszafordíthatatlan következményekkel kell számolniuk. Éppen ezért vannak, akik az egyedülálló életformát választják, mert nem akarnak olyan jellegű kapcsolatba lépni, amelyet az Igében Isten megtiltott.

Hogyan viszonyuljon az egyházunk például a homoszexualitáshoz?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: *Öszinte szeretet.* „Az igazi szeretet nemes és szent életelv. Teljesen különbözik attól a szeretettől, amely ösztönösen ébred, és amely hirtelen elmúlik, ha kemény próba éri. A fiatalok a szülői házban való becsületes kötelességteljesítéssel készüljenek fel saját családi életükre. Gyakorolják az önmegtartózkodást és tanúisátsanak kedvességét, udvariasságot és keresztény együttérzést. Így a szeretet melege nem hűl ki a szívben, és aki ilyen családból kikerülve lesz családító, tudja majd, hogyan segítsen elő annak boldogságát, aki egy életre társául választott. A házasság ahelyett, hogy a szeretet végét jelentené, annak a kezdete lesz” (Ellen G. White: Patriárkák és próféták, 140. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLAI

1. Miért van szükség rá, hogy a kereszténység üzenetén belül felvilágosítást kapijanak az emberek a nemi élet kérdéseivel kapcsolatos helyes és helytelen dolgokról? Mit tehetnek a szülők és pedagógusok, hogy a lehető legjobban eleget tegyenek kötelességüknek, és helyes útra vezessék a rájuk bízottakat?
2. Házasságon kívül született gyerekek, AIDS, széthullott családok... és sorolhamánk tovább a bűn által megromlott nemi kapcsolatok okozta bajokat. Hogyan segíthet szombatsikolai csoportunk azoknak, akik rossz döntések miatt szenvednek?

ÖSSZEFOGLALÁS: Az Énekek éneke számos tanulságot rejt a szoros kapcsolatokra, a barátságra, de főleg a házasságra vonatkozóan. A költeményben a királyi pár szerelmének beteljesülése mintegy felszólítás a házasságban élőknek, hogy igyekezzenek mind jobban megismerni egymást. A Szentírás egésze pedig arra bátorít minden embert, hogy napról napra szorosabb kapcsolatba kerüljünk Istennel.

Meg akarta érteni

Szüleim baptisták voltak, engem is sokszor elvittek a gyülekezetbe. Részt vettem az istentiszteleteken, többször verset is mondtam, de az évek folyamán elmaradtam. Azért mindig hittem a jó Istenben, és szorgalmas bibliaolvasó maradtam. Ésaías könyve 56. és 58. fejezeit többször elolvastam, és mivel nem értem, időközönként visszatértem ezekre a részletekre: „És az idegeneket akik az Úrhoz adák magukat, hogy néki szolgáljanak és hogy szeressék az Úr nevét, hogy Ő néki szolgálj legyenek; mindenkit, aki megőrzi a szombatot, hogy meg ne fertőztesse azt, és a szövetségemhez ragaszkodókat...” (Ésa 56:6, Károli-ford.)

Az idő telt, és egy pénteki napon elővettem két Bibliát, és az egyiket kinyitottam Ésaías könyve 56. részénél, a másikat pedig az 58. fejezet 13–14. versénél. És akkor ezt mondtam magamban: „Ezt ma meg kell értenem!” Elolvastam egyszer, aztán neki fogtam a napi teendőmnek, de vissza-visszatértem, és újból és újból elolvastam a szövegeket, mindaddig, míg az egyik olvasásnál az 56. fejezetben megragadtam figyelmemet a kifejezés: „mindenkit, aki megőrzi a szombatot...” E pillanatban megvilágosodott előttem a lényeg: ez nemcsak a zsidóknak szól, hanem mindnyájunkra vonatkozik.

Másnap, szombaton a városba mentem, és a buszra vártam. Várakozás közben egy fiatalasszony állt mellettem, aki beszélgetett a vele levő adventista testvérekkel a másnapi keressztségről. Odafigyeltem, hogy miről beszélgetnek, és mikor ő befejezte, megszólítottam, és beszédbe elegyedtünk. Megemlítettem, hogy az előző nap a Bibliából megérttem a szombat jelentőségét. Ő meghívott a másnapi keressztségre, és elmagyarázta, hogyan találók a gyülekezetbe. Eddig a napig nem ismertem senkit, aki adventista volt. Másnap elmentem a keressztségre, és ottól kezdve rendszeresen jártam az adventista gyülekezetbe. De még sokáig eljártam a baptistákhoz is, ahová időközben visszatértem. Nekik is megemlítettem, hogy felismertem a szombat jelentőségét. Elmondtam, hogy nagyon szeretek közöttük lenni, és hogy ők nagyon kedvesek. Mindenkor szeretettel gondolok mindnyájukra. Az az idő, amit velük töltöttem, számomra olyan, mint egy jó előkészítő iskola. Érdekes ajándatot is kaptam tőlük. Nevezetesen azt, hogy szombaton járják az adventistákhoz, vasárnap pedig hozzájuk, a baptista gyülekezetbe. Bár adná a jó Isten, hogy az én volt gyülekezetemből, hozzám hasonlóan, sokan felismernék a szombat csodálatos jelentőségét, hogy megemlékezvén megszenteljék azt, amely a Tízparancsolatban a negyedik parancsolat, s ami így kezdődik: „Megemlékezzél...” (2Móz 20:8, Károli-ford.)

(B.)

A család egységének titka

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 33:12-14; Ruth 1:16-18; János 17:21-26; Galata 3:28; Efézus 2:11-22; 5:21-6:9

„Hogy mindnyájan egyik legyenek; amint te énbennem, Atyám, és én tebenned, hogy ők is egyik legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem” (Jn 17:21).

KULCSGONDOLAT: Isten népének tagjai vagyunk, ezért könnyebb a családjában is szorosabban kötődniünk egymáshoz. Mindkét közösségben hasonló elvek nyilvánulnak meg: szeretet, alázat, önzetlenség és törődés másokkal.

Mindaz nem jön magától. Nap mint nap meg kell küzdenünk bukott emberei természetünk bűnös és önző hajlamaival.

Krisztus kereshalála által az emberiség megbékült Istennel és önmagával (Ef 2:13-16; Kol 1:21-23). Mégis naponta szűkségünk van Krisztus kegyelmére, mert csak ezáltal válhat élő tapasztalatúvá az egység mindazok számára, akik hittel akarják elhaverni. Fontos, hogy mindennap megküzdjünk ezért. Krisztus kegyelme létrehozhatja az egységet, de csak akkor, ha eldöntjük, hogy elfogadjuk az Úr akaratát életünkkel kapcsolatban.

KRISZTUS A KÖZPONT

Milyen képpel érzékelteti Pál apostol azt az egységet, amely Krisztusban jön létre a különböző népek között? Hogyan hozott létre Krisztus a ketőből egyet? Ef 2:11–22; Gal 3:28

Krisztus keresztje ledönti az embereket elválasztó falakat: A zsidók templomában falak emelkedtek a hívők - férfiak és nők, zsidók és pogányok - között. Pál rámutat, hogy Krisztusban egység jön létre zsidók és pogányok között. Utalás ez a nemzetek, népcsoportok, társadalmi rétegek és nemek közötti egységre is. *„Hogy ama ketőt egy új emberé teremse ömagában, békeséget szerzven”* (Ef 2:15). Ez a jó hír is segít a házásoknak valóban eljutni az egy testi egységére. A Krisztusba vetett hit által a már régóta megosztott családok is megbékélhetnek egymással.

Könnýü bibliaaszövegeket idézni a Krisztusban való egységről, de egészen más azt valóban tapasztalni is. Milyen gyakorlati változásokat idéz elő Krisztus az életünkben, amelyek által eljuthatunk a megígért egységre (lásd pl.: Róm 6:4–7; 2Kor 5:17; Ef 4:24–32)?

„Képzeljünk el egy nagy kört, amelynek a szélétől számos vonal halad a középpont felé. Minél közelebb érnek a vonalak a középponthoz, annál közelebb kerülnek egymáshoz is... Minél közelebb jutunk Krisztushoz, annál közelebb kerülünk egymáshoz” (Ellen G. White: The Adventist Home, 179. old.).

„Apa és fiú, férj és feleség között... ott áll Krisztus, a Közbenjáró, akár felismerik az embereket, akár nem. Nem létesíthetünk közvetlen kapcsolatot senkivel, egyedül csak Krisztus, csak az Ige által, ha kövefűtük Őt” (Dietrich Bonhoeffer: The Cost of Discipleship, 86. old. New York, The MacMillan Company, 1963.).

Milyen közel van családunk vagy gyülekezetünk családja a kör középpontjához? Minek kell még eltűnnie ahhoz, hogy a kapcsolatok igazán jók legyenek?

EGYSÉGBEN KRISZTUS SZERETETE ÁLTAL

„Tegeyen bőségesekké (az Úr) az egymás iránt és mindenki iránt való szeretetben” (1Thessz 3:12).

Jézus azt kérte Atyjától, hogy „egyek legyenek, amiképpen mi egy vagyunk” (Jn 17:22). Foglaljuk össze, mit is kért Jézus! Különösen arra figyeljünk, hogy mi a szeretet szerepe az egységre jutásban.

Amint ebből az imádságból is kitűnik, Jézus azt akarta, hogy tanítványai egységben legyenek. Az *agapé* szeretet szükkeges ennek az egységnek a létrejöttéhez. Az Újszövetség az *agapé* szóval jelöli Isten szeretetét, amint a görög eredetiben ebben a verbis és még sok más helyen is szerepel. Ez a szeretet Isten természete (1Jn 4:8), és ez jellemzi követőit is (Jn 13:35). A Teremtő szeretete természetes körülmények között nincs meg a bűnös ember szívében, akkor tölti be az életét, ha Szentlelke által Jézus benne lakozik (Röm 5:5; 8:9, 11).

„Szerezték egymást, amiképpen én szerettelek titeket” (Jn 15:12). János apostol, aki ezeket a szavakat leírta, előzőleg egyáltalán nem volt szeretetre méltó, inkább öntelt, hatalomra éhes, bírágató lelkiüti és lobbánékony (Mk 3:17; Lk 9:54-55; lásd még: Ellen G. White: Jézus élete, 241-242. old.). Később visszaemlékezett rá, hogy Jézus mennyire szeretle még rossz tulajdonságai ellenére is. A Mester szeretete fokozatosan megváltoztatta Jánost, így volt képes azután másokat is megszeretni a keresztény egységben. „Mí szereztük őt; mert Ő előbb szeretett minket” (1Jn 4:19), és „ha így szeretett minket az Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást” (11. vers) – írta az apostol.

Olvaszuk el 1Kor 13:4-8 verseit. A szeretet szó helyett mondjuk mindig saját nevünket! Mindenhová odaillesk? Kérjük Jézust, hogy Lelke által hozza létre bennünk a szeretetnek ezeket a jellemzőit! Milyen változásra ösztönöz a Lélek, hogy eljuthassunk a keresztény élet eszményi színjére?

Kedd

február 21.

AZ ÖNZÉS TÖNKRETESZI A CSALÁDOT

„Ha az emberek félretennék büszkeségüket és az önzési, öt percen belül a legjobb nehézség megoldódna” (Ellen G. White: Early Writings, 119. old.). Az emberi természetet megrontotta a bűn. Talán az önzés átkában ismerhetjük fel leginkább a rossz hatást. Önzőnek születünk, ami már a kisbabákon is jól látszik, hiszen természetükből fakadóan nekik is saját kívánságuk az első. *Én, én, én...* Felhőtlenül ez a tulajdonság borzalmas módon mutatkozhat meg, méghozzá sokszor éppen a családon belül.

Jézus azért jött, hogy ezen változtasson (Ef 4:24). Igéjében megígéri, hogy ha benne élünk, nem megtörtethetlen ennek a pusztító tulajdonságnak az uralma rajtunk. Jézus élete a tökéletes példa arra, mit jelent önzetlenül élni. Minél inkább követjük élete példáját (1Jn 2:6), annál inkább képesek leszünk nem csak önmagunkért élni.

Keressük ki a következő szövegeket! Mit tudhatunk meg ezekből az önzetlen életről?

Fil 2:3-5

1Jn 3:16-18

Az előző White-idezetben az áll, hogy ha félretennénk a büszkeséget és az önzést, gyorsan elsimulna sok probléma, és nem gyűlne, mérgesedne, amíg megoldhatatlanná nem duzzad. A család minden tagja, elsősorban a szülők, tisztításuk meg magukat a keresztlábjánál ettől a bűntől (Péld 16:6), hiszen Krisztus áldozata az egész világmindenségben az önzetlenség legnagyobb rübb példája. Ahhoz, hogy valóban megtisztuljanak, újból és újból vissza kell térni a kereszthez, leborulva, könnyek között imádkozni, hittel, Isten akaratát elfogadva.

Mennyi időt töltünk a keresztlábjánál, hogy ott küzdjünk meg a bennünk fel-feltörő önzéssel? Mt 7:16 alapján vajon elég időt szánnunk erre?

ENGEDELMESSÉG

Milyen tanácsot ad Pál az alázatossággal és egymás szolgálatával kapcsolatban? Ef 5:21 Hogyan járul hozzá a gyülekezet egységéhez a szolgáló lelkiület? Miért olyan fontos a családban is így élni? Ef 5:22-6:9

Az *engedelmesség* (Ef 5:21) azt jelenti, hogy az ember szerényen, önszántából fontosabbnak tartja magátál a másikat. Ez a szokatlan életelv Krisztussal kezdődött (Mt 20:26-28; Jn 13:4-5; Fil 2:5-8), és mindazokat jellemzi, akik beteltek Szentlellekkel (Ef 5:18). „*Isten jelölme*” (21. vers) készíti az embert az engedelmességre. A kölcsönös önfeláldozás forradalmian új keresztény tanítás volt, és még ma is az az együtételis terén. Így valósággá válik, hogy Krisztusban kivétel nélkül mindnyájan egyik vagyunk.

A *családok vezértelve*. A családi kör a legfőbb próbaköve a keresztény engedelmességnek, ami ha ott megvalósul, órási változást idéz elő a gyülekezetben is. Pál szólott erről az elvről, majd rátért, hogyan hat az engedelmesség a családi életre.

Ef 5:22-6:9-ben háromféle kapcsolatról, a leggyakoribb, mégis különleges kapcsolatokról olvashatunk. Nem a már meglévő társadalmi rend meg erősítése volt a célja. Inkább azt akarta bemutatni, hogyan nyílvánul meg a Krisztusba vetett hit ereje, ha a hívők önként engedelmeskednek egymásnak.

Miért említi Pál következetesen először azokat, akiknek gyengébb a társadalmi helyzete: a feleséget, a gyermekeket, a szolgákat? Itjűk be a táblázatba, mivel indokolja az apostol, hogy engedelmességre szólítja őket.

Ef 5:22	Ef 6:1	Ef 6:5

Mindig másodsor szól a férfiekhez, szülőkhoz, urakhoz, akiknek erősebb a helyzete. Olyasmire szólítja fel őket, ami az ő világukban nagyon megdöbbenő lehetett. Szavai bizonyára meghökkentették az 1. század hívőit, ugyanakkor mindenki számára közelebb hozták a keresztet. A kereszt által az emberi kapcsolatokban valódi egység alakulhat ki.

FOGADALMUNKHOZ HÍVEN

A családi összetartás és egység végeredményben a családtagoknak, főként a házastársaknak az elkötelezettségétől függ, hogy őszintén törődnek-e egymással. A bibliai történelem telis-tele van a megszegett fogadalmak, a megtört bizalom és az elkötelezettség hiánya sajnálatos példával. A Szentírásban azonban megtalálhatjuk azoknak az embereknek a lelkesítő történetét is, akik Isten segítségével őszintén kitartottak barátaik, családjuk mellett, betartották ígéreteiket.

Nézzük meg, mennyire ragaszkodtak egymáshoz a következő családok! Mit tehettek volna egyesek, hogy a családi kötelek szorosabb maradjon közöttük? Másokat mi készített összetartásra?

*** Szülő-gyermek kapcsolat (1Móz 33:12-14; 2Móz 2:1-10)**

*** Testvéri kapcsolat (1Móz 37:17-28)**

*** Családi kötelek (Ruth 1:16-18; 2:11-12, 20; 3:9-13; 4:10, 13)**

*** Házastársi kapcsolat (Hós 1:2-3, 6, 8; 3:1-3)**

Ha elkötelezzük magunkat egy másik ember mellett, mint pl. a házasságkötéskor vagy a gyermekvállalás, ill. örökbefogadás előtt, mindent meg kell tennünk, hogy hűségesen ki tudjunk tartani fogadalmunk mellett. Életünk egy fontos terlete felelt át kell adnunk az uralmat. A törvények ugyan határt szabhatnak a helytelen viselkedésnek, de a házastársi és családi kapcsolatot jó működéséhez ez még nem elég, ehhez szeretet kell.

Mit jelent nekünk személy szerint, ha tudjuk, hogy Jézus hűségesen kitart mellettünk (Zsid 13:5)? Mire késztesen hűséggé? Hogyan viszonyulunk Istenhez, házastársunkhoz, gyermekeinkhez és hitestevéinkhez mi, akik az Úr szeretetét élvezzük?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: Boldog otthon c. könyvből a Szent kör c. fejezet, 151–153. old.

Előődlleges feladat. „A kereszténynek előődlleges feladata, hogy össztartatók legyenek a családí életben... Minél szorosabb az össztartatózás a család tagjai között az otthoni feladatok végzésében, annál jobb és hathatósabb lesz az a befolyás, amelyet az édesapa és édesanya, a fiúk és lányok a családí körön kívül kifejtenek” (Ellen G. White: The Adventist Home, 37. old.).

A családí egységének tilka. „A családón és a gyülekezetben belüli széthúzás és egymás meg nem értésének oka az, hogy az emberek elávólodnak Krisztustól. Krisztushoz közeledeve egymáshoz is közelebb kerülünk. Az egyházon és a családón belüli igazi egység tilka nem a diplomácia, sem az ügyesség és nem is a nehézségek legyőőzése érdekében tett emberfeletti erőfeszítés – noha mindezekre nagy szükség van –, hanem a Krisztussal való egység” (i. m. 179. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLAI

1. Milyen hatások gyengítik a családí egységét társadalomunkban? Mit tanácsolhatunk az ezekkel a hatásokkal küzdő családóknak?
2. Van-e a gyülekezetünkben olyan család, amelyik mostanában bomlott fel? Ha igen, mivel segíthetünk nekik?
3. Beszélgezzünk az engedelmeségről! Hogy értsük ezt a kérdést keresztény környezetben? Hogyan lehet az engedelmeség elvvel visszaélni?

ÖSSZEFOGLALÁS: A Biblia a középpontra, Krisztusra mutat, aki saját testében a keresztien összefog minden megszaktadt kapcsolatot. Szeretete körtülveszi, és megnyeri a bűnösöket. Krisztus szeretetteljes, gondoskodó közösséggé formálja az embereket, ami ámulatba ejti a világot, és dicsőséget szerez Istennek.

Isten mindent tud

Boldog egyértelműen élt egy fiatal család Budapest egyik kerületében. Az apa gépkocsivezező volt, aki munkáját lelkiismeretesen végezte, nem ivott szeszest italt, és fizetését pontosan hazaadta. Őt gyermekük született, de az ifjú anya boldogan vállalta az otthon építésének terheit: Szeretet, békeség és öröm töltötte be a kis család életét. A férfi keresetéhez hozzájárult a kis veteményes kert hozama is, amelynek gondozása rendszert a házasszonyra hárult abban az időben. Jó volt kiszaladni a kerbe, és egy kis friss zöldéggel gazdagítani a napi étrendet! Hisz a jó konyha biztosítja az egészséget a családnak.

A zavartalan boldogság azonban nem tartott sokáig. A harminccs évек nagy gazdasági válsága elérte hazánkat is, és az apa elvesztette munkáját. Csak néha talált alkalmi munkát, aminek jövedelme nem volt elég a család eltarására. A meglévő tartalék rohamosan fogyott. Gyűrűk és egyéb ékszerek hamar kenyérré váltak, míg nem maradt semmi, amiért pénzt lehetett volna kapni. A nyugodt családi életet aggodalom, majd kétségbeesés váltotta fel. Hetek, hónapok múltak, és nem volt kilátás a helyzet javulására. A szülők koplaltak, hogy gyermekeiknek juttassák a falatot, amely egyre kisebb lett, és végül teljesen elfogyott. Ehesen, sírva, reménytelenül tértek nyugovóra.

Az anya nem bírta nézni tovább családjá szenvedését. Kérte férjét, hogy inkább vessen véget életüknek, mint hogy éhen haljanak meg. Elhatározták, hogy ha a gyermekek elduszognak, az apa előbb a gyermekek torkát vágja el a borotvával, aztán az anya és a saját erét vágja fel. Az este elérkezett, és a szülők remegve, sírva várták a kelő pillanatot elhatározásuk végrehajtására.

Ekkor megszólalt a csengő a kapunál. Senki nem vártak, és amikor a feleség errefelé összeszedte kiment, hogy kapni nyisson, egy középkorú hölgyet talált a kapuban. Nagy, kétfülvő kosár volt mellette, a tetején egy nagy kenyér, amely takarja az alatta lévő élelmet. Az érkező jó estét kívánt, és elmondta, hogy nem messze, a harmadik utcában lakik. Amint esit imádját mondta, egy hang szólt hozzá: „Menj a harmadik utcába, a 14-es házhoz, vigyél élelmet, mert a család éhezik.”

„Tudtam, hogy Isten szólt hozzám – folytatta. – Most csak ezt tudtam hozni, de holnap hozok még, amire csak szükség van” – fejezte be magyarázatát.

Az anya sírva, remegve kérdezte: „Az Isten? Hát van? És magával beszél? Már majdnem meghaltunk éhen! Az Isten tudja, hogy mi éhezünk? És azt is, hogy hol lakunk?”

„Igen, Isten mindent tud! Azért küldött, hogy segítséget nyújtsak. Nekünk van anyja, hogy segíthetek. Sőt, holnap is jövök, és imádkozunk azért, hogy a férjének legyen munkája. A jó Isten megsegíti magukat. Ő meghallgatta imáinkat. Addig pedig én gondoskodom, hogy maguknak is elegendő legyen. A jó Isten nagyon szereti magukat, mert tudja, hogy hűségesekek lesznek Hozzá. Látta szenvedéseiket, aggodalmukat, és ezután jóra fordul mindenki!” – fejezte be vigasztaló szavait jötevojűk.

Ezután együttesen kezdtek imádkozni, hogy a férfi kapjon újra munkát. Az imkóra két hét múlva jött meg a válasz. A férjnek lett biztos állása, és helyre állt a boldog családi élet. Később magukhoz fogadtak egy fiatal fiút is öt gyermekük mellé, akit a szülei hite miatt kitagadtak. Az egész nagy család Istenhez tért.

(Elmondta: Sz. S.)

Az otthon a béke és a gyógyulás szigete

E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltár 37:8; Máté 5:22; 12:1–14; 18:15–18; Márk 7:6–13; Filippi 2:1–16; Kolossé 3:12–15

„Békességet hagytok néktek; az én békességetem adom néktek: nem úgy adom néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen” (Jn 14:27).

KULCSGONDOLAT: A Bibliában olyan elvekkkel találkozhatunk, amelyek csökkentik a családon belüli ellentétek és bajok számát.

Az iskolás gyerekek örömmel vették birtokba az új mérleghintát. A nagyobbak, erősebbek tiltek bejebb, a vékonyabbak pedig a szélére. Amikor egyenúlyban voltak, mindannyian élvezték a hintázást. Minden esetben is ment egészen addig, amíg néhány nagyobb rossz fiú szórakozásból akkorát nem ugratott a hintával, hogy a kislányok mint rongybabák repültek a levegőbe, és sikoltoztak, hogy le akarnak szállni. Egyre több és több gyerek ült fel a hinta két végére, mind azt akarták, hogy az ő oldaluk legyen nehezebb. Csakhamar sok vita forrásává vált kedvenc játékuk, a mérleghinta, egészen addig, amíg a legtöbb gyereknek elment a kedve a hintázástól.

A családi életet is hasonlíthatnánk a mérleghintához. Sokkal kellemesebb az élet, ha az emberék tisztelik egymást, ki-ki törődik a másikkal. Fájdalmat okoz, aki a családban betöltött szerepével visszaélve uralkodni, parancsolni akar, vagy durván, erőszakosan bánik a többiekkel. Ezen a héten megnézzük, milyen bajok alakulhatnak ki családon belül. Szót ejtünk arról is, mivel segíti Isten Igéje a sértülést szerzett gyermekek gyógyulási folyamatát.

A SZENTEK CSALÁDI GONDJAI

„Törekedjétek rá, hogy a béke körelekével fenntartásátok a lelki egység” (Ef 4:3, kat. ford.).

A keresztény hívők hit által már most Krisztussal lehetnek a mennyben (Ef 2:6). A mindennapi élet során mégis előfordul feszültség, vizály, sőt ellenségeskedés is, amíg Krisztus megjelenését várjuk, amikor elvisz a bűn világból. Bajokat tapasztalunk a legszűkebb körben is (Gal 5:17). Sűrűlődst okozhat, hogy az embereknek annyira eltérők a tulajdonságai, szokásai, másként látják a dolgokat, más háttérből jönnek. Fontos, hogy tisztelőben tartssuk mindenkinet az egyéniségét, ugyanakkor a családok szorosán összeratiozó egységként működjenek, élvezzék az életet. Nem csak az a jele az egészségeseen működő keresztény kapcsolatnak, hogy kevés a nézeteltérés. Az ennek ellenére kialakuló problémákat viszont fontos az evangélium szelleméhez méltón rendezni.

Mit tegyen Isten népe a Biblia tanácsai szerint, ha nézeteltérés alakul ki sorak között? Foglaljuk össze Mt 18:15–18; Fil 2:1–16; Kol 3:12–15 verseiben olvasható elveket!

A keresztény szeretet és béketűrés segítségével sok család nagy nehézségekkel is meg tud küzdeni. Mások olyan helyzetbe kerülhetnek, amelynek a megoldásához mindenképpen segítségre van szükségük, ha fenn akarják tartani a család egységét és békéjét. Ha nem találunk megoldást, egyre jobban haragszanak, ellenségeskednek, vagy elárvolódnak egymástól. Nem könnyű a problémával szembenézni. Sokan elkerülők, megijednek tőle, esetleg tagadni próbálják létezését, vagy érzelmileg elárvolódnak a másiktól. Vannak, akik mindenáron keresztülviszik akarataukat, mások inkább engednek, csakhogly béke legyen.

Gondoljunk egy olyan családi problémára, amelyet átélünk, vagy amelynek tanúi voltunk! Mi váltotta ki? Mi lett volna a könnyebb megoldás? Mit változtatott volna a helyzeten, ha a mai szövegekben felvázolt elvek nagyobb szerepet kapnák?

A HARAG

A Szentírás egyértelműen eltilti a haragvó magatartást, viselkedést, mivel azt az embernek és a kapcsolatoknak (1Móz 49:6-7; Zsolt 37:8; Mt 5:22; Gal 5:19-21). Ez jellemzi az „*óember*” cselekedeteit, amelyeket a kereszti-nyeknek el kell vetni maguktól (Ef 4:31; Kol 3:8-10). A Bibliában azonban arról is olvashatunk, hogy a harag érzése a Krisztusban való életünknek is része (Ef 4:22-27).

A harag mint belső riadó akkor támad fel bennünk, amikor igazságtalansággal, méltatlansággal találkozunk, vagy amikor azt látjuk, hogy ártatlan embereket elnyomnak. Mózesen is ez az érzés vett erőt, aki Isten nevét és ügyét védte (2Móz 32:19). Jézus is haragudott, amikor a vallási vezetők hideg közömbösséggel utasították el szolgálatait, kérdőre vonták a szombat és a szűzrút kezű beteg meggyógyítása miatt (Mk 3:1-5). Az igazságtalanság hallatán gerjedt haragra Dávid és Nehémias is (2Sám 12:5; Neh 5:6). Játkólszerette Ráhel (1Móz 29:30), de megharagudott, amikor úgy érezte, hogy az asszony igazságtalanul vádolja (1Móz 30:1-2).

Mit is jelent a hívők számára, hogy „ám haragudjatok, de ne vétkezzetek” (Ef 4:26-27)?

„*Am haragudjatok, de ne vétkezzetek*” – arra utal, hogy a harag érzése és a bűn nem egy és ugyanaz. Haragudni még nem bűn. A családon belül meg kell engedni egymásnak, hogy haragudjunk, és fontos bűntudat nélkül bészélni is róla.

„*A nap le ne menjen a ti haragotokon*” (Ef 4:26) – pedig arra vonatkozik, hogy a haragot azonnal fel kell dolgozni. Bizonyos kérdések végleges megoldásához hosszabb időre is szükség lehet, de a haragot könnyen feloldhatja „*az engedelmes jeletet*” (Péld 15:1, Károli-ford.) vagy „*a higgadt választ*” (új prot. ford.). Az ember akkor tud *engedelmesen, kedvesen, higgadlan* válaszolni, ha igazán töődik a másikkal, elfogadja, meghallgatja. Próbáljuk megérteni, hogy félelem, fájdalom vagy csalódás váltotta-e ki a haragot a másiktól! A családon belül könnyebb tisztázni a problémákat és közelebb kerülni egymáshoz, ha igyekeztünk a harag okát megérteni.

Egyesekből azonnal kirobban, mások inkább magukba fojtják, de közben egyre gyűlik, még esedik bennük az indulat. Vizsgáljuk meg önmagunkat, melyikre vagyunk hajlamosak! Milyen bibliai ígéretek segítségével közelíthetünk Krisztus példájához?

Kedd

február 28.

GYÖTRÖDÉS

A felmérések tanúsága szerint a családon belül történik a legtöbb erőszakos cselekmény. A családon belüli erőszak előfordulhat mindenhol, még keresztények között is. Erőszaknak számít minden, amit a család egy vagy több tagja elkövet a másik ellen, legyen az szóbeli, fizikai, érzelmi, szexuális bántalmazás, esetleg szándékos gondatlanság, sőt az is, ha valakinek tudomása van róla, mégsem tesz semmit ellene.

Sajnos még Isten népe között is előfordult egyes családokon belül erőszak. Vajon miért számol be ezektől az esetektől a Szentírás?

IMóz 37:17-28 _____

2Sám 13:1-22 _____

2Kír 16:3; 17:17; 21:6 _____

Milyen esetek idéznek fel ma hasonló rettetet?

A kegyetlenség azt jelenti, hogy valaki tudatosan, erőszakkal bántalmazza a másikat, vagy kényszeríti valamire. Az ilyen cselekedet nem magyarázható és nem is menetegethető alkohollizmussal, stresszhelyzettel, felőrő szexuális vágygal. Arra sem lehet hivatkozni, hogy a kegyetlenkedő képielen uralkodni indultain, vagy az áldozat viselkedése váltija ki tetteit. Nem az áldozat tehet arról, hogy támadója bántalmazza. Eltorzítja, kiforgatja a szeretet jelentését az, aki a másikat bántalmazza, mert „*a szeretet nem illeti gonosszal a felebarátot*” (Róm 13:10). A kegyetlenkedő ember viselkedése megfélelő kezeles hatására változhat, de csak akkor, ha hajlandó felelősséget vállalni tetteiért, és saját maga kér segítséget. Isten „*végzetellen bőséggel mindenkét megcselkedhetik*” (Ef 3:20) azokkal, akik engedik. Segítségével a kegyetlenkedők megváltozhatnak, megterhetnek, elfordulhatnak korábbi cselekedeteiktől, és minden lehetséges módon kárpótolhadják azokat, akiknek ártottak. Az *agape-szeretet* képes meggyógyítani az ilyen emberek szívét, és szeretetet kelthet bennük mások iránt.

Próbáljunk meg elképzelni, hogyan érezheti magát az, akivel erőszakosan bántanak, és emiatt teljesen összetört. Milyen vizsgáztató, bátorító szavakat hallanánk szívesen ilyen helyzetben? Miért fontosabb biztonság, gondoskodást, megértést tanúsítani, mint tanácsokat osztogatni arról, hogyan kellene bőlcebben együtt élni a támadóval?

AZ IGE FÉLREMGYARÁZÁSA

Melyikkel értünk egyet és melyikkel nem az alábbi mondatok közül? Miért?

- * Tartsa oda a másik arcát is, akit bántottak.
- * A feleség engedelmeskedjen férjének, bármi tesz is vele a férfi.
- * A házastárs vagy szülő erőszakossága kereszt, amelyet viselni kell.
- * Az életben elszenvedett fájdalom végeredményben javunkra válhat.

Fontos, hogy a keresztény családokban előforduló kegyetlenkedés áldozatait biztonsgot találjanak önmaguk és gyermekeik számára, megkapják, amire érzelmileg és a gyakorlati élethez szükségük van. Óriási lelki válságot okoz a családon belüli erőszak. *Hol volt Isten, amikor ezt tették velem? Azért büntet Isten, amit régebben tettem? Mire akar megtanítani az Úr?* Ilyen és ehhez hasonló kérdések marcanognak sokakat. Előfordulhat, hogy az áldozat szíve mélyén gyökerező elképzelés vagy valakinek a tanácsa miatt még inkább elmérgesedik a helyzet, ahelyett hogy enyhülne.

Nincs olyan keresztény tanítélet, amelyik engedne vagy jóváhagyná mások bántalmazását. Aki bibliaiszövegekkel akarja igazolni viselkedését, az nem csak az erőszakosság bűnében vétkes, hanem abban is, hogy félremagyarázza Isten Igéjét. Krisztus síkraszállt az elnyomottakért. Jézus szeret és ellogad, megerősít és épít, nem bánt, nem rombol. Azt kéri követőitől: számolják fel azokat a vallási és kulturális hiedelmeket, amelyeket egyesek elferdíthetnek, hogy azokkal igazolják vagy leplezzék a családon belüli erőszakos tetteket.

Az Újszövetségben is olvashatunk olyan esetekről, amikor egyesek a tanítételek eltorzításával akarták igazolni tetteiket (Mt 12:1–14; Mk 7:6–13). Mely szövegeket forgathatják ki azok, akik az erőszakos cselekedeteiket akartják alátámasztani?

Az erőszak áldozatainak szükségük van arra, hogy tapintatos emberek a segítségükre legyenek, akik nem javasolnak elhamarkodott megoldást, vagy nem *prédikálnak* nekik. Segíteni kell, hogy megfelelő kezelést kaphassanak. Egyrészt bátorítják az áldozatot, hogyha lehetséges, szakértőhöz forduljon segítségért, ugyanakkor kedvességgel, együttérzéssel veszük körül, biztonsgot nyújtanak a bajban.

A MEGBOCSÁTÁS AJÁNDÉKA

Felfoghatatlan, csodálatos a *megbocsátás*, amely a kereszténység tanításában központi helyet foglal el. Isten ajándéka a megbocsátás a megszerezett szívű családoknak, akiknek megromlott a kapcsolarendszere.

Mit tudhatunk meg a következő szövegekből a megbocsátásról? Mt 18:27; Lk 23:34; Róm 5:6-11; Ef 1:7

Krisztus keresztje által Isten már azelőtt felkínálja a bűnbocsánatot, hogy a vétkes igényelné azt (Lk 23:34; ApCsel 5:31; 13:38; 26:18). Kegyelmeből Isten egy forrást támasztott, amely megtisztít. Arra kér, hogy forduljunk hozzá (Róm 2:4). Emberileg nézve a megbocsátás azt jelenti, hogy eldönjtük, lemondunk a pusztító bosszúállásról. Arra emlékeztetjük magunkat, hogy ugyan sebeket kapunk, de Krisztus minden bűnért szenvedett. Ezért tudunk mi is megbocsátani. A szenvedő fél így felszabadul, akár bocsánatot kér a vétkes, akár nem. Ez azonban nem menti fel a vétkest a felelősség alól, továbbra is szükségére van megtérésre, és nem mentesül az erőszakosság következményeitől sem.

Mit árulnak el a következő szövegek a megbocsátásról? 2Kron 7:14; Mt 18:32-35; 1Jn 1:9

Figyeljük meg, hogy ezekben a versekben ott a *ha*. A vétkesnek meg kell térnie, ha valóban bocsánatot akar nyerni. Az igazi megtérés felismerhető jelei a következők: a vétkes felhagy a bántó viselkedéssel, őszintén bocsánatot kér, felelősnek érzi magát tetteiért és azért, amit a másik elszenvedett, odafigyel a sértett fél fájdalmára, igyekszik kárpótolni minden lehetséges módon, és lépéseket tesz, nehogy újból megesszen a baj.

A kibékülés és a megbocsátás nem ugyanaz. Csak akkor áll helyre a béke, ha mindkétten akarják, és megpróbálják újból felépíteni a bizalmat. Idővel, ha őszintén tudnak beszélni egymással, és tekintettel vannak arra, amit a másik érez, amire szüksége van, megváltozhatnak a káros viselkedési szokások.

Isten megbocsátott nekünk Krisztusban. Hogyan nyerhetünk bátor-ságot ahhoz, hogy megbocsássunk annak, aki megbántott, vagy éppen képesek legyünk bocsánatot kérni?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: Az apostolok története, 200-202. old.; Krisztus példázatai, A megbocsátás mértéke c. fejezete, 163-168. old.

Jogos harag. „Igaz, van egy olyan méltatlankodás, mely Krisztus követőinek esetében is jogos. Ha azt látják, hogy Isten nem tisztelik, szolgálatait megvetik, ha azt látják, hogy az ártatlant elnyomják – akkor jogos felháborodás kavargja fel lelküket. Az ilyen, érzékeny erkölcsiség szülte harag nem bűn. De aki úgy érzi, hogy minden képzelt sértés miatt haragra gerjedhet, nehezíthet, az szívét Sátánnak nyitja meg. A keserűséget, ellenségeskedést ki kell űzni a lélekből, ha összhangban akarunk maradni a mennyel!” (Ellen G. White: Jézus élete, 254-255. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLAI

1. Milyen társadalmi beidegződés teremthet olyan légkört a környezetünkben, amely miatt elhúzik a családon belüli erőszakot? Mit tehet a csoportunk azért, nehogy ez a magatartás ránk is hasson?
2. Ha van valaki, aki (természetesen a megfélelő kereteken belül) kész rá, beszéljen arról, hogyan dolgozza fel családjuk a problémákat! Mit tanulnak saját tapasztalataikból, ami mások segítségére is lehet?
3. Mi a különbség a megbocsátás és aközött, amit néha összekevernek vele, azaz a túrés, a vétkes mentegése, a következmény tompítása vagy a fájdalomt okozó bánásmód kimagyarázása között? Miért olyan fontos tisztán látni a különbséget?

ÖSSZEFOGLALÁS: Számíthatunk arra, hogy minden közeli kapcsolatban előfordul néha sűrűdés. A keresztényeknek általában sikerül a legkevésbre csökkenti a nézeteltérések kialakulását, és sokszor fel tudják oldani a meglévő feszültséget. Fontos ezért imádkozni, és a Szentírásnak az emberi kapcsolatokra vonatkozó tanításait alkalmazni.

Téjesítés szombaton?

Van egy kis nyaralónk. Egész héten mondogattam a férjemnek, hogy menjünk oda, és végezzük el a télesítést, mert itt van az ideje. Addig húzta az időt és ellenkezett velem, hogy csak szombat reggel indulhattunk erre a munkára. Egész úton keseregtem rajta. Gondolatom a gyülekezetben járt, mert ezen a szombaton avatták fel az S.-i: imházait, és nagyon szerettem volna ott lenni. Egyszer csak kimondtam, amit gondoltam: „Tudod, most hol lenne a helyem?”

„Az Úr így parancsolta, hogy most jöjjünk” – felelte a férjem.

Abban a pillanatban, ahogy ezt kimondta, elvesztette a kormány felelti uralmát. Csúsztunk jobbra, balra és megálltunk egy mély szakadéknál felett. Ugyanis leesett az első hó, amikor éppen hogy csak elindultunk. Nagyon sírtam, és mondtam a férjemnek, hogy ez miért történt. Az Úr figyelmeztetett, de meg is őrizt minket. Nekünk nem lett semmi bajunk, a kocsit meg khúzták és megjavították. Azóia férjem nem akadályoz meg, hogy szombaton a gyülekezetbe menjek.

Adja a jó Isten, hogy a jövőben együtt ünnepelelhessük a szent szombatot itt e földön, és egykor az Ő országában is! Ámen!

(R. F.-né)

„Mily kedvesek a te hajlékaid, ó Seregek URa! Sóvárog, sőt eleped a lellem az ÚR udvarai után. Testem és lelkem ujjongva kiált az élő Istenhez” (Zsolt 84:2-3).

Hívő családok

E HETI TANULMÁNYUNK: János 1:12-13; 3:7; Apostolok cselekedetei 10:1-28; 34-35; I Korinthus 2:2; 1 Thesszalónika 5:21-22; 1 János 5:1

„Annakokáért mi is... kitartással fussuk meg az előtünk levő küzdőtér. Nézvén a hinek fejedelmére és bevezetőjére Jézusra, aki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, s az Isten királyi székének jobbjára ült!” (Zsid 12:1-2).

KULCSGONDOLAT: A családoknak számos kérdésben meg kell küzdeniük a társadalmi nyomással. Az evangélium ereje által ellenállhatnak minden nyomásnak.

„És az Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik majd az egész világon” (Mt 24:14). Mi, akik a XXI. század elején élünk, saját szemünkkel láthatjuk ennek a profécianak a teljesedését, jobban, mint az előtünk élő nemzedékek. Természetesen, amint az evangélium új országokba, új kultúrákhoz is eljut, különféle szokásokkal, hagyományokkal találkozunk. E szokások közül sok jól illeszkedik az Isten által közölt igazságokhoz, mások azonban éles ellentétben állhatnak azokkal.

A keresztény családoknak mindig mindenütt számitaniuk kell a társadalmi nyomásra kulturális környezetülről függetlenül is. Az evangélium ereje azonban világosságot, vigaszt és erőt ad, hogy kiálljunk a próbák, és valóban hívő családokként élhessünk.

MARADJUNK MEG ANNÁL, AMI JÓ!

Amint az evangélium eljut a föld minden pontjára, a keresztényeknek különböző kulturális környezetben, szokások között kell élniük. Ezek közül sok érinti a családi és társadalmi kapcsolatok körét. A keresztény misszionáriusok számára az egyik fogós kérdés, hogyan viszonyuljanak bizonyos kulturális normákhoz, pl. a családi kapcsolatok terén, amelyeket magukra nézve kényelmetlennek találnak.

Mit tanulhatunk a másokkal szembeni előítéleteinkről? Hogyan szabadulhatunk meg tőlük? ApCsel 10:1-28, 34-35

Krisztus halála minden ember bűnéért elegendő. Sokan még nem is hallottak erről. A keresztények evangéliumi küldetése, hogy eljuttassák ezt a jó hírt, és döntésre szólítsanak. Isten nem részrehajló, ezért azt kéri a keresztényektől, hogy tisztelettel, becsülettel bánjanak mindenki vel. Így mindenkinek megadjuk a lehetőséget, hogy elfogadják a nekik is szóló jó hírt.

Milyen következtetésre jutottak az őskeresztény misszionáriusok, amikor az evangéliumot más népekhez is eljuttatták? Milyen elv domborodik ki ezekben a szövegekben? ApCsel 15:19-20, 28-29; 1Kor 2:2; 1Thessz 5:21-22

Minden társadalom a benne élő emberek bukkolt természetét tükrözi, azonban minden kulturális környezetben vannak olyan nézetek is, amelyek egyeznek a Szentírással, esetleg az evangélium haladását segítik. A világ egyes részein nagy értéknek tartják a szoros családi és társadalmi összetartást. A keresztények erősíthetik és megőrizhetik azt, ami jó és bibliai.

Isten igazságával kapcsolatban azonban nincs helye engedményeknek. Az egyház történelem szerint – a különböző társadalmi szokások miatti engedmények hatására – igazi keresztény tanként jelenik meg számos olyan hiedelem, amelynek semmilyen keresztény gyökere nincs. Sátán a világ fejedelmének tekinti magát, és zavart akar kelteni, Jézus azonban megváltotta a világot, Szentlelke minden igazságra elvezeti követőit (Jn 16:13).

Mennyire tiszta, bibliai igazság a hitünk, és mennyi benne a kulturális környezet hatása? Hogyan tehetünk különbséget a kettő között? Érdemes elbeszélgetni erről a csoportban!

A TÁRSADALOM HATÁSA A CSALÁDRA

„Mert tudom róla, hogy megparancsolja az ő fiamnak és az ő házanépének őutána, hogy megőrizték az Úrnak útát, igazságot és törvényt téven, hogy beteljesítse az Úr Ábrahámom, amit szólott felőle.” (1Móz 18:19).

A család a társadalom építőköve, még ha különféle családformák léteznek is. Ebből következnek, hogy a különböző társadalmak egymástól eltérő kulturális szokásai szorosán kötődnek a családhoz. Például egy ősi kultúrában a férfi feladata volt elhunyt szülei tetemét megenni; míg másutt, ha egy férfi meg akart nőülhni, választója apjának különös jegyajándékot kellett vinnie: az ellenséges törzsből való harcosok levágott, összezsugorított (zanzástott) fejét. Még ma is igen elterjedt a szokások a gyermekkel, az udvarlással, a házassággal, a szülőkkel, a válással stb. kapcsolatban. Miközben különböző kulturális környezetben hirtelül az üzenetet, meg kell tanulni úgy viszonyulni azokhoz, hogy ne tegyünk engedményeket hitünk terén, mégse okozunk gondot szükségletenül. Ugyanakkor, saját házunk táját nézve, tisztán kell látnunk, hogy milyen hatásoknak van saját családunk kitéve.

Hogyan hatott a környezet a családra a következő esetekben? Milyen elveket tanulhatunk meg e példákból?

1Móz 16:1-3 _____

1Móz 35:1-4 _____

Ezsdr 10 _____

1Kor 11:1 _____

Egyikünk sem él légüres térben. Mindannyiunkra és családjunkra is hat az a kulturális környezet, amelyben élünk. Keresztényi felelősségünk, hogy a lehető legjobban éljünk az adott környezetben, megőrizve a hitünkkel összhangban lévő dolgokat, és az azzal ellenkezőket kirekesztjük, amennyire lehet.

Kulturánk mely jellemzői erősítik a családi életet, és melyek egyeznek a Bibliával? Melyek térnek el? Hogyan élhetjük meg hitünket a lehető legjobban az adott környezetünkben, méghozzá anélkül, hogy az igazság lényegi részében engedményeket tennénk?

Kedd

március 7.

A CSALÁD FENNTMARADÁSA VÁLTOZÁSOK IDEJÉN

A világ minden táján elkertülhetetlen változásokkal kell időnként a családnak szembenézni, amelyek felboríthatják a kialakult rendet. Vannak, amelyek előre kiszámíthatóan együtt járnak az életciklus változásával. Értnek még bennünket váratlan események is, mint pl. haláleset, természeti katasztrófa, háború, betegség, költözés, a munkahely elvesztése. Sok családnak gazdasági és társadalmi problémákkal kell megküzdenie abban a környezetben, országban, ahol élnek. Más változások közvetlenül a kulturális környezethez kötődnek.

Az alábbiakban óriási, sőt fájdalmas változásokról olvashatunk. Képezzük magunkat a történetek szereplőinek helyébe! Hogyan hatottak ezek a változások családi életükre? Mi segíthetett volna nekik? Mi mit tettünk volna másképpen?

Ábrahám, Sára és Lót (1Móz 12:1-5)

Hadassa (Eszter 2:7-9)

Dániel, Ananiás, Misaél és Azariás (Dán 1:1-21)

A változással együtt jár a veszteség és a félelem, mert nem tudjuk, mit hoz a jövő. A megpróbáló események magasabb fejlődési fokra segíthetik az embereket. Sokan jobban értékelik ilyenkor a lelki dolgokat, másokból inkább aggodalmat váltanak ki, és stresszhelyzetet teremtenek. A hatás attól függ, hogy egy-egy család mennyire képes a változásokhoz alkalmazkodni. Sátán kihasználja a változásokkal együtt járó kellemlenségeit. Ilyenkor kérelyit és Isten tróni bizalmatlanságot akar kelteni az emberben. Sok hithűsnek Isten Igéjének ígéretei, a család és a baráti kör támogatása, valamint az a biztos tudat segíthet megmaradni a nagy megpróbáltatások között, hogy életük Isten kezében van.

Ha ismerünk valakit (talán egy egész családot), aki éppen most él át megrázó változásokat, tegyünk valamit, amivel segíthetjük, bátoríthatjuk!

AZ ELSŐ NEMZEDÉK HITTE

Milyen válság alakult ki Izraelben Józsué és kortársai halála után? Bir 2:7-13

Felmeréseket végeztek bizonyos szervezettek, egyházak között, hogyan adják át az értékeket és a hitet a következő nemzedékeknek. Az eredmény azt mutatta, hogy az alapítók hitbéli elkötelezettsége igen erős. Ők juottak el először hitre. A következő egy-két nemzedék idejében sokan szem elől tévesztik az értékek mögött meghúzódó elveket. Ezek az emberek talán még továbbra is megmaradnak a szervezeten belül, de jobbra csak szokásból. A későbbi nemzedékek idejében a szokás hagyományá krisztályosodik, az alapítók tűzének lángja pedig elalszik.

Szokták mondani, hogy Istennek nincsenek unokái, csak gyerekei. Vajon mit jelenthet ez? Lásd még: Jn 1:12-13; 3:7; 1Jn 5:1.

A kereszténység számtalan nemzedéke idején az értékek továbbadásának megszokott módja volt, hogy az idősebbek egyszerűen elmondták a fiataloknak, mit hisznek. Azt azonban még nem tekinthetjük saját meggyőződésnek, ha valaki megamulja, miben hisznek szülei vagy az egyház. Kereszténynek lenni nem csak azt jelenti, hogy az ember egy szervezethez tartozik, amelynek történelme és tanítélei vannak. Az igaz hit nem genetikailag kódolt, nem automatikusan jut el egyik nemzedéktől a másikig. Minden embernek személyesen kell megismernie Krisztust. A szülők csak egy bizonyos pontig segíthetnek. A gyülekezet egésze, és különösen a szülők tevének meg minden tőlük telhetőt, hogy olyan környezetet teremtsenek, amelyben a fiatalok készek helyesen dönteni. Am ne felejtjük, végrehelyében ki-ki maga dönt, minden nemzedék egyénileg fogadja vagy veti el az evangéliumot.

Tamás valamikor ateista volt, majd felnőttkorában egy megrázó megtérési elmény hatására a Hetednap Adventista Egyház tagja lett. Adventista lányt vett feleségül, az évek során született néhány gyerekük is, akiket természetesen hibben neveltek. Tamás egyszer a gyerekei lelki állapotáról gondolkodva felsóhajtott: „Bárcsak ők is átélték volna azt, amit én!” Mit mondhatnánk neki?

A XXI. SZÁZAD FUTÓI

A *The Message* (*Az üzenet*) című szabad bibliafordításban Eugene Peterson az üzenet szót írja mindig, amikor az *evangélium* szerepel az eredetiben. Még ma is a Jézusról szóló jó hír az az üzenet, amelyet a világnak meg kell hallania. Isten elvárja a keresztyén családoktól, hogy együtt ismerjék meg az üzenetet, és adják tovább, bármilyen kulturális környezetben élnek is.

Mit mondhatnánk a következő ígék alapján, mi az üzenet lényege? Mt 28:5-7; Jn 3:16; Róm 1:16-17; IKor 2:2; 2Kor 5:18-21

A tanítványok először a felámadás hírével futottak el mindenhová. A mai keresztyén családok a futók hosszú sorához csatlakozva hirdetik, „*hogy Jézus feltámadott a halálból!*” (Mt 28:7). Ezek valósága tesz minden mást hihetővé, amit Jézus önmagáról, Istenről, a bűnösök iránti szeretetéről és arról mondott, hogy ha hiszünk benne, biztosak lehetünk az örök életben.

A Szentíráson keresztül látható, milyen elsópró erejű hatást gyakorolt az evangélium Jézus első tanítványainak életére. Az óskeresztyének otthonukban bibliaórákat tartottak, együtt imádkoztak, együtt ettek, megosztottak pénzükön és javaikon, gondoskodtak egymásról. Egész családok fogadták be az üzenetet. Egy szempillantás alatt elpárolgott volna belőlük minden rossz? Nem. Közöttük is kialakultak viszályok és nézeteltérések? Igen.

Krisztus első követői valahogy mégis mások voltak. Tudták, hogy szükség van Istenre és egymásra. Számukra az volt az egyik legfontosabb dolog, hogy úgy a családban, mint a gyülekezetben egység és összhang legyen. Igyekeztek aszerint élni, amiert Jézus a Gecsemáné kertben imádkozott (Jn 17:20-23). Bátran tettek bizonyosságot egymásnak és a nem hívőknek is, annak ellenére, hogy hitükkel sokan az életüket kockáztatták.

A mi esetünkben is így kell ennek lennie. Még a mai világban is meghallgadják azokat, akik lelkesednek valamért, noha sok helyen erős az ellen-szenv Isten dolgai iránt. Isten Szentlelke kész a lelkesedés tüzeit adni az ember szívébe az evangéliumért. Magától értetődően és megállíthatatlanul beszélünk az evangéliumról, ha a jó hír a mi szívéinkben is olyan örömet kelt, mint ahogy tette azt az Igeben.

Min kell változtatni családuinkban, hogy jobb hírnökei lehessünk az üzenetnek, amelynek továbbadására hívott el Isten?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: *Proféták és királyok* c. könyvéből a Babilon udvarában c. fejezet, 297–304. old.; *Jézus élete* c. könyvéből az Öröm az Úrban c. fejezet, 94–103. old.

„Krisztus hite a gondolatok és cselekedetek magasabb szintjére emeli befogadóját. Az egész emberiséget úgy mutatja be, mint akiket Isten annyira szeret, akiket Fia áldozata árán váltott meg. Jézus lábánál találkozik gazdag és szegény, tanult és tudatlan, és nem választja el őket sem kaszt sem világi kiváltság. Feledésbe merül minden földi elválasztó vonal, amikor ránézünk Jézusra, akit bűneink átszereztek. Megszégyentül az emberi gőg, az önfelmagasztalás és a társadalmi nagyság érzése Jézus önmegtágadásának, megalkodásának és végtelen együttérzésének láttán. A tiszta, makulátlan hit mutatja be mennyei eredetű elveit azáltal, hogy egységbe forrasztja mindazokat, akiket megszentelt az igazság. Úgy állnak ott mindannyian, akiket Jézus saját vérében váltott meg, mint akik egyformán támaszkodnak rá, akiket Isten számára mentett meg” (Ellen G. White: *Gospel Workers*, 330. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLAI

1. Beszéljünk meg a csoportban a vasárnapi kérdésre adott választ!
2. Milyen elv ismerhető fel az előbbi idézetben, amely forradalmi módon megváltoztatná a családi életet, ha élénk vele?
3. Mennyire képes gyülekezetünk lelkiileg táplálni a hívők fiatalabb korosztályát? Mit tehet az osztályunk azért, hogy segítségére legyen közösségünknek ebben a fontos feladatban?

ÖSSZEFOGLALÁS: Az apostolok megértették, hogy Isten nem részrehajló. Az evangélium mindenkié, minden népnek meg kell hallania, még hozzá amennyire csak lehet egyszerűen, az üzenet átadóinak kultúrájával együtt járó csapdák nélkül. A jó hír markáns változási vezet be, ami alapos módszerességgel, biztosan hat úgy az egyes emberek, mint egész családok szívére.

„Jézusom, segíts!”

1998-ban, egy szép tavaszi napon a férjem megkérdezte, volna-e kedvem kimenni vele a természetbe. Megjegyzem, ahova hívott, az a saját földterületünk volt. Amikor odaértünk, a férjem látta, hogy mennyi munka vár még ránk. Az őszi takarmányt le kellene kaszálni, a gallyakat és egyéb hulladékokat pedig összetakarítani és elégetni. Mondtam, hogy ne égessünk, mert az erdő nagyon közel van; lehetett úgy kétszáz méterre. Ő mégis meggyújtotta a gáz, én meg eloltottam. De ő erőszakos volt, és hiába kérleltem, újra meggyújtotta a száraz gallyakat. A tűz egyre nagyobb helyen égett. Hirtelen egy forgószél jött, és a tűz átkapott a szomszéd földjére is. Már csak 10–15 méterre lehetett a fenyőfaktól. Ohlani már képtelenség volt. Kidalítottam segítségért, de senki sem jött. Már a férjemet sem láttam a nagy lángok miatt. Ekkor eszembe jutott egy szép ígéret: „...hívi segítségül engem és jövök...” Teljes torokból, kétségbeesve kiáltottam az Úrhoz: „Jézusom, segíts!”

Ahogy kijött a szó a számon, a tűz elaludt, és nagy füst- és ködfelhő keletkezett a tűz helyén. Most már láttam a férjemet, és szóltam hozzá. Elmondtam, hogy a tüzet az Úr Jézus oltotta el. Férjem remegve mondta, hogy csakis Ő. Azt is elmondta, hogy már öngyilkos akart lenni, mert a büntetést nem kerülhette volna el. Több hektáros fenyő- és akácültetvény égett volna le.

(Gy. J.)

„Felém fordította felet, ezért őt hívom segítségül, amíg csak élek” (Zsolt 116:2).

Mi látható az otthonodban?

E HETI TANULMÁNYUNK: Ésaías 38; 39; 58:6-7, 10-12; 1Korinthus 7:12-15; Zsidók 6:12; 13:7; 1Péter 3:1-2; 3János 11

„Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek annak hatalmas dolgai, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket” (1Pt 2:9).

KULCSGONDOLAT: A keresztények családi élete erőteljes missziós eszköz lehet.

Azért mentek a babiloni követelek Ezékiáshoz, Júda királyához, hogy saját fülükkel hallják csodálatos gyógyulásának történetét. Ezékiás örömmel vette a látogatást, és boldogan mutogatta minden vagyonát, fegyvertárát, az összes drága kincsét. A küldöttek távozása után Ésaías olyan kérdést tett fel neki, amely szíven ütötte: *„Mit látának házádban?”* (Ésa 39:4).

Micsoda kérdés! Képzeljünk csak el, ha nekünk tették volna fel! Mit látnak az emberek a házukban? Mit látnak a menyei anyyalok? Mit lát az, aki beszél az ajtónkon? Milyen levegő lengi körül lakóhelyünket? Érezhető az imádság illata? Kedvesség, nagylelkűség, szeretet levegője árad otthonunkban? Azt gondolja-e, aki tőlünk elmegy, hogy Jézus is az otthonunkban lakik?

Ajánljuk családi életünket Istennek, és kérjük a vezetését, hogy otthonunk dicsőségét szerezen nevénki!

OKULJUNK A KIRÁLY HIBÁJÁBÓL!

Olvassuk el Ezékiás király gyógyulásának és a babilóniai követek látogatásának történetét! 2Krón 32:25, 31; Ésa 38; 39

A Szentírásból tudjuk, hogy a követeket nagyon érdekelte Ezékiás király csodálatos gyógyulása, úgy tűnik azonban, a király nem is beszélt nekik róla. Nem említi ki azokat a dolgokat, amelyeket halva az érdeklődő követek ellogdhatának volna az igaz Isten ismeretét. Megdöbbenő a nagy ellenét: a király a 38. fejezetben hálalkodik a gyógyulása miatt, a 39. fejezetben azonban némán hallgat róla.

Isten elhagyta, hogy megpróbálja. Rendkívül fontos alkalom volt ez a látogatás, de semmi nem utal rá, hogy Ezékiás Isten tanácsát kérte volna akár imában, akár a próféta, akár a papok által. A nyilvánosságtól visszahúzódtott a király, egyedül volt. Mintha egyre kevésbé gondolt volna arra, mit tett Isten a saját és népe életében. Talán az lehetett a történetíró szándéka, hogy bemutassa, milyen könnyen természetesen vehetjük Isten áldását, és milyen könnyen önmelté válhatnak azok, akik Isten kegyelmében részesülnek!

Az alábbiakban foglaltuk össze a családi életre vonatkozóra Ezékiás király történetének néhány tanulságát! Még mit tehetünk hozzá?

* A keresztény családotknál tett minden látogatás alkalom, hogy az emberek Krisztus követőivel találkozzanak.

* Csak ritkán fordul elő, hogy a vendég akcja lelki témára terelni a beszélgetést. A keresztények igyekezzenek tapintattal és a megfelelő módon megragadni az alkalmat, hogy beszélhessenek a jó hírről!

* A keresztényeknek nem az anyagi javaikkal vagy eredményeikkel kell dicselkedni, még ha tudják is, hogy Isten áldásaként kapták azokat. Isten azért hívott el, hogy „*hirdessétek annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el*” (1Pt 2:9). Ezékiás példájával fogalmazva azt is mondhanánk, hogy a halál szélén álltunk, de Krisztus meggyógyított. Holtak voltunk bűneinkben, Krisztus azonban feláldozott és maga mellé ültetett a mennyben (Ef 2:4-6).

Hogyan ragadhajtuk meg a lehetőséget otthonunkban a bizonyosságtevésre? Mit tegyünk, hogy határozottabban beszéljünk hitünkéről vendégeinknek?

KEZDJÜK A CSALÁDBANI!

Természetesen először saját családunk tagjainak akarunk beszélni az evangéliumról. Nincs is ennél fontosabb misszióterület.

Hogyan beszélhetünk hitünkéről otthon? Mire következtethetünk ezzel kapcsolatban Jn 1:40-42 verséből? Lásd még: 5Móz 6:6-7; Ruth 1:14-18

Lelkes beszámoló. András nem csak elmesélte testvérének azt, hogy kivel beszél, hanem meg is szervezte Simonnak a találkozót Jézussal. Milyen egyszerű a képlete annak, ahogy rokonainknak beszélhetünk az evangéliumról! A lelkes beszámolót követően András bennutalta Jézust személyesen, majd visszalépett. Ekkor Jézus és Péter már közvetlenül ismerték egymást.

Segítsünk a gyerekeknek megismerni a hitet! Gyakran megfeledkezünk a gyerekekről, akik pedig könnyen elfogadhatnák az evangéliumot, ha beszélnek nekik róla. Sok szülő tévesen úgy gondolja, hogy a gyerekek egyszerűen magukba szívják a család lelkiiségét. Ezt azonban nem lehet természetesen venni. Igaz, a gyerekek és a fiatalok tanulnak a példából, amit látnak, de Isten családjának fiatalabb tagjai igénylik, hogy figyelmünket is rájuk összpontosítsuk. Fontos, hogy személyesen vezessük őket Istenhez. 5Móz 6. határozotlan kiemeli: külön figyelmet kell fordítani a hitbeli nevelés legeredményesebb formájára. Fontos, hogy a rendszeres egyéni és családi áhitatokat erősítsük otthon. Időt és komoly erőfeszítést nem sajnálva fáradozzunk a gyerekekért és a fiatalokért!

Mit tudhatunk meg Naómi missziós törekvéseiről (Ruth 1:8-22)?

Ruth a lehető legnehezebb pillanatokban is látta Naómit: amikor el akarta küldeni menyét, és akkor is, amikor haraggal, összeőrve Istent okolta a bajokért, kesergett veszteségei miatt (Ruth 1:15, 20-21). A fiatalok meg tudják találni a tökéletes Isteni, és hűségesek is lehetnek hozzá, még akkor is, ha gyarló embereken keresztül ismerték meg. Ruth személyénél nem is láthatnánk erre ékeesebb példát.

Családunk a legfontosabb misszióterület. Hat-e ez a gondolat arra, ahogy a velünk egy fedél alatt lakókkal viselkedünk? Mit tehet a család azokért a rokonokért, akik még nem fogadták el Krisztust?

MEGNYERŐ BÉKESSÉG

Mit tanácsol a Szentírás a vallásban megosztott családoknak? 1Kor 7:12-15; 1Pt 3:1-2

A keresztény házastárs áldása. Az 1 Korinthusi levélben Pál azoknak a hívőknek a kérdésére válaszol, akiket aggasztott, hogy Isten talán nem nézi jó szemmel, ha továbbra is együtt maradnak hitetlen házastársukkal. Attól tartottak, hogy ezzel megfertőzik önmagukat és gyermekeiket is. Egyáltalán nem! – felelte Pál. Fenn kell tartani a házasság szent kötelekét és meghitt kapcsolatát a megtérés után is. A keresztény házastfél jelenléte megszenteli házastársát és a gyerekeket is. A megszenteli szó itt arra utal, hogy a nem hívő fél a kegyelem áldásaitban részesül keresztény társával való együttélése révén.

Bármennyire szívfájdító is, a nem hívő fél dönthet úgy, hogy felbontja a házasságot. Komoly következményekkel jár ugyan ez a döntés, de kegyelmes Istenünk, aki tiszteletben tartja a választás szabadságát, azt mondja: *tegye meg, ha így akarja.* „Nem vettettél szolgáltság alá a keresztény férfit, vagy asszony az ilyen dolgokban” (1Kor 7:15).

Békeben élni. Isten egyértelműen azt tanácsolja Igéjében: ha hitbeli kérésekben nem is egységes a család, meg lehet találni a módját, hogy Krisztus békessége töltse be őket. Megvan a remény rá, hogy a család egységben maradjon, biztonyságát adva ezzel az evangélium diadalának a nehézségek között is. Ez is hozzájárul a nem hívő házastfél kényelméhez, akivel a hívő társa egy test.

Hol a határ, meddig túrjön a hívő fél hitetlen párjának?

A hívő kedvességével, rendületlen hűségével, alázatos szolgálataival és lebilincselő biztonyságtételével nagy valószínűséggel megnyerheti nem keresztény társát. A keresztény házastfél Krisztus iránti tiszteletből képes engedni a másíknak (vö. Ef 5:21). Azonban a hívő elsődleges kötelessége – családon belüli is – Krisztusnak engedelmeskedni. Azt viszont nem várja el Isten hozzá hűséges gyermekétől, hogy vég nélkül túrje kegyetlen házastársa bánatalmazását.

Van valaki a gyülekezetünkben, akinek nehéz az élete a nem hívő házastársával? Ha igen, hogyan tudnánk segíteni neki?

CSALÁDI ÉLET

Kövessük nyomon a következő versekben, milyen értelemben szerepel az Újszövetségben a követői vagy követni szó. Mire utal a keresztény válassal és a keresztény növekedéssel kapcsolatban? Eszerint milyen kapcsolat van a példaadás és a bizonyosságétel között? IKor 4:16; Ef 5:1; 1Thessz 1:6; Zsid 6:12; 13:7; 3Jn 11

Az Újszövetség hangsúlyozza a példa követését, utánzását, aminek a tanulás folyamataiban igen fontos szerepe van. Az emberek általában hasonlóak ahhoz, akit vagy amit figyelnek. Ez az elv általánosságban igaz a különböző emberi kapcsolatokra, de különösen a családra, ahol gyakran utánhozuk egymást. A gyerekek utánózzák szüleit, testvéreiket és a házafeltek is egymást. Megszivlelendő gondolat lehet ez a párok, családok számára azzal kapcsolatban, hogyan tehetnek bizonyosságot más pároknak, családoknak.

A jó példa. Othon is bizonyosságot teszünk, ha valamilyen formában engedjük, hogy mások belelássanak, milyen is nálunk az élet. Sokan nem ismernek követendő, jó példát a házasságra, családi életre. A hívők családjában talán felfigyelnek rá, mennyire más a jézusi lelkiület. „Csofálatos erjeje van a jó példának. Ha akarjuk, jól felhasználhatjuk, és környezetünk segítségére lehetünk vele” (Ellen G. White: The Ministry of Healing, 354. old.).

Amikor meghivnak más párokat vendégségbe, beszélgetésre vagy a Biblia tanulmányozására, esetleg elmennek egy házassági szemináriumra, a vendégek a keresztény családi élet példáját láthatják készségességük, egymás iránti kedvességük, beszédük által abban, ahogy megoldják a felmerülő problémákat, vagy kezelik a közöttük meglévő különbséget.

Mi az, ami miatt mindig résen kell állnunk? Jer 17:9; Jn 2:25; Róm 2:23

Krisztus követői. Nincs tökéletes ember, de a keresztény családnak nem is a tökéletesség legjobb példájától kell bizonyosságot tennie. Az Újszövetség arra bátorít, hogy kövessük, utánózzuk Krisztus tanítványait. Ennek az lényege, hogy az emberek úgy fogadják el a keresztény hitet, amint látják, hogy a hozzájuk hasonló gyarló emberek életében megmutatkozik.

Mit tehetünk azért, hogy családunk vonzóbb példája legyen a keresztényeknek?

BARÁTSÁG

Hasonlítsuk össze a Szentírásnak a vendégszeretetre vonatkozó tanítását azzal, ami különböző bibliai családoknál megtörtént! Ésa 58:6-7, 10-12; Róm 12:13; 1Pt 4:9

*** Ábrahám és Sára (IMóz 18:1-8)**

*** Rebeka és a családja (IMóz 24:15-20, 31-33)**

*** Zákheus (Lk 19:1-9)**

A vendégszeretet azt jelenti, hogy megadjuk a másik embernek azt, amire a legnagyobb szüksége van: ételt, társaságot, a pihenés lehetőségét. Az öneláldozó szeretet kézzelfogható bizonyítéka a vendégszeretet. Jézus teológiai jelentőséget adott ennek, amikor azt tanította, hogy az éhezők táplálásával, a szomjazók megítálásával lényegében neki szolgál az ember (Mt 25:34-40). Otthonunkat Isten szolgálatába állítani több mindent jelenthet: a szomszédaink vendégül látásától egészen addig, hogy befogadjuk lakásunkba azt, akit kegyetlenül bántalmaznak. Néha egyszerűen barátságos viselkedést jelent vagy azt, hogy imádkozunk valakiért, bibles órát tartunk. Az igazi vendégszeretet azoknak a szívéből fakad, akik érezték Isten szeretetét, ezért a bennük feltörő szeretetet szóval és tettel is ki akarják fejezni.

Sokan arra hivatkoznak, hogy nincs meg a lehetőségünk, idejünk és/vagy az erejük a vendégfogadáshoz. Mások úgy érzik, hogy nem elég ügyesek, gyakorlatiak, magabiztosak ahhoz, hogy ismeretlen területre merészkedve megpróbálják felvenni a kapcsolatot a hívők körein kívül állókkal. Azután vannak olyanok is, akik nem akarják bonyolítani az életüket azzal, hogy mással is felveszlik a kapcsolatot. Sokan összekeverik a vendégszeretetet a szórákozatással.

Mennyiben tükrözi családai életünk lelkiállapotunkat?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: Boldog otthon c. könyvből Az eredményes biztonságtevő c. fejezet, 34-37. old.; A hietlen házastárs iránt tanúsított magatartás c. fejezet, 294-297. old.; A nagy Orvos lábnyomán c. könyvből a Szolgálat a családban c. fejezet, 243-247. old.; a Próféták és királyok c. könyvből Babilónia követői c. fejezet, 211-216. old.

Az *otthon szerepe a missziómunkánkban*. „Az emberi szívre és életre sokkal inkább hat a tiszta családi élet, mint bármilyen prédikáció... Talán szűknek érezzük azt a kört, amelyre hatásunk kiterjed. Lehetőségeinket csekélynek, a rendelkezésünkre álló alkalmat kevésnek, képességeinket korlátozottnak tartjuk. Mégis nagyszertű alkalmaink adódnak, ha hűségesen felhasználjuk otthonunkat” (Ellen G. White: The Ministry of Healing, 352-353. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLAI

1. Van-e valaki a csoportunkban, aki azért fogadta el Krisztust, mert olyan nagy hatással volt rá egy család légköre?
2. Mivel segíthet az osztályunk annak, akinek a házastársa nem hisz Istennel?
3. Milyen, a hittel ellentétes nyomás nehezedik a családokra otthon? Soroljuk fel azt is, milyen megoldást találhatunk ezekre!

ÖSSZEFOGLALÁS: A keresztények magánéletükben is bizonyosságot tesznek gyerekeiknek, házastársuknak, rokonaiknak és vendégeiknek. Talán nem mindig sikerül úgy beszélni a hitünkről otthon, ahogy szeretnénk. Az is lehet, hogy nem térnek meg a rokonok vagy a látogatók, de az önmagukban nem tökéletes családtagok a tökéletes Megváltóhoz akarják vezetni az embereket. Krisztus nevében a vendégszeretetünkkel a kegyelem országába szeretnénk eljuttatni mindenkit, akivel csak kapcsolatba kerülünk.

Egy gyerekkori vágy beteljesül

A karácsonyi könyvakcióm bonyolításánál többször esett válaszadásom a Magyar Rádióra. Hallgattam az adást, és ha egy név megragadta figyelmemet, elindultam, hogy felkeressem.

Egy alkalommal a rádió egyik munkatársának nevét hallottam, és imádkozva elindultam, hogy felkeressem. Mikor odaértem, kérésembe leívték a szerkesztőségből. Bemutakoztam, és megkérdeztem, hogy ő és munkatársai elfogadnának-e ajándékba az Advent Kiadónál megjelent könyvekből néhányat. Átdadtam néki egy Jézus élete című könyvet. Pillanatok alatt gazdára talált az egész szállítmány. Igen jó lelkülettel fogadták az ajándékot, és őszinte megbecsülést tapasztaltam rólukról. Még szabadságon lévő munkatársaiknak is felrejtetek belőle, névre szólóan.

Később beszéltem telefonon a szerkesztővel, aki, meglepetésemre, elmondta a következőket: Gyermekkorában, abban a kis faluban, ahol felnőtt, volt egy Káááádr nevezetű bácsi, akitől kölcsön kapott egy könyvet. A kistűnök szívéhez szólt a könyv, és kérte a bácsit, hogy ajándékozza neki az elsórgult, öreg kiadványt. Sajnos, ez a vágya akkor nem teljesedhetett, hiszen egyházunknak – ahova a bácsi tartozott – évtizedeken át nem lehetett kiadója. Testvéreink szívesen kölcsönözték könyveinket, de drága kincsként tartották tulajdonukban. Így történt, hogy a kistű szívében megmaradt a vágy a könyv után még felnőtt korában is. Szerette volna újra elolvasni az Isten Fiának élettörténetét. Ez a vágya most Isten különös kegyelme által teljesült. Ugyanis ráismert a Jézus élete c. könyvben az annakidején A világ Reménye címmel kiadott, gyerekkorában olvasott kiadványra.

(T. P.-né)

„Gyönyörködj az Úrban, és megadja szíved kéréseit!” (Zsolt 37:4).

Az utolsó időkben

E HETI TANULMÁNYUNK: 1.Királyok 16:29–17:24; Malakiás 4:5–6; Máté 3:2; 11:14–15; 17:10; 18:20–35

„En elküldöm néktek Illést, a prófétát, mielőtt eljön az Úrnak nagy és feléletes napja. És az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz, hogy el ne jöjjenek és meg ne vezjen a földet átokkal!” (Mal 4:5–6).

KULCSGONDOLAT: Az Ószövetség záró versei megjövendölik, hogy az Úr napjának eljövetele előtt Illés egymás felé fordítja a családtagok szívét.

Egyszer egy fiú végleg elment otthonról. A szülők évekig nem is hallottak róla, majd egy nap képeslap érkezett tőle. Átutazóban arrafelé járt, és szívesen találkozott volna családjával. „Vonattal megyek, amely elmegy a házunk mögött” – írta a lapon. „Ha nem bánjátok, hogy megálljak és meglátogassalak benneteket, tegyetek egy fehér zsebkendőt a kerítésre, és akkor a következő megállónál leszállok. Ha nincs kint a zsebkendő, továbbutazom.”

Amint a vonat közeledett gyermekkori otthona felé, a férfi azon tűnődött, hogy kint lesz-e a zsebkendő. Amikor meglátta a kerítést, csupa fehér volt minden. Zsebkendők, törülközők, lepedők és párnahuzatok borították nem csak a kerítést, de a sövényt, a bokrokat és a fákat is. HAZAVÁRUNKI – ez volt a mindent beborító fehérség üzenete.

Nem lehetett félreérteni.

PRÓFÉCIA AZ EGYMÁS FELÉ FORDÍTOTT SZÍVEKRŐL

Hasonlítsuk össze az Illés eljövetelét megjövendölő prófeciákat az Újszövetségben olvasható utalásokkal! Mal 4:5-6; Mt 11:14-15; 17:10; Mk 6:15; Lk 1:17

Malakiás korában Isten így kértelhele népét: „*Térjetelek hozzám, és én is hozzáatok térlek*”, erre azonban a nép szemtellenül felelt: „*Miben térjünk meg?*” (Mal 3:7). A kétségbeesett próféta ezután kijelentette, hogy kap még egy lehetőséget a nép az ébredésre. Malakiás utalt az Illés által elhírdőit retormációra, amikor a nép szíve visszafordult Isten felé (Lk1r 18:37), és megjövendölte, hogy Illés visszajön, aki „*az atyákr szívért a fiakhoz fordítja, a fiak szívért pedig az atyákhoz*” (Mal 4:6).

A zsidó hagyomány szerint a Messiás hírnökeként Illés személyesen jelenik meg (vö. Mt 17:10; Mk 6:15). Az Újszövetség azonban Keresztelő János mutatja be úgy, mint aki beteljesítette ezt a próféciaát (Mt 11:14-15; Lk 1:17).

Vajon mit jelent a szívek fordítása kifejezés?

A szöveg többféle értelmezése lehetséges. *Jelenti azt, hogy Izrael népe megbékél az Úrral.* Az Atya Isten (Ésa 63:16) elfordult gyermekei iránti haragjától (Mk 7:18-19), és arra szólítja őket, hogy térjenek vissza hozzá (Ésa 44:22; Mal 3:7). *Jelenti azt is, hogy a későbbi nemzedékek megújítják szövetségüket Istennel, tehát hűséges őseik útjára lépnek.* Az Öszövetségben újból és újból olvashatjuk az egymást követő próféták felhívását, akik arra szólították Isten nepeét, hogy kövessék a pátriárkák hitét. Szavaik szerint közvetlen kapcsolat van szövetségi hűségük és aközött, hogy Isten áldását élvezve élhetnek földjükön (5Móz 4:29-31). *A családi kapcsolatok megújulására utal.* A szülő-gyermek kapcsolattal gyakorlatilag az Isten iránti szövetségi hűséget is kifejezhetjük. Itt is összekapcsolódik a szülők és gyermekek egymás iránti kötelezettségnek teljesítése azzal, hogy birtokolhatja-e a nép a földet folyamatosan, és élvezheti-e Isten áldását (Péld 2:21).

Van-e összefüggés az Istennel való és a családon belüli kapcsolatok helyreállítása között? Miért kell az elsőnek megőrtémnie ahhoz, hogy a második is bekövetkezhesen?

A CSALÁD ÚJRA EGYSÉGBE FORR

Akháb király szidóni felesége, Jézabel vezette be Izraelben a Baál-kultuszt, ami csak felgyorsította a nép erkölcsi hanyatlását. A házasság, a család és a házaselet magas szintre emelő isteni tanításokat beárnyékolta a vérfertőzés, a prostitúció és számtalan egyéb, a nemi élettel kapcsolatos szörnység gyakorlatára. Az isentisztelet körüli harc porondján ekkor jelent meg Illés, akinek már puszta neve is *(Jahve az én Istenem)* feddés volt Baál ellen.

Milyen eset kapcsán gondolunk úgy Illésre, mint aki leszámolt a pogány hiedelmekkel, és a családokat új életre keltette? IKir 16:29-17:24; vö. Lk 4:25-26

Illés elele vesztélyben forgott jövendölése miatt. Isten ott rejtette el, ahol senki sem sejtette – Jézabel szülővárosának közelében, a szidóni Sareptában, egy szegény özvegyasszonynál. Illés furcsán tette próbára az asszonyt: arra kerte, hogy először neki süssön pogácsát a maradék kis lisztjéből, olajából a néhány szál rózszével, amelyet összegyűjtött, és bízza Istenre jövőjét. Hite közismertté vált. Jézus is elismerően szólt róla (Lk 4:26).

Később szörnyű csapás érte: egyetlen fia ágyrnak dől, és hamarosan meg is halt. Az asszony Illésre zúdított panaszában a körülotte élők eltorzult vállalási hiedelmének hatását fedezhettük fel, ami Izrael népét is elárasztotta. Azt hitték, ha az ember elkövet valami bűnt, egy gyermek életét kell kioltani áldozatként (1Kir 17:18; vö. Jer 19:5; Mlk 6:7).

Hogy hatott a főnőcai asszony lelki életére az, hogy visszakapta a fiát? IKir 17:24 Mit tanulhatunk szavaiból?

Az anya szavaiból kitűnik, milyen erős hatása volt Illés üzenetének. Hit támadt szívében Isten és Igéje iránt, amikor az Úr hatalma által a gyermek életre kelt, és a család újból együtt lehetett. Ma sokan vannak, akik a tanítteleket elfogadják ugyan, de lelki életük lagymatag. Amikor azonban személyesen tapasztalják Isten Igéjének igazságait, a családban ébredés következik be, a rokonok kibékülnek egymással, az ember szívében sokkal erősebb lesz a meggyőződés.

Hol várunk még javulásra családi kapcsolataink terén? Istennek mely ígéreteibe kapaszkodva reménykedünk a kibékülésben?

ILLÉS AZ OLTÁR FELÉ FORDÍTOTTA A SZÍVEKET

Olvasunk el IKir 18:20–45 verseit! Mi a lényege ennek a történetnek? Noha a gondolatnak nincs köze a családi éléhez, hogyan alkalmazhatjuk az itt kidomborodó elveket mégis a családuinkban?

A Kármel hegyén Illés azt szerette volna elérni, hogy népe megújítsa szövetégét Istennel, visszatérjen atyái hitéhez, ami gyógyíróiálg hat életükre, családjukra, egész országukra.

Az estéli áldozati órája. Amikor a pogány papok szégyent vallottak áldozatukkal, akkor került sor Illésre. Megfontoltan cselekedett. A napszak kiválasztásával is arra akarta felhívni a figyelmet, amit Isten a szentélyben végzett szolgálat által kinyilatkoztatóit (vö. 2Móz 29:41), „*Jöjjetek éhosszám*” – szolt Illés (IKir 18:30), ami eszünkbe juttatja azt, ahogy a Megváltó hívta a bűnösöket (vö. Mt 11:28). A gyermekeik döntései miatt gyötördő szülők bizhatnak benne, hogy Isten éppen úgy szereti őket is, mint egykor az izraelitákat. Isten szünet nélkül azon fáradozik, hogy visszahozza azokat, akik elfordultak tőle.

Mi is megtalálhatjuk a mai párhuzamát annak, ahogy Illés a figyelmet Isten oltárára irányította abban, amikor a családok Jézusra és üdvözítő kegyelmére fordítják az emberek figyelmét. A családi áhítat alkalmat ad arra, hogy imában forduljunk Istenhez, beszéljessünk az Urról, újból elnyerjük az üdvösség ingyen ajándékát, és alkalmunk legyen elgondolkodni tanításairól.

Ha a nép megleszi, amit Illés kér, ez azt jelenti, hogy Isten újból a magáénak tekinti őket. „*Hogy tudja meg e nép, hogy... te fordítod vissza az ő szívüket*” – olvashatjuk IKir 18:37-ben. Magunkról képtelenek vagyunk visszafordítani szívünket Istenhez, csak elfogadhatjuk ingyen kegyelmét.

A tűz nem a bűnösöket emésztette meg, hanem az áldozatot, és ezzel Isten Jézusra mutatott, aki bűnné lett, *értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne*” (2Kor 5:21). Az emberek Istent dicsőítették, és megvallották bűnüket. A bátyvány papjai nem fogadták el Isten hívó szavát, ezért halálá várt rájuk. Azután frissítő eső áradt a földre.

Milyen állapotban van családunk? Mit tehetünk azért, hogy új-jáépítsük, ha szükséges?

A JORDÁN FOLYÓNÁL

Gabriel előre kijelentette (Lk 1:17), amit Jézus is megerősített, hogy Keresztelő János a megjövendőlt Illés (Mt 11:14; 17:12-13). Az evangéliumok trói egybehangzóan állítják, hogy Keresztelő János volt a „*hírnök*”, aki elkészíti az Úr útját (Mt 11:10; Mk 1:2; Lk 7:27; vö. Mal 3:1).

Figyeljünk meg János üzenetének főbb vonásait! Milyen szempontból mondhatjuk, hogy János szíveket fordított szavaival? Mt 3:2, 8; 14:4; Mk 1:4; Lk 3:3, 8-9, 11, 13-14

János ítéletet mondott a bűnre, és megterésre hívta a bűnösöket, amint a gazda is felszánja a megkeményedett földet, mielőtt elvetné a magot. Az emberi természetből következik, hogy ha nem vizsgáljuk meg szívünket, ha nem ébredünk rá, milyen állapotban is vagyunk valójában, nem érezzük szükségét a javulásnak. Keresztelő János üzenetének hallatán az emberek felfigyeltek Isten törvényének szentségére és arra, milyen nagy szűkségük van Isten tökéletes igazságára. Az őszinte megterési jellemzi az alázat, mikor az ember Istentől várja a segítséget, hogy változtatni tudjon magatartásán. Amikor János pellengérré állította az Ábrahámot atyjuknak nevezők sékelyes, önző képmutatását, atyáik hitének mélyebb értelmére akarta vezetni őket.

Hogyan készítette elő Jézus útját Keresztelő János üzenete? Jn 1:35-37; 3:27-30

Isten kijelentette Jánosnak, hogy Jézus az Isten Báránya. Amikor János így mutatta be Jézust, a szó legszorosabb értelmében az Úrhoz irányította az embereket. András elhagyta Keresztelőt, hogy elsőként legyen Jézus tanítványa János másik követőjével, János evangélistával együtt, aki később megírta a beszámolót arról a napról. Illés üzenete nem csak arra hívja fel a figyelmet, hogy meg kell térni. Megmondja azt is, ki ment meg a bűntől, lelkesedést kelte az emberben iránta, hozzá vezetve az embereket.

Vajon mit mondana Keresztelő János, ha belépne házukba?

SZÍVEK ÁTFORMÁLÁSA AZ UTOLSÓ NAPOKBAN

Bizonyos értelemben mi, adventisták Keresztelő János szerepében látjuk magunkat. A hitbeli megújulás és bűnbánat szónoka Jézus első eljövetele előtt készítette az utat, a mi mozgalmunk pedig a második advent előtt te-szi ugyanazt.

Olvaszuk el imádkozva Lk 1:17 versét! Hogyan foglalja össze ez a vers az üzenetünket?

Mennyei Atyánk Krisztus Keresztje által maga felé, majd egymás felé fordította gyermekei szívet. Illés üzenete arra kéri a családokat, hogy higgyenek ebben a felbecsülhetetlen jó hírben (2Kor 5:18-22; vö. Ef 2:11 -18), és hadd töltse be őket a kegyelem, amint Isten Lelke a szeretet gyümölcsét termi meg bennük.

A világnak rendkívül nagy szükségé van arra, hogy lássa az önzetlen gondoskodás, az elkötelezettség és az Isten iránti rendületlen hűség példáit. Isten kegyelme által a keresztyén családok képesek arra, hogy ezt bemutassák a világnak. Nem feleldhetjük azonban, hogy üzenetünk nemcsak a világnak, hanem nekünk is szól. Nincs elegendő erőnk a hír továbbadásához, amíg az evangélium, az egység, a szeretet és az önteláldozás elvei meg nem nyilvánulnak közöttünk, különösen családjunkon belül. Nem elég a sok szép prédikáció, a logikus érvelés, a biblikus előadás. Életünkben, elsősorban családi életünkben kell meglátnia a világnak a bűnbánatot, a szívbeli egymás felé fordulást, a szeretetet és a hűséget, amelyről prédikálunk. Keresztelő János olyan erővel lépett fel, amely életetket változtatott meg, és eredményessé tette szavait: Isten kegyelme által tapasztalhatjuk ezt mi is, de csak olyan mértékben, amilyen készséggel együttműködünk vele.

Jézus által a mennyei család tagjai vagyunk (Ef 3:15). Családunk tehát legyen egy- vagy többtagú, Isten azt várja tőlünk, hogy beszéljünk Istenről, akit saját állításunk szerint szolgálunk. Bizonyosságértelünkét viszont az teszi leginkább eredményessé, ha bemutajuk, hogy az evangélium ereje által mi-vé válhat a család, legyen bármekkora is.

Mivel mutathatjuk ki szeretetünket a hozzánk legközelebb állók, családtagok vagy barátok iránt?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: *Proféták és királyok* c. könyvéből a Kámmel c. fejezet, 93-98. old.; Jézus élete c. könyvéből a Kiáltó szó a pusztában c. fejezet, 71-81. old.

A népet felkészítő üzenet. „Üzenetünk legyen olyan világos, mint Keresztelő Jánosé volt, aki királyokat feddet meg gonoszáguk miatt. Az igazság lan-kadatlan erővel hangzott ajkáról, még az életére törő veszedelem közepete is. Nekünk is ilyen hűségesen kell teljesítenünk a feladatunkat ma” (Ellen G. White megjegyzései, *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 4. köt. 1184. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLAI

1. Mennyiben érinti Illés üzenete gyülekezetünket? Mit tehetünk annak érdekében, hogy közösségünk jobban megértse annak mondanivalóját és saját szerepét az üzenet terjesztésében?
2. Adjunk alkalmat annak, aki kész elmondani, hogyan fordította meg szívet Isten! Milyen változás következett ezután? Hogyan változtatta meg ez az élmény saját életét és családját?
3. Ha Keresztelő János szerepében látjuk magunkat, mi az, ami megőrítenhet velünk? Mire következtethetünk a válaszból?
4. Fogalmazzuk meg, hogy bibliai szemszögből nézve milyen az eszményi családi

ÖSSZEFOGLALÁS: Közvetlenül Krisztus visszaszövelete előtt hangzik a felhívás, ami Istenbe vetett hite és a kegyelem békéltető evangéliumának elfogadására szólítja az embereket. Csak akkor lesz elszakíthatatlan a kötelék a menynei Atya és földi gyermekei, valamint szülők és gyermekek között, ha eleget teszünk ennek a felhívásnak.

LINKAJÁNLÓ ◊ LINKAJÁNLÓ ◊ LINKAJÁNLÓ ◊ LINKAJÁNLÓ

Generál Konferencia
Transzeurópai Divízió
Newbold College
Magyar Unió
Dunamelléki Egyházterület
Tiszavédéki Egyházterület
Élet és Egészség Könyvkiadó Kft.
Adventista Teológiai Főiskola
FiatalOK magazin

www.adventist.org
www.lead-adventist.org
www.newbold.ac.uk
www.adventista.hu
www.adventista.hu/det
www.adventista.hu/let
www.eek.hu
www.aft.adventista.hu
www.fiatlalomgazin.hu

A megőrzött ház

2003-ban augusztus 29-én, pénteken volt a legnagyobb a forróság. Nappal árnyékban is 38 °C volt, és este kilenckor is még 32 °C-ot mérünk. Egyeszer csak feltámadt a szél, és éjjelre olyan vihar kerekedett, hogy még egy kis ablak se maradhatott nyitva. Mégis jót aludtunk, nem tudva, hogy mi fog történni.

Az udvarunkon állt egy rossz akácfa, úgy tizenkét méteres. Már sok ágát levágtuk, ami meglehetősen nyaktörő mutatvány volt. Hosszú létrát is vetítettük a kedvéért, de az is csak a derekáig ért. Régóta tervezgettük, számolgattuk, hogy fogjuk kivágni ezt a fát, hogy jó helyre essen. Éppen aznap találtunk és tettünk félre egy szórólapot, amelyben egy erdőmester hirdette, hogy veszélyes, magas fákat is hozzáértően vág ki.

A fa jobb oldalán úgy egy méterre a kocsit hátrafelé három méterre a szomszéd bácsi háza, balra meg az üres udvar volt. Éppen azon a héten tisztítottuk ki, és reméltük, hogy ha vágják a fát és ledől, akkor az üres helyre esik majd.

A vihar utáni szombat reggel szokásomhoz híven kinéztem az udvarra, és amit láttam, megdöbbentem. A lábam földre gyökerezett, a lélegzetem is elállt. Az éjjeli viharban a fa derekba tört. A falsó, kilenccméteres darab teljesen lerőt, és kissé lejjebb csúszott, de még mindig az álló törzshöz támaszkodott. Alatta cementes zsákok voltak letakarva. A törzs háromméternyire meredt a magasba. A fa nem esett a szomszéd bácsi házára. Nem esett a kocsiira, sőt nem sértette meg az egyetlen darab nyári tők termésünket sem, ami egyébként magától hajlott ki az ideén. Az üres udvarra esett, pont oda, ahová egy profi favágó döntötte volna!

(B. Z.-né)

„Ha az ÚR nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az ÚR nem őrizi a várost, hiába vigyáznak rá az őreik” (Zsolt 127:1).

„Én vagyok a világ világos-sága...” (Jn 8:12)

1. V. Jn 4:14
Az élet vize
2. H. Jn 3:36 Üdvösség a Fűtban
3. K. Jn 5:24 Örök élet Istenben
4. Sz. Jn 6:32 Az igazi mennyei kenyér
5. Cs. Jn 6:54 Krisztus teste és vére
6. P. Jn 7:38 Élő víznek folyamai
7. Sz. Jn 8:12 A világ világos-sága
Naplemente: 16:09

8. V. Jel 22:12 Mindenkinék a cselekedete szerint
9. H. Jel 22:7 A prófétai beszéd
10. K. Jel 3:11 Maradj meg a hitben!
11. Sz. Jel 3:5 A győztesek ruhája
12. Cs. Jel 3:12 A menny oszlopai
13. P. Jel 3:20 Nyisd meg az ajtó!l
14. Sz. Jel 3:10 A próbák során
Naplemente: 16:17

15. V. Jn 8:51 Az örök élet
16. H. Jn 10:16 Juhok más aklokból
17. K. Jn 11:25 Jézus a felámadás és az élet
18. Sz. Jn 12:32 Jézus hatása
19. Cs. Jn 14:3 Együtt akar lakni velünk
20. P. Jn 14:12 A hit cselekedetei
21. Sz. Jn 15:5 Az igazi szőlőtő
Naplemente: 16:27

22. V. Jel 2:7 A győztesek és az élet fája
23. H. Jel 2:10 Az élet próbája
24. K. Jel 2:17 A győztesek jutalma
25. Sz. Jel 2:26 Isteni hatalommal
26. Cs. Jel 3:21 Isten királyi székében
27. P. Jel 3:3 Emlekezzetek és vigyázzatok!
28. Sz. Jel 3:19 Légy buzugóságos, és téj meg!
Naplemente: 16:37

29. V. Jn 16:16 Jézus az Atyához ment
30. H. Jn 15:7 Kéjtetek és adatl!
31. K. Jn 15:26 A Vigasztaló bizony-sága

„Vigyázzatok, álljatok meg a hibben...!” (1Kor 16:13)

- 1.Sz. Mt 10:22
2.Cs. 1Kor 10:12
3.P. 1Kor 16:13
4.Sz. Ef 6:11
Naplemente: 16:48

Aki mindvégig megáll, az megmarad
Aki áll, vigyázzon, hogy el ne essék!
Legyetek erőseki!

- 5.V. Kol 4:12
6.H. 2Thess 2:15
7.K. Róm 12:12
8.Sz. Mt 24:13
9.Cs. AppCsel 11:23
10.P. 1Kor 7:35
11. Sz. Kol 4:2
Naplemente: 16:59

Isten akaratában állva
Tartsátok meg a tudományt!
Örvendezők, tőrök, állhatatosak legyetek!
Legyetek állhatatosaki!
Állhatatosan az Úrban
Véig kitartással
Igazságosan és méltányosan

- 12.V. Ef 6:18
13.H. Róm 2:7
14.K. 1P: 5:10
15.Sz. Mk 13:13
16.Cs. Zsid 12:1
17.P. Jak 1:4
18.Sz. Jak 1:12
Naplemente: 17:10

Imádkozván minden időben
Kitartással a jó cselekedetekben
Tökéletességben és szilárdságban
Aki kitart, megmarad
Bizonyosságok fellege
Legyetek fogyatkozás nélkül valóki!
Az Isten által ígért korona

- 19.V. Jak 1:3
20.H. Jak 5:10
21.K. Jel 14:12
22.Sz. Jel 13:10
23.Cs. Lk 8:15
24.P. Lk 21:19
25.Sz. Róm 8:25
Naplemente: 17:21

A hitpróba kitartást ereménycz
A próféták példája
A szentek békeséges tűrése
Ki mint vet, úgy arat
A jó földbe esett mag
A hívők béketűrése
Amit nem látunk, de remélünk

- 26.V. Róm 15:4
27.H. 1Thess 1:3
28. K. 2Thess 3:5

A régiék tanulsága
Jezus felől való reménység
Az Úr igazgassa a szíveteiket!

„Várván ama boldog reménységét...” (Tit 2:13)

1.Sz. Zsolt 62:6
2.Cs. Róm 5:5
3.P. Kol 1:27
4.Sz. Ef 1:18
Naplemente: 17:32

Istentől van reménységünk
A reménység nem szégyenít meg
Az isteni titok
Isten világosítsa meg elménket!

5.V. 1Tim 1:1
6.H. Mt 12:21
7.K. Ef 1:12
8.Sz. 1Tim 4:10
9.Cs. IPt 1:13
10.P. 2Thess 2:16
11. Sz. IPt 1:3
Naplemente: 17:42

Kirendel reménység
A pogányok reménysége
Mi vagyunk Isten magasztalása
Isten minden ember megtartója
Tökéletes reménységgel eljünk!
Isten ajándéka
Reménységre születünk újra

12.V. 1Pt 1:21
13.H. Gal 5:5
14.K. Zsid 7:19
15.Sz. Róm 5:2
16.Cs. Tit 2:13
17.P. 1Kor 13:13
18.Sz. Róm 8:24
Naplemente: 17:52

A hitünk egyben reménység is
Hittel várjuk az igazságot
Jobb reménységünk van
Kegyelemben állunk
Várva Jézus megjelenését
A szeretet a legnagyobb
Bár nem látjuk, de hisszük

19.V. Kol 1:5
20.H. ApCsel 24:15
21.K. Tit 1:2
22.Sz. Tit 3:7
23.Cs. 2Kor 3:12
24.P. ApCsel 2:26
25.Sz. Róm 12:18
Naplemente: 18:02

Mennyei reménységünk
Vegül mindenki felámad
Isten ígérete szerint
Isten örököséivé váltunk
Bátran hirdelve az evangéliumot
A feltámadás reménységében
Békes életet élve

26.V. Jn 3:3
27.H. Róm 15:13
28.K. Zsid 6:18
29.Sz. Róm 4:18
30.Cs. Róm 5:4
31.P. Róm 8:20-21

Tiszttalajok meg!
Teljerek meg reménységgel!
Ragadjátok meg az ígéreteit!
Mindenkor reménykedve
A türelem megtermi gyümölcsét
Amikor minden újja lesz